

Een Aemstelredams Amoreus lietboeck

bron

Een Aemstelredams amoreus lietboeck. Harmen Jansz. Muller, Amsterdam 1589

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_aem001aems01_01/colofon.htm

© 2002 dbnl

Totten vrolijcken Zangher Saluyt.

Ghi sult weten dat in dit boecxken vergadert zijn tot uwen solase, veelder hande Amoreuse Liedekens, Oude *ende* Nieuwe, *ende* sommige Nieuwe, die noyt in Printe en zijn gheweest.

Ende op dat ghy lichtelick vinden sout t'ghene dat ghy begeert te *singen*, so zijn dese Liedekens gestelt na d'ordinantie van den A, B, so dat alle die Liedekens die met een A, beghinnen staen voren, die met een B, beghinnen daer, die met een C. beghinnen daer nae, *ende* voort volgende.

En op een Register gestelt.

Een Amoreus Liedeken.

Al waer ic half doot
 Ja met fenijn vergeuen
 Door v schoon Lief mijnioot
 Soude ick vercrijghen tleuen,
 Maer sonder v schoon lief verheuen,
 Al waer mijn Hart noch so ghesont // In corter stont
 sou metten strael des doots werden ghewont.

Want mijn hart siel en lijf
 Rust Lief op v ghenade,
 V knecht ick eeuwich blijf,
 Al vielt tot mijnder schaden
 Maer v goetheyt wijs van beraden,
 Voorcomen sal alsulcx verdriet // Dat hoop ick niet
 Door trou en eer die mijn van v gheschiet.

Menighen tijt certeyn
 Gae ick mijn occuperen,
 Om v liefden reyn,
 Wel te recumpenseren
 Tot danckaerheyt sterckt mijn begheren,
 Geen dinck en valt mijn al so swaer // O Lief eerbaer,
 Als v absentie teenigen tijt dats claer

Want al swerelts iolijt
 Staet mijn als droefheydt tegen.
 Daer ghy lief niet en zijt.
 In wient al is gelegen
 Sonder v ick geen vreucht can pleghen,
 Dat sal ic tonen metter daet
 Lief delicaet // So lang der asem wt mijn monde gaet.

Deuchtsame schone vrou
 Princes waert om beminnen,
 Blijft v dienaer getrou
 Verandert niet van sinnen,

Laet v van *geen* opziens verwinnen,
 Mijn Liefde en sal tot geender tijt,
 T'zy wiet benijt
 Vergaen voor dat die doot
 Ons t'leuen slijt.

Een nieu Liedeken

Aenmerckt doch mijn gheclach,
 Ghy Ruyters fraey van sinnen,
 Ic truere nacht ende dach,
 Ende roepe o wy o wach
 Dwelc ic wel clagen mach,
 Want om een de ic eens sach
 thert duerstraelt *van minnen*

Maer *lacen* hoort hier naer
 Al heeftse my gheleecken
 Een ander sach ick daer
 Staen spreecken tegen haer
 Dat scouwen viel my swaer
 Ende ick ghinck van daer
 Dat hert *dat* docht mi breken

Beroert was al mijn bloet
 Ic en cost my *niet* bedwingen
 Dat dede vrou venus bloet
 Die alle harten voet
 Al metter minnen gloet
 Al mijn bloet *nam* sinen vloet,
 tmoste ter *nosen* wtspringen.

Den nacht viel my te lanck
 ic en conde *niet* langer dueren
 Ic was in haer bedwanck
 Die minne ginc haren ganc
 Die swaer gepeysen stranc,
 Haer en weet icx *geen* ondanc
 Mocht zy mi noch gebueren

Och mocht eens *anders* gaen
 Wilde den tijt verkeerren
 Al ben ick gheuaen
 Bedruet met menige traen
 Al om dat minnelick graen
 Alle druc soude ic versmaen
 Ende altijt vruecht *vermeren*.

Elc die dit liedeken singt
 Mint vrolijc tot allen tijden
 Die wter schalen drinct
 Mer de vrou venus scinckt
 Mijn lijden ouerdinckt,
 Ist *dat* gy int beecxken sprinct
 certeyn ghy moet wat lyden.

Een nieu Liedeken op de wijze alzoot begint.

Alle mijn gepeys doet my so wee,
Wie so sal ic clagen mijn verdriet
De liefste en acht my niet meer
Eylacen wat is my geschiet
Ick mach wel segghen het is al om niet
Dat ick aldus labuere
Dies wil ic singen een vrolijck liet,
Verlanghen ghy doet my trueren.

Moet ic deruen die liefste mijn,
Soo moet ick trueren tot inder doot,

Haer eerbaer wesen, haer claer aenschijn,
 Dat brengt my nu in lijden groot,
 Helpt my schoon lief wt deser noot
 En wilt daer my niet in laten.
 Wat ick vermach schoon Rose root.
 Dat compt v al te baten

Die goede ghestadighe minne draecht
 Ende daer by wert bedroghen,
 Voor Gode moet dat zijn gheclaecht,
 Met twee bewenende Ooghen
 Men mach wel segghen tis groote pijn
 Diet minnen niet en can ghelaten
 Nochtans comt hem al inden armen zijn,
 Zijn Lief tot zijnder baten.

Gaef zy my nu een troostelijck woort,
 So waer mijn treuren al ghedaen
 Maer lacen neen zy noch gheen confoort,
 En can ick van die alderliefste ontfaen,
 Dat sal my costen menighen traen
 Mach ic geneen troost van haer verweruen
 Schoon lief wilt my in staden staen
 Van rou so moet ick anders steruen.

Dat goede ghestadighe minnaers zijn,
 Wacht u [v]an quade tongen,
 Sy zijn veel arger dan fenijn // Dan quade slangen jongen,
 Want daer dese nyders zijn versaemt
 Sy en connen niet ghedoghen.
 Al en doetmen anders niet dant wel betaemt,
 Sy aensient met valsche Oogen.

Dese nyders zijn arger dan fenijn
 Dese quade valsche clappers tonghen
 Als zy vreucht aen sien dat doet hen pijn,
 Sy hebben haest ghesonghen,
 Ick mach wel segghen met droeuen schijn
 Ende claghen bouen maten.
 Daerom so treurt dat Harte mijn,
 Der nyders valscher daden.

Dit is ghedaen om druck verslaen
 Met cleynder conste so ist begonnen,
 Ja dit vermaen, wilt wel verstaen.
 Dit wil ick die minnaers jonnen
 Planteyt van Ghelt in zijn ghewelt
 Zijn Lief tot zijnder eruen
 Vry onghequelt, zijn vreucht versmelt

Die liefste moet ik deruen.

Een Amoreus liedeken, op de wijze: Ick hadde een gestadich Minneken gheen schoonder.

Adieu reyn Bloomken roziere,
Die my by uwer deucht,
V wesen ende v manieren,
Mi dicwils heeft *verheucht*,
Peyst *om* my als ghy meucht
Als ick treck wten lande
mijn hert laet ic v te pande
Adieu solaes en vreucht.

Adieu ghi doet mi smerte
Adieu noyt meerder gerieff
Adieu mijn jonge dom herte,
Berooft my als een dief,
Adieu mijn liefste lief,
Als ick ben wter stede
Ick bid v om een bede
Leest daghelijcx desen brief.

Alstu den brief hebt gelesen
Ghy doet my liefs genoech
Wilt doch ghedachtich wesen,
Die eens tot uwe minne droech,
Ic en sal v spade noch vroeck,
Schoon Lief ooc niet *vergeten*,
maer harteken ic laet v *weten*,
Dat noyt pacxken so swaer en woech.

Wilt v doch eerlic dragen,
En peyst doch om den ent
Want nu en tallen daghen,
Blyft ghy in my gheprent,
Tis Godt diet Harte kent
scoon lief wilt daer op *dencken*,
Mijn bloet sal ic v *schencken*
Mijn harte tot een testament.

Dat wy nu moeten *scheyden*
Tis mijn een sware pijn,
Christus wil v *gheleyden*
Tmoet al *ghescheyden* zijn
mer ic hope in corte termijn
spijt alle dese nyders treken
Wi sullen *malcander spreken*
Ende *drincken den* coelen wijn.

Adieu prinsesse ghepresen
Tis al om v ghedaen
Wilt doch *gedachtich wesen*
Want ick moet van v gaen

God die wil v by staen
schoon lief comt my te baten
Dat ick v nu moet laten,
Dat cost my menigen traen.

Een nieu Liedeken, op die wijze: alst beghint.

Arghe Winter ghy zijt cout,
Vergangen is ons tgroene wout,
Vergangen zijn ons die louerkens die ander heyden

Die louerkens ander heyden staen,
Daer op singt die Nachtegale
Van Minnen singt ons Die fiere Nachtegale.

Tsauonts als ick slapen ghae
 Vinde ick mijn Bedde alleene staen
 Daer op so rust die fiere Nachtegale.

Tsmorgens, als ick op stae,
 Ende ick my wel gheciert hae,
 So compt Mijn Lief, Ende biet my goeden morgen.

Goeden morghen wil ic wel voorwaer,
 Ick seg vrou maecht bint op v haer,
 Met rode gout, Ende met groene zijde.

En ghinck voor ick volchde nae
 Sy brocht my daer een Schaeckbert nae
 In elcke hant, Twee Dobbelseenen

Sy leydt het Schaeckbert opt velt
 Die dobbelen wil die bringhet Ghelt
 Anders mach hy wel tso heyme bliuen.

Een nieu Liedeken, Op die wijze: Moet ick altijd trueren.

Alle mijn Jonck leuen
 Dat heeft my nu begheuen
 Al tot een aerdich Meysken
 Seer hupsch en schoon
 Al waer zy my ghegheuen,
 Wat lach daer aen bedreuen
 Want wy twee zijn beyde van eenen doen,
 Al in mijn Hart spant zy die Croon
 Sy is van verwen also schoon
 Seer suyuer van Persoon.

Mocht zy my eens ghebeuren
 So waer ghedaen mijn trueren.
 Want zy staet so vast in mijn harte geprent
 Die quade nyders cueren
 Belettent t'aller uren
 Dat ick niet mach comen
 Al by die Liefste omtrent
 O Vennus v soete strael nu went
 Op dat ick mach krijghen consent
 Al van die Liefste jent.

Ick sprack Lief wilt my trouwen
 Ten sal v niet berouwen
 Sy geloofdet my op eenen morgen stont,
 Aen haer wil ick my houwen
 Verlaten ander Vrouwen
 En cussen die alderliefste voor haren roder Mont
 Haer keelken wit, Haer Borstkens ront,

Haer ghele cruys Hayr,
 Haer lachende Mont
 Maeckt mijn ionghe harte ghesont.

Schoon Lief ick moet v claghen,
 Ick en cant niet langher verdraghen
 Soete weerde Lieueken
 Gheeft mijn doch goeden raet
 Ick acht op vrienden noch op magen
 Noch op des goets behaghen
 Want mijn sinnekens alleen op v staet
 Ick bid v Lief vroech ende spaet
 Schout alle nyders tonghen quaet
 Want zy maecken mijn sinnekens desperaet

Spijt alle nyders deeren
 Mijn soete Lief wil ick eeren
 Want zy can my helpen wt mijn verdriet
 Sy ginck my consenteren
 Doen wy twee ginghen spanceren
 En songhen doe te samen
 Een vrolick nieuwe Liet
 Die voeghelen sanck waer daer niet
 By mijns schoon Lieuekens verwerven siet
 Doe zy my tot haer liet.

Mocht ick van haer verweruen
 Haer trou tot eener eruen
 Datse my beminde, Al met gantser vlijt
 Die liefde moet ick deruen
 Van rou so moet ick steruen
 Want daer zijn soo veele die my om haer beurijt
 Mocht ick eens zijn met haer int strijt
 Ick songhe een een Liet, wie dat bespijt
 Wat is daer aen misseyt.

Princesse Lief ghepresen
 Mocht ick v dienaer wesen
 Mocht ick alleyn v dienaer zijn
 Ghy zijt mijn wt-ghelesen
 My dunct ten mach niet wesen
 Dat mercke ick soete Lieueken
 Wel aen v claer aenschijn
 Gout Siluer Perlen fijn,
 Wat salt ten Jongsten daghe zijn
 Ghy vervreucht dat Jonghe harte mijn.

Een nieu Liedeken, Op de wijze: Ick vint mijn eylaes gheheel in noot.

Aenhoort t'geclach o bloeyende ieucht
 Die v vermaectt in ydele vreucht,
 En Spieghelt v vry
 Neempt exempel aen my,
 Dewijl ghy meucht.

Ick heb wel eer ghetriumpheert
 Wellust des Vleyschs altijd begheert,
 Met vrolijck iolijt,
 Na des Werelts tijt
 T'welck haest verkeert.

Dansen en spelen heb ick ghesocht
 Mijn tijt in ydelheyt ouer ghebrocht,
 Tis my nu wel leet,
 Maer God is diet weet,
 Waer ick om docht.

Bancketeren en vrolijck te zijn
 Liefvelick aenschouwen mijn liefs anschijn
 Dat was voorwaer,
 Mijn vreucht eerbaer
 Mijn Medecijn.

Maer het is eylaes te zeer verkeert
 Ick die de Werelt so heb gheeert,
 Vint mijn nu in noot,
 Deur den wreden doot
 Die mijn turbeert.

Wat ick aenschouw tis mijn al pijn
 t'Gheen my wel eer vreucht plach te zijn
 Dus ben ick ontriefte,
 Maer alst Godt belieft
 Salt anders zijn.

Niet isser dat ick mijn meer beclaecht,
 Dan dat ick die Werelt dus heb behaecht
 Die zo liefvelijck toont,
 Maer soo bitter loont
 Twelck my deur-knaecht.

In mijnen fleur wort ick ghepluckt,
 Ghelijck een Roose door ongeluckt
 De-wijl hy staet
 En bloeyt zeer delicaet,
 Wort aff ghepluckt.

Tis een quaet fundament daer hi op bout
 Die hem op aerdsche vruechden betrouet,
 Want die felle doot //
 Spaert cleyn noch groot //
 Jonck noch te oudt.

Hercules zo zeer vermaert
 Sloech slangen en draecken metten swaert,
 Deur zijn grote cracht
 Te niet ghebracht,
 Is niet ghespaert.

Cresus die rijckste des Werelts wijt,
 Salomon in wijsheyt onbenijt,
 Sijn alle ghevelt,
 Deur des doots ghewelt
 In corter tijt.

Hertog van Troyen zeer valiant
 Achillis die vroomste van Griecken lant
 Zijn alle verghaen,
 Met Helena schoon ghedaen
 En Paris playsant.

Die niet beweecht is als een steen,
 Ick zie d'exempel int ghemeen,
 Wantmen niemant en vant
 Die den doot verwant
 Dan Godt alleen.

O doot o doot, brengt v propoost
 Dat ick van druck mach werden verloost,
 Tot God den Heer,
 neem ick mijn keer,
 Hy is mijn troost.

Adieu adieu, druck fantazy
 O princelicke iuecht gedenckt dit vry
 Want een Roose die bloeyt
 Wort haest ghesnoeyt
 Als ghy ziet aen my.

Een nieu Amoreus Liedeken, Op de wijze: Die liefste ghepresen.

Als ick aenschou, die schone waerde vrou,
 So is mijn Jonger hart ghenesen,
 Al mijnen rouw, acht ick als dou
 Hoe sou ick soete liefken vrolick moghen wesen,
 Sy heeft een Gheest, die mijn gheneest,
 Reyn wt ghelesen,
 Geen schoonder geweest, bouen al gepresen
 Als ic aenschou, die schone waerde Vrou
 So is mijn ionger hart ghenesen ge. etc.

Haer roder mont, heeft my deurwont
 Deurschoten heeftse my met venus stralen
 Haer borstkens ront, doen my terstont

Ghenesen al mijn bitter qualen,
 Haer oochskens claer., doen mijn voorwaer
 Mijn lijken smale, Het wesen van haer,
 Minnelick eerbaer, haer soeter talen
 Haer roder mont, heeft mijn deurwont
 Deurschoten heeftse my met Venus stralen

Als ick mach zijn, schoon Lief by dijn
 so mach mijn waerde Liefken, niet ontbreken
 Al is het fenijn, des nyders pijn,
 Die quaet van amoreuse minnen spreken
 Gheloofse niet, maer doch aensiet, Mijn smeecken
 Al waer v gheschiet,
 Druc lijden in verdriet, der nyders treken,
 Als ick mach zijn schoon. etc.

Princesse fier Reyn balsonier
 Ghy spant die croon al in mijn Hart van binnen,
 Schoon Egelentier, v prisonier,
 Ic bid v laet mijn doch troost gewinnen,
 Gheeft mijn bescheet, al vant secreet, der minnen,
 Ghebeurden v leet, als ghy wel weet,
 Ick sout ontsinnen,
 Princesse fier, Reyn balsonier,
 Ghy spant die Croon al in mijn Hart van binnen,

Een nieu Liedeken, Op die wijze: Ghy Amoreuse Gheesten.

Int soetste van die Meye
 Al daer ick quam ghegaen,
 So diep in een valeye
 Daer schone Bloemkens staen,
 Die Mey stont in saysoene
 Verciert aen elcken kant
 Ick hadde ghenoech te doene
 Want ick mijn Lief daer vant.

Ick vantse daer alleyne
 Sy bant haer geluwe Hayr,
 By een so claren Fonteyne
 Dus quam ick neuen haer,
 Als zy my wert gheware
 Soo seer dat zy verschoot,
 Doen quaeme int openbare
 Haer liefde die zy my boot.

Ick groetse vriendelicke
 Ick boot haer goeden dach
 So dede zy mijn oock des ghelijcke
 Die my troost gheuen mach
 Schoon Lief ick bidde v om een bede
 d'Welck reyne Liefde prijst
 Dat ghy gheen dorperheden,
 Mijn Lichaem en bewijst.

En wilter niet af spreecken
 Want v en sal niet misschien,
 Ter doot toe soude ickt wreecken
 Saghe ick v onghelijck bien
 Schoon Lief tot onser shade
 Hebdy my ghevonden hier.
 Wy twee wy zijn verraden
 Ons vianden comen hier.

Al wt mijns Vaders hooue
 Dat vol verraders ghaet,
 Maria tot uwen looue,
 Wilt ons nu gheuen raet,
 Die raet de ick sal v vinden
 En is te mael niet goet,
 Ick moet mijn leuen eynden
 En storten mijn roode Bloet.

Schoon Lief om uwen wille
 So wil ick steruen de doot
 Die verraders swijghen stille
 Sy zijn mijn ouerhoot,
 Ick wilse gaen bestormen
 En maecken groot gheschal,
 Mijn Lichaem hoort toe den Wormen,
 d'Welck ick hem gheuen sal

Men gincker stormen en stryen
 Die Jongelinck bleeff daer doot,
 Waer sal ick nu gaen reyen
 Noyt Vrou was in meerder noot
 Van rouwe moeste zy steruen,
 Wanneer zy sach zijn Bloet
 Die strenghe Doot verworuen,
 Door grooten teghenspoet.

Nu zijn zy hier beyde ghestoruen
 Die Ridder en Jonckvrouw fijn,
 Die bitteren doot verworuen
 Al door des nyders fenijn,

Waer salmense nu gaen grauen
 Al onder die groene Linde coen,
 Dat graf sal Roosen en bloemen dragen,
 En alle kruydekens groen.

FINIS.

Totten Leeser.

Die Meyskens op die Nieuwe dijck zijn ghoet
 Op het water hebbense lustighe zinnen,
 Inde Warmoesstraet draghense hoghen moet,
 Inde Caluerstraet doense niet dan spinnen
 Op de Burchwallen wonen de waert om te minnen,
 En op den Dam hebbense blosende kaken,
 Dan inden Arm moghense my best vermaken.

Een nieu Galiaerde, Op de wijze: Mijn oochskens weenen.

Bedroefde herteken wat moet ghi lijden,
 Die verloren heeft zijn zoete lief.
 Ongetroost tot allen tijden
 Die hy hooch in zijn hert verhief

Ende heeft haer altijd eere bewesen
 Bouen Vrouwen in die Werlt wijt,
 Maer door een ander wort hy mispresen
 Gheeft selfs ghetuyge wie dat ghy zijt.

Moet zy niet wesen straf van natueren
 Datse haer Lief laet zo desolaet
 Ick segghe ten zijn geen Venus cueren,
 Datse haer oochskens op een ander slaet.

De vyant is tegen vrienden en magen,
 En verlaten heeft die haer bemint
 Om een diet harte al doet knagen,
 Hy is veracht, die eens was haer vriend.

Nu draeyt o vrouwe, als Hero schone
 In liefden Lief, ghy v haestich spoet
 So crijchdy prijs en spant die crone
 Want v Liefkens zo zeer vermoeyt.

Ben ick niet rijck van groter machte
 Oft mijn wesen van gedaente slecht

Aenmerct mijn liefde van grote crachte,
Oft soect ghy t'goet dunckt my onrecht.

So sette ick Venus al op een zyde,
Met Cupido wil ick spanceren ghaen
Mijn Liefken soeckt een ander partye,
Om t'groot goet is haer gedaen.

O hart neemt moet wilt v vercloecken
Al pleechdy eens int Harte te staen
Wy willen elders een ander gaen soecken
So schone wassender, als daer vergaen.

V woorden licht soet van vrouwen
Die met alle winden wayt
Ick en conde dat noyt betrouwen
V liefde was in mijn harte ghesaeyt.

Ghedenct schoon Lief dat ic verhaelde
Dat Vrouwen clap also snellick drayt
Met schone woorden ghy my betaelde,
Ten sal niet zijn, ick en waer ghepayt.

Ick sie ick hoort al teghen mijn herte
Maer ick en gheloofde niet wiet my riet
Ghy bemint een ander, dus lijde ic smerte
Dus comt o Doot, rasch neemt en vliet

Heb ick misseyt buyten mijn weten
Daer ick v Liefken me heb ghestoort,
En wilt my daerom niet vergheten
Het is mijn leet Lief, gheeft my confoor

So mach ick nu te recht wel spreken
Dat v liefde moet seer wanckelbaer zijn,
So slecht verdaen, ende wort versteecken
Dies mijn Harte licht in groote pijn.

Had ick gheweten wat v harte luste
Ic hadt gecregen waert in mijner macht
Ick stelle my seluen in groot onrusten
Voor desen loon had ick my niet gewacht

In wat ongeluck ben ick ghebooren
Die ick beminde, dat zy my haet
Ic gunne haer deucht, maer tis al verloren
Want buyten reden worde ick versmaet.

Prince valiant, na mijnen rade,
So doet v Lieueken, die na v haeckt
Siet an v Lieueken, niet als die quade,
Dat in liefde seer zijn harte blaect.

Een nieu Amoreus Liedeken, Op die wijze: alsoot beghint.

Bedruct belast, vind ic mijn anghetast
 Eylacy noyt so verrast, ic cant genesen
 Vroom als een mast, so had ic mijn gepast
 Maer noyt soo wijsen ghasst, die wist wat hem sou wesen,
 Sy die mijn doet, verschieten tbloet,
 Haer hoghe moet, teruren
 Het waer wel goet, maect ick haer vroet, al met een groet,
 Eylaes ick derft niet auontueren.

Cause waer by, deuchdelic eerbaer is zy
 Coragieus en bly, zijn alle haer manieren
 Hoe soudick my, dan kennen also vry
 Dat ic deur dit ghecry, haer seyde al mijn dangieren,
 Nochtans deur pijn, salt moeten zijn
 Eer ick verdwijn, vol treuren
 Het valsch fenijn, toont so zijn schijn tot elck termijn,
 Eylaes ick en derft niet avontueren.

Nochtans men secht, dat de beschaemde knecht,
 Meest dickwils achter lecht, d'anlegghen doet verwinnen,
 Tsware ghevecht, is so aen my gehecht
 Ick vind my veel te slecht, ick weet niet wat ick gae beghinnen,
 Spreeck ick haer van, mijn lijden an
 En acht zijt dan, voor lueren,
 Gheen droeuigher man, men vinde can in dit ghespan,
 Eylaes ick en derft niet auontueren.

Waer zy bereet, of waer zy van bescheet
 Hoe dat die zieckte sneet, die mijn ghaf d'eerste wonde,
 Ic waer bereet, om *met* haer wijt en breed
 Te lijden cout en heet, druc pijn en ongesonde
 Ic weet hoet gaet, zy mijn versmaet
 Al deur den daet, moet ickt besueren
 Ic socht wel raet, Lief delicaet, om troost om baet,
 Eylaes ick derft niet auontueren.

Had ick die macht, of waer ick vant t'gheslacht,

Als Jupiter die nacht // verlangh ick wel die [daghe]
 Waer zy [bedacht] die mijn so luttel acht,
 Datse qu[am op die] wacht, Mijn lijden sou ick haer [claghe]n,
 Mocht deur den mont, Van herten gront
 Mijn troost terstont, ghebeuren,
 Thien duysent pont, Van goude ront gheen dinck so bont,
 Ick sout wel om haer auontueren.

Prince.

Princesse reyn, al onder tshemels pleyn,
 En isser seecker geyn, geresen in mijn herte
 Lief waerste greyn, die met woordekens cleyn,
 Als nu certeyn, genesen can al mijn smarte
 Die om v lijdt, dach uyre en tijt,
 Wilt zijn ghecrijt, doch stueren
 Om zijn profijt, ghenadich zijt maect hem verblijt
 De gaern met v sou auontueren.

Een nieu Liedeken, Op die wijze: alst beghint.

Cupido triumphant,
 Anhoort mijn lamenteren
 Mijn liefste Lief playsant
 Wilt my abandoneren
 Sy toont my snel,
 Meneseus aenschijn fel,
 Mijn jonckharteken doet zy ghequel.

Hadt ick haer yet misseyt,
 Met woorden of met wercken
 So mochtse haer wreetheyt
 Met recht op my verstercken
 Maer neen ick voorwaer,
 Mijn trouwe boot ick haer,
 Wt rechte liefde, dat is claer.

Doe ick eens int harte stont,
 Hieltse my in groter werden
 Het docht haer eenen vont
 Gheen lieuer Lief op eerden,
 Als zy my aensach
 Haer Harteken was dien dach
 Verheucht in liefde als liefde plach,

Maer ic en wijts my niet

Al maeckt zy haer partye,
 Het leydt dat my gheschiet
 En compt door gheen enuye,
 Maer clappers quaet
 Die sayen altijd haer zaet,
 Sy maecken mijn zinnkens desperaet.

Al is zy zeer ghestoort,
 Op my tot allen stonden
 En heeft mijn hart deur boort
 Met dootlicke wonden
 Nochtans so zal ick zijn,
 Een ghetrouwe dienaer fijn,
 Al laeft ghy mijn harte met fenijn.

Maer als ic ouer peyse
 Ons troostelijcke zaken,
 Die wy so menich reyse,
 Secret te samen spraecken
 So valt my dan den moet
 Gheheel al onder die voet,
 Mijn oochkens wenen roode bloet.

Mocht ick na het lang verbeyden
 Ten laetsten troost weruen
 So soude mijn bitter scheyden,
 Versoeten als conseruen,
 Maer zy laet my inden noot
 Ick sterue om haer den doot,
 Door t'weygeren van haer moudeken root

Maer waer zy noch te winnen
 Met den Sweerde of met der Lance,
 Zo soude mijn hart van binnen
 Verhueghen vol playsance,
 Al most ick dan gaen
 In doots perijckel staen
 Noch soude ick hopen troost te ontfaen.

Bleef ick dan inden strijdt,
 Als Troylus verslaghen
 So soude ick om die liefste mijn,
 Den doot ghewillich draghen
 Want het steruen is snoot,
 Die doot is hem soet
 Den minnaer de ongetroost gaen moet.

Princesse Liefste reyn
 Wilt mijn compassie thonen,
 So zal ick v certeyn

Met een edel hoetken cronen
 Al van violierkens ient
 Gout bloemkens vast gheprent,
 Ende olifierkens excellent.

Een nieu Lied, op de wijze: alst begint.

Cupido god, duer uwe minnen stralen
 V scherp ghebot, doet my in liefden dwalen
 Ick ben versot,
 Op een bruyn smadelijn smalen, Die met my spot.

Venus bestier, vint ick zeer dubbelt van treken,
 Der minnen vier, heeft zy in my ontsteken
 Die liefste rozier
 Ic machse sien noch spreken, tis groot dangier

Tis groot verdriet, die liefste moet ick deruen,
 Die trou gebiet, en niet en kan verderuen
 Om dat zy vliet,
 Moet ic van rouwe steruen, int meer gheschiet.

Haer soet samblant, is my een medecijne
 Zeer triumphant, plach ic by haer te zijne
 Die liefste playsant,
 Laet mijn in grote pijn, an mijn verstant.

Als ick ansach, haer vriendelic ymagie
 Nacht en dach, schep ick in haer coragie,
 Dies ick wel mach,
 Clagen om haer visagie, sonder verdrach.

Sonder confoort, laet zy my nu alleyne
 Dus wy accoort, laet zy my nu alleyne,
 Dus roep ick moort
 Duer my lief alleyne, de my verstoort.

Adieu eylaes, adieu Princesse schone,
 Ick was te dwaes, te vryen v persone,
 Dies ick nu raes,
 Dat ick my seluen so hone, op dit relaes.

Een nieu Liedeken, Op die wijze: Ghy ghildekens alle ghelijcken.

Compt al ghy Venus dierkens,
 En wilt my helpen trueren
 Mijn lief zoet van manierkens,
 En mach my niet ghebueren
 Mijn herteken wil my schueren,

Ick ben in lijden groot
 Zal dit noch langher dueren
 Van liefde blijf ick doot.

Mijn lief soet ende reyne,
 Quam my veel liefden toghen
 Eylaes t'was sonder meyne
 Dat sie ick nv voor ooghen
 Want zy heeft my bedroghen
 Noyt man in meerder noot
 Sal ick dit langher gedoghen
 Van liefden blijf ick doot.

Nochtans sal ick beminnen
 Bouen alle Gout seer fijnen
 Mijn Lief seer soet van sinnen
 Ja bouen claer Robijnen
 Liet zy haer ooghen schijnen
 Tot my, ick seght v bloot
 Hierom ben ick in pijnen,
 Van Liefden blijf ick doot.

Niemant en mach ick claghen,
 Mijn druck en sware lijden.
 Dat ick alleen moet draghen
 Nu ende tot allen tijden,
 Mocht ick noch eens verblijden
 En rusten in haer schoot
 Nu moet ick staen bezijden
 Van liefde blijf ick doot.

Priencesse altesamen
 Die sijt in dese contreyen,
 V lief en wilt niet beschamen
 Maer wilt haer eer verbreyen,
 In dese coele Meyen
 Dat soete Roosken root,
 So ghinckse van my scheyden
 Van liefde blijf ick doot.

Een nieu Gailiaerde, Opten Caracossa.

Cupido stralen // doet my versuchten,
 Leuen eylaes in swaer verdriet
 In Venus sale, wil ick gaen vluchten,
 Op dat zy nv mijn lijden aensiet,
 Twelck ic nv smaeck, om die liefste mijn
 Zy is mijn troost en mijn medecijn
 Zy kan ghenesen mijn sware pijn

Waer door ic by naest geheel verdwijn.

Vercrijgh ic gaen tot deser stonden,
 Van haer de liefste ghepresen schoon
 Tot deser spatie, wort ick ontbonden,
 Want zy spant int hert de croon
 Sy ist die my verhueghen doet
 Int aenschijn van haer wesen soet
 Want haer absentie is bitter roet
 Om haer te derven kost my mijn bloet.

Suldy verhueghen in mijn bederuen
 Oft verblijden, in mijnen doot?
 In v vermueghen is mijn steruen
 Dus gheeft my troost o bloeme soet
 Troost my met uwer roder mont
 So sal mijn herte dan zijn ghesont,
 Twelck nv eylacy is duer wont
 Ghequetst al in mijns herten gront.

Oorlof Princesse, doet mijn begeren,
 Tot uwen dienaer v doch verneert
 Als mijn voochdisse, wel triumpheert
 Gheeft troost de troost van v begheert,
 Aensiet mijn lijden en swaer torment
 Daer Cupido my heeft verblent
 T'welck v schoon Lieueken is wel bekend
 Dus laet v droefnis zijn een ent.

Een nieu Amorues Liedeken, Op de wijze: Met ghanscher bedruckter herten.

Altijt heb ick ghenuecht gepresen,
 Druck noch leyt quam noyt in mijn
 Mijn dansen, springen, singen, lesen
 Was al vruechde sonder pijn,
 Lustich van zinnen, Vrolijck van minnen
 Heb ick gheleeft eenpaer,
 Maer mijn Goddinne // doet my nv beginne
 Een droeuich nieuwe Jaer

Mijn sussen, cussen, spelen clincken
 En het loncken ghins en weer
 Mijn boerten, jocken, locken, wincken
 Mach haer niet vermaken meer
 Dit doet duerkeruen // En al mijn vruechde steruen
 Die ick bedreef om haer
 Dat ick moet deruen,
 Sal een ander verwormen
 Tot zijnen nieuwen Jaer.

Nochtans en kan ick niet misprijsen
 Mijn ghoe liefkens waerdicheyt,
 Die zy mijn altijd ginck bewijsen
 Met beleefde aerdicheyt
 Al gaetse stieren, Haer fraeye manieren
 So vriendelick tot een aer
 Noch sal ickse vieren, ofte eens mocht verkieren
 Int een of t'ander Jaer.

Ick schrijft mijn lief tot geen ontrouwen
 Datse mijn verlegghen laet
 Want zy is een schoone Vrouwe
 Cloeck verstandich zoet van praet
 Want meerder eren
 Dan haer te vermeren
 Om mijn te nemen waer
 Die met houeren
 Noch kan triumpheren
 Met haer int nieuwe Jaer.

O Venus gheeft nu weer een ander,
 Dat mijn sinnen van dees vergaert
 Of helpt ons beyde aen malcander
 Met haer wille en vrienden raet
 En dat zy lijen,
 Mijn gonstich Vrijen,
 In duechden kuys eerbaer
 En ick mach vlijen
 Dicht onder haer zijen,
 Van t'eene Jaer int aer.

Een nieu Amoreus Liedeken.

Daer ick lach en sliep
 In een Prieel van bloemen
 Daer bestonde my te dromen,
 Dat ick bedreef coragie,
 Mijn docht ick waer ghecomen,
 Met mijn lief wt ghenomen
 Door menichte van bomen
 Stonden in een boschagie,
 Daer hoorde ick yet lanck
 So soeten voghelen zanck,
 Zy songhen om prijs en danck
 Dat het in den Hemel clanck
 Copiere Nachtegale
 Die quamen daer alle te male,
 Coddenaertiens en robaertiens

Quamen daer int ghemeen
 Aexters ende craeyen,
 Coeckoecken en Papegaeyen.
 Die quamen haer daer vermeyen,
 Noyt mijn daghen quam ick in genoechlicker pleyn.

Daer stonden alle vruchten
 Appelen van granaten,
 Naghelen nueten muscaten,
 Daer ginghen wy legghen en rusten
 Het roocker wter maten,
 Al na die muscheliaten.
 Oock mede wy wat aten,
 Al wat ons hert mocht lusten,
 Pijpkaneel planteyt,
 Die was ons daer bereyt,
 En alle soeticheyt,
 Die was ons daer bereyt,
 Daer ghinghen wy spancieren,
 Wy ghenoechelicke dieren
 Wy kondent niet vercierren,
 Wat mijn lief en ick daer bedreef,
 Vernaemt die nijders tonghe,
 Zy haddent wel haest ghesongen
 Van ons twe Venus jongen,
 Maer twas best dat het verholen bleef

Pauwen en Pauwinnen
 Die quamen daer by paren,
 Pytoren en Lepelaren
 Quamen op malcander druysen
 Noch sachmen daer vergharen
 Veel quacken en Ouweuaren,
 Voghelghrypen die daer waren
 En oock veel voghel struysen
 Den uyl den lelicken snuyf
 Vloegh den Kievit op zijn kuyf
 Den Valck met zijn huyf
 Vloegh na den Tortelduyf,
 Oock quamen daer hanen
 Veel Reyghers ende Kranen,
 Den Arent die sadt hoogst
 Die spande daer die croon
 Dat heeft den Reygher ghespeten
 Dat hy was hooch gheseten,

Die had hem gharen ghebeten
Maer int lest so creech hy zijn loon.

Princesse princesse
Ghy zijt zeer suyuerlijcke
Bouen yemant op aerdrijcke,
Hoe zoude ick v connen begheuen?
Al in dat Lant van Griecken
Waer vintmen ws ghelijcken
Ick en sal v niet beswijcken
Daer en mach gheen schoonder leuen,
Al quam daer present
Lucretia excellent
Thisbe zeer schoon ende eloquent
Gheen schoonder lief ghekent
Media die schone
Ghelijck v niet een bone
Int hert spant ghy de crone
Venus ende Paris hadden Juno ghenoot
Bouen alle Goddinnen
Staet ghy na mijnen sinnen
Mijn lief ghetrouw
Blijf ick tot inder doot.

Een nieu Liedeken, Op de wijze: het reghende seer en ick wort nat.

Die wijn maect vrolijck ende rijck,
Ick min een Meysken zuyuerlijck
Zoo zuyuerlijck,
Zoo zuyuerlijck van wesen
My dunct ick vint gheen haers gelijk.

Wel aen laet maken ghoede cier
Mijn liefken is niet verre van hier
Niet verre van hier
Niet veer van hier gheseten
Ick ben in duysent vruechde schier.

O Venus gheeft my Paris macht
Dat ick mach rusten eenen nacht
Den eenen nacht,
Den eenen nacht aen dander
In haren blancken armen sacht.

Princes als ghy wat ghoets verbreyt
Bedryf ick niet dan vrolijckheyt
Dan vrolijckheyt
Dan vrolijckheyt moet wijcken
Als v Jonck hert truerich schreyt.

Een Amoreus Liedeken, Op die wijse: Pour [unge payst.]

Dat ick om een beelde soet
 Dus langhe moet trueren
 Daer noyt en was dan liefde ghoet
 Noch en heeft geweest mijns leuens dueren
 Door nijders cueren is my gheschiet
 Voor een cleyn vreucht so menich verdriet

Haer aenschijn claer geeft my *comfoort*,
 Als ick aensie die schoonste figure,
 Daer is een ander veel badt ghelooft
 Sy sluyt my buyten der dueren
 Sy gheeft my kuere als zy my siet
 Voor een cleyn vreucht zo menich verdriet

O Venus ick claghe v mijn noot
 Dat ick mijn soete lief moet deruen
 Een kusken aen haer mondeken root
 Een troostelick woort laet my verweruen
 Dat ick moet steruen, mijnen druck aensiet
 Voor een cleyn vreucht so menich verdriet

Nu rade ick elcken Amorues
 Dat hy zijn lieueken niet en vergramme,
 Haer wesen is so coragues
 Spreect een woort doch schoon lief watdy misquame
 wacht v *van blame*, quade *niders tongen* vliet
 Voor een cleyn vreucht zo menich verdriet

Een nieu Liedeken, Op de wyse: die Mey moet wech na t'Somers.

Die lustelicke Mey is nu inden tijt,
 Met zijnen groenen bladen,
 Int lieflic anschouwen ghy die venus dienaers zijt
 Men mach v niet versaden,
 Want by des meys virtuyt
 Menich cleyn voghelken ruyt,
 Sijn sanck is soet om te hooren,
 Dies willen wy vreucht oorboren.

Bedrijft solaes ghenuecht ende vreucht
 Die bloemkens staen ontloken
 Comt met v Liefken buyten des veldes iuecht
 Die cruyden staen zeer soet van roken
 Sy staen net ende reyn
 In t'soete lustelijcke pleyn,
 Daer sietmense ieuchdelijck bloeyen,
 Door de[s] soete Meys douws bespoeyen

Die Nachtegael singt nacht *ende* dach
 Met menich dierken cleyne
 Want ghy die Venus doet ghewach
 Vint v *ten* veldeken reyne, *Ende* wilt ons comen by
 O weerde Lieveken ende ghy,
 En acht gheen nijders bespringhen,
 Ende helpt ons de Mey in bringhen.

O Venus had ick mijn Liefken alleyn
 Het zoude mijnder herten lusten,
Ende wy tsamen lagen op een beddeken cleyne
 Daer ick by haer mochte rusten,
 Ende wy daer speelden moeder naeckt
 Alsinen de barvoete kinderkens maeckt,
 So soude ick mijn Liefken ghebruycken
 Ende in mijn armkens luycken.

Amoreuse lieuekens zijn hier vergaert,
 Tis een melodye,
 Als deen ghesichte dander verclaert,
 Schout alle melancolie,
 Haer kaecxkens sijn van coluere root,
 Ende hoe menich versuchten groot,
 Gheeft elck zijn Liefken int [wese]n:
Een soenken *van* v schoon lief, salt al genesen

Oorlof prinsesse, Liefken Amoreus,
 Nu bid ick v om een bede,
 Neemt desen Mey in danck zeer coragues
 Ende bewaert hem na reyner sede,
 Toont ons v ghetrouwe ionste fier,
 Al onder desen soeten Eglentier
 Wilt wt den slape ontspringhen
 Ende helpt ons vrolick singhen.

Een schoon ouerlants lied, van schoon Elselyn, op de wijze: alst beghint

Des hadde een swaue *een* dochterlijn,
 Sy en woude niet langer dienen,
 Rock en mantel woudese haen,
 Twe schoenen met smalen riemen
 Schoon isser mijn Elselyn.

En wildy Rock en mantel haen,
 Twe schoenen met smalen riemen
 So ghaet te Ausburch inde stad
 En grote Heeren dienen,
 Schoon isser mijn Elselijn.

Doe zy Tausburch binnen quam,

Al op die enghe straten
 Sy vraechde na den besten wijn
 Daer Ruyter ende knechten saten,
 Schoon isser mijn Elselyn.

Ende doe zy opter stouen quam,
 Men bracht haer eens te drincken,
 Zy liet haer ooghen omme ghaen
 Den beker liet zy schincken
 Schoon isser mijn Elselijn.

Sy namen die teerling inde hant
 Men beghon daer te spelen
 Die daer die meeste ooghen worp,
 Sliep by der schoonder vrouwen
 Schoon isser mijn Elselijn.

Hy nam schoon Elselyn byder hant
 By haer snewitser handen
 Hy leydese daer hy een beddelyn vant,
 Dat groene wout ten eynde
 Schoon isser mijn Elzelyn.

Hy sette haer neder op die banck
 Sy en dede niet dan weynen
 Noch heb ick stoute broeders drie
 Een rijcken vader ter heymen,
 Schoon isser mijn Elselyn.

Dats hebdy stoute Broeders drie
 Een rijcken vader ter heymen
 So muechdy dit Jaer een hoerken zijn,
 Hoe bleefdy niet ter heymen,
 Schoon isser mijn Elselijn.

Maer doen zy opter gassen trat
 Bekende haer huer Broeder.
 Och Suster sprack hy Suster mijn,
 Hoe is de reyse *vergangen*, Schoon isser. etc.

Och suster sprack hy Suster mijn,
 Hoe is die reyse verghangen
 Dat uwen rock voor is so kort,
 Ende achter veel te langhe
 Schoon isser mijn Elselijn.

Broeder sprack zy broeder mijn,
 Dat reetste aen mijn ere
 Hadde my dat een anderen ghedaen,
 Hy zoudet weder keren.
 Schoon isser mijn Elselyn.

Die ons dit Liedeken eerstmael sanck

Hy geerne ghesanghen
 Een vroom Lansknecht is hy ghe-naemt,
 Tausburch al binnen der stede
 Schoon isser mijn Elselyn.

Noch een ander nieu Liedeken, Op de wijze: Ick heb de werelt zeer bemint.

Die winter comt aen, die Mey is wt
 Die bloemkens en staen niet meer int groene,
 Die nachten zijn lanck door des winters vertuyt
 Nu lust my wat nieuws te doene
 Mijn ionghe iuecht is int zaisoene,
 Mijn man en is niet wel mijn vriend
 Ey oude grijsert, al slaept ghi totter noene
 Want ghy en hebt niet dat my dient.

Het was my wel van te voren geseyt,
 Dat hy was van slusers bende
 Syn spoel my oock niet wel en ghreyt
 Int beghintsel noch int ende
 Waer ick my kere, waer ick my wende,
 Mijn man en is niet wel mijn vriend
 Ey oude Grijsert, dat ick v oyt kende
 Want ghy en hebt niet dat my dient.

Vermaledijt so moeten zy zijn
 Die dat houwelick *van hen* voert brochte,
 Het schoon coluer, *den reynen* maechdom mijn
 Dat die Grieck aen my versochte
 My vreest als ick hoor zijn gherochte
 Mijn man is niet wel mijn vriend,
 Ey oude Grijsert, v vleesch is dier cochte
 Want ghy hebt niet dat my dient.

En meent niet meer mijn zoete lief
 Ick hebbe genoeg voor v behaghen
 Siluer ende Gout van alles v gherief,
 Daer toe bereyt v leve daghen
 Van my en muecht ghy dan niet claghen,
 Ghy segt ick ben niet wel v vriend
 Ey oude Grijsaert, dat *beenken* moet ghy knagen
 Want ghy en hebt *niet* dat mi dient.

Had ick papier schoon perkement,
 Penne ende inckt, ick schreue daer inne
 Aen die Liefste Prince bekend,
 Dat hy soude comen tot zijn vriendinne,
 Want hy ist die ick met herten beminne

Mijn man en is niet wel mijn vriend
 Ey oude Grijsert, al soudt noch ontsinnen
 Ick hebbe wat anders dat my dient.

Een nieu Liedeken, Op de wijze parduana de vaccas.

Deur liefden wil ick openbaren,
 Mijn druck mijn teghenspoet
 Met een die plach te verghaeren,
 Die hout my nu onder de voet.

In hoocheyt is zy gheresen
 Van herten seer obstinaet,
 Zy plach so ghaerne by my te wesen
 Te ghaen met my al achter de straet.

In mijn huys comt zy my besoecken,
 Ende sprack ick come v te ghemoet
 Met liefden ghae ick versoecken
 Maer het eynde was beter dan roet.

Haer vrienden wilde zy ghaen vraghen
 Dat was altijt haer woort
 Ick en soude my niet versaghen,
 Om met haer in liefden gaen voort.

Veel vryheyt dat zy my toonde
 Recht of haer goet my ware ghemeyn,
 Haer buydel met ghelt zy my bode,
 En bewees my haer liefde niet cleyn.

Maer doen daer een rijcker quam ghenaken
 Nam zy van my een keer
 Staende met my niet meer ter spraken,
 Want daer zijn met my veel meer.

Het doen gheen vrijsters van eren
 Die doen alsulcke daet
 Die lange met vrijers converseren,
 Ende int eynde ghaen draghen haet.

Ghy Princen wilt v wachten
 Voor een fenijnich stekende Serpent
 Sprekende woorden van crachte
 Daer haer herte niet en is ontrent.

Een nieu Liedeken ghepresen, die niet singen kan, de mach t'lesen.

Dat ickse nu moet laten,
 Daer al mijn troost anstaet.
 Ghaen dolen langs ter straten
 Dach ende nacht vroeck ende laet,
 Dat is dwelck my nv schaet

Ende brengt mijn hert in ghequel
 Hoe soude ick vruecht bedrijuen
 Sy bemint een ander dat weet ick wel
 Teghen my is zy rebel
 Nochtans sal zy in mijn herteken
 Die alder liefste blijuen

Mijn hert heeft zy bevanghen
 Zo vast ick en kan haer niet ontgaen
 Nae haer staet mijn verlangen
 Want druck heb ick voor liefde ontfaen,
 Tis al ghedaen,
 Een ander heeft zy in haren sin
 Hoe sout ick vruechde bedrijuen,
 My dunckt datse my niet en mint,
 En ben ick niet verblint
 Nochtans sal zy in mijn herteken
 Die alder liefste blijuen.

Ick mach my ooghen wel claghen
 Want het nu my mach baten niet,
 Ende leuen alle mijn daghen
 In jammer ende swaer verdriet,
 Ist datse nu niet,
 Haer liefde tot my toont
 Hoe soude ick vruechde bedrijuen
 Mijn arbeyt en wort niet gheloont
 Aldus worde ick ghehoont
 Nochtans sal sy in mijn herteken
 Die alder liefste blijuen.

Wat baet claghen oft suchten
 Want druck is my dat fundament
 Ick ben in swaren duchten
 Dat droefheyt in mijn hert sal zijn gheprent
 Maer als ick het bekent,
 Een ander heeftse lieuer dan my
 Hoe soude ick vruechde bedrijuen,
 Het is groot verdriet dat ick nu sy
 Zeer seldom ben ick bly
 Nochtans so salse in mijn herteken,
 Die alder liefste blijuen.

Een nieu Liedeken, Op de wijze: alsoot beghint.

Die Mey zeer excellent,
 Ontspruyt met zijnen bladen
 In desen soeten tijt,

Verblijt v met iolyt
 En acht gheen nyders quaet,
 Comt nu al in present
 Wilt Venus niet versmaden
 Ziet hoe het met v ghaet
 Cupido pertinent sal v altijd beraden
 Wt Liefden delicaet
 Dus haest v metter daet
 Wilt wt den slaep ontspringen,
 Wilt singhen met danck
 Die Mey kan vruechde inbrengen
 Maer dese kunst is cranck

Ceres groot vermaert,
 Doet nu haer loff ontspruyten
 Zeer lieflick aen elcken kant,
 Playsant en triumphant
 Staet nu haer lof zeer soet
 Dus comt al onbeswaert
 By fonteynen en conduyten
 Daer Venus v leyen doet
 Ghy muzeen onbeswaert,
 Comt al met Herpen ende met Luyten
 Want Apollo hem oock spoet
 Deana met ootmoet // comt ooc in dit rosier
 Wilt iubileren en spaceren toont hier
 Die Mey doet vruecht vermeren,
 So soet is zijn bestier.

Reyn liefde eerbaer,
 Wilt met v Lief bedrijuen
 Na oprecht minnaers aert
 Onbeswaert en onveruaert
 Wilt nu bedrijuen vruecht,
 So sal Juno voorwaer
 Dan doen na v gherijeuen
 Want in reyn Liefde heeft zy ghenuecht
 Haer ghunste claer
 Salt altoos by v blijuen
 Aldus verhuecht in duecht
 Comt voor ghy ionghe iuecht
 Hoort Mercurius soet gheluyt,
 Die snaren die clincken
 Sincken moet des nijders ruyt
 Auroram sietmen blincken,
 Alle dinck heeft zijn virtuyt.

Princesse ghepresen schoon,
 Wilt dit in danck ontfanghen
 Al is die konste cleyn,
 Pleyn is gheschiet certeyn
 Wt Liefden minioot
 Ghy spant alleyn de croon
 Wy groeten v met sanghe,
 Als Venus dienaers bloon
 Int swerelts hoon,
 Staet na v verlanghen
 Wt rechter liefden groot,
 Cupido die therte doorschiet,
 Mijn sinnen blijuen in pijn
 Liefde kant al verwinnen
 Het is soet fenijn.

Een ander nieu Liedeken, Op de wijze: Tribulatie ende verdriet.

Den tijt is hier,
 Datmen sal vrolijck wesen
 Want in elck quartier,
 Die Mey seer lustich staet
 Sonder dangier, kan Venus ons genesen
 Met cupido fier, die sal ons gheuen raet
 Om te verstoren des nijders tongen quaet
 Want zy benijden seer
 Dat niemant sou verblijden meer
 Selfs zy bezijden eer
 Vallen sy al in misdaet.

Wy sijnse quijt,
 Die ons hier deden smerte
 Dies wy met iolyt,
 Brenghen den Mey plaeyasant,
 Met appetyt // gebruyckt elck vruecht int herte
 Om dat haet en nijt,
 So vast leyt inden bant
 So wort den alderliefste, den Lauwerier geplant
 Noyt reynder Liefde soet
 Pyramus Thisbe briefde vroet
 Twelck hem duer griefde doet,
 Doen hyse niet en vant.

Hier woont die schone,
 Laet ons den Mey hier draghen
 Selfs in persone,
 Als minnaers toebehoert

Oft zy ydone, schiep inden Mey behagen,
 Veel vruelts ten lone
 Krijghen wy duer haer woort,
 Want haer zoete sprake,
 Die ghaf ons nu confoort,
 Als zy te ontslyuten plach
 Den gheest in swaerder muyten lach
 Daermen wt spruyten sach
 Reyn liefde met soet accoort.

Prince eerbaer,
 Liefde bracht ons te voren
 Dies wy sonder vaer
 Vielen dus slecht ghesint
 Om dat alle Jaer,
 Den Mey doet vruelt oorboren
 Metter consten claer,
 Met hem diese bemint
 So hebben wy duer desen
 Gheweest der consten vrient,
 Sonder Argelisten vry,
 So zijn wy Catharinisten bly,
 Danckelick neemt Artisten ghy,
 Van ons liefste verwint.

Een ander Liedeken, Op de wijze: Een Liedt eerbaer.

Deur groot verlanghen, om mijn lief t'aenschouwen,
 Doet t'herte verstranghen
 En verdwijnen van rouwe
 Ic ben int verdriet // v liefde my liefst aensiet
 Oft ick salt besteruen,
 Mijn vruelche die verliet, god niet en gestiert
 Sal ick nu deruen.

In druck en pijn, ben ick schoon Lief t'aller uren
 Mijn Rosemareyn,
 Mach my gheen troost ghebueren
 Mijn Liefste ghetrou, ghestadich ick hou
 Wilt niet versmaden
 Ghy zijt mijn vrou // daer ick op bou
 Thoont my ghenaden.

Wt droefheys banden // verlost v dienaer ootmoedich
 Wiens sinnen branden
 In uwer liefden gloedich,
 Mijn juecht versmelt, als sne opt velt

Om v persone,
Of s'doots ghewelt // tsy v vertelt
Crijgh ick te lone.

Comt lief ghepresen,
Toont my v claer aenschijne
Om my te ghenesen.
Gheeft my doch eens medecyne
Oft ick moet schier // dolen lief van hier,
In vreemde landen
O egeleentier, verlost wt dangier
Ontbint mijn banden.

Haet niet Princesse
Wie v bemint zeer manierich
Mijn sterck voortresse,
Zijt ghy in liefden gheduerich
Adieu mijn lief, ontdoet mijn brief
Leeftse met sinnen,
Tot v gherief // v dienaer ick blief
O schone Godinne.

Een nieu Liedeken, Op de wijze: alsoot beghint.

Den dach wil niet verborghen sijn,
Het is schoon dach dat dunckt my,
Maer wie verborghen heeft zijn lief,
Hoe node is dat zy scheyden.

Wachter nu laet v schempen zijn,
Ende laetse slapen die liefste mijn
Een vingerlyn root sal ic v schencken
Wildy den dach niet melden.

Och melt hem niet, rampsalich wijf
Het gaet den jonghling aen zijn lijf.
Hebby den schilt, ick heb die spear,
Daer mede maeckt v van heer.

Die jongeling sliep en hy ontspranck,
Die liefste hy in zijnen armen nam
En latet v niet zo na ter herten ghaen,
Ick come noch tauont weder.

Die iongeling op zijn vale ros trat,
Die vrouwe op hogher tinnen lach
Zy sach so verre t Noortwaert inne
Den dach door die wolcken op dringhen

Had ick den slotel vande daghe
Ick werp hem in gheender wilder masen

Oft vander Masen inden Ryn,
Al en soude hy nemmermeer vonden zijn.

Een out Liedeken, Op de wijze: alsoot beghint.

Den winter is een onwaert ghist,
Merck ick aenden daghe
Ick had een boelken en dat was waer,
Int openbaer,
Zy en was my niet ghetrouwe
Des lijt mijn herteken rouwe.

Het gaet te Vastenuont waert
Nu langhen ons de daghen
Mijn lief boot my een cranselijc
Van peerlen fijn
Oft ick soude willen dragen totten daghe.

Daer na comt ons den soeten tijt
So spruyten ons die bloemkens
Sy springen wt zo menigherley,
Coel is die Mey
Ick hoor, de Nachtegael singen van minnen.

Wat achte ick op der voghelen sanck,
Of op quade nyders tonghen
Mijn lief boot my haer armkens blanck
Ick wetet haer danck
Ick en sal my niet beroemen
Mach ick daer in comen.

Ghy zijt mijn lief weet dat voorwaer,
Ick vare na Oostenrijcke
Schoonder wijf en sach ick niet
Als ickse aensie,
Waer vintmen haers ghelijcke.

Oorlof schoon lief van Aerborch,
Wy twe wy moeten scheyden
Ick eet mijn korenken groene
Ick hebt van doene
Maria wil ons geleyden, als wy scheyden.

Een Liet vande vrou Lutsenburch alsoot beghint.

Die my te drincken ghaue
Ick songhe hem een nieu liet
Al van my Vrouwe van Lutsenburch,
Hoe zy haren Lantshere verriet.

Sy dede een briefken schrijuen

So verre in Guilker landt
 Tot Frederick haren boele
 Dat hi soude comen int lant

Hy sprac tot zijnen knape
 Nu sadelt my mijn peert
 Tot Lutsenborch wil ic rijden
 Het is nu wel rijdens weert.

Als hi te Lutsenborch quam
 Al voor dat hoghe huys
 Daer lach de valsche vrouwe,
 Tot haerder tinnen wt

Hi sprac god groet v vrouwe
 god geeft v goeden dach
 Waer is mijn heer van lutzenborch
 De ic te dienen plach

Ick en derf v *niet* wel seggen
 Ic en wil v niet verraen.
 Hy is heden morgen,
 Met sijnen honden wt iagen gegaen.

Hy reedt heden morghen
 Al in dat soete dal
 En daer suldy hem vinden
 Met zijnen hondekens al.

Hy sprac tot zijnen knape
 Nu zadel my mijn paert
 Ten dale waerts wil ic rijden
 Het is mi wel ridens waert.

Als hy bider iachten quam
 Al in dat soete dal
 Daer lach die edel heere
 Met sijnen hondekens al

Hi sprac god groet v here
 God geue v goeden dach,
 Ghy sult niet langer leuen
 Dan desen haluen dach

Sal ick niet langher leuen
 Dan heden desen dach
 So mach ict wel beclaegen
 Dat ic oyt my vrou aensach

Hy sprac tot zinen knape
 Spant uwen boghe goet
 En schiet mi here van Lutzenborch,
 In sijns harten bloet

Waerom soude ic hem schieten,
 Waerom soude ic hem slaen

Ick heb wel seuen iaer
Tot zijnder tafelen gegaen

Hebdy wel seuen iaren
Tot zijnder tafelen gegaen
So en dorfdi *hem* niet scieten
Noch niet ter dootslaen.

Hij tooch wt zijnder sceiden,
Een mes van stale goet
Hi stac mijn here *van Lutsenborch*,
In sijns harten bloet.

Hy sprac tot zijnen knape
Nu sadelt my mijn paert
Te *Lutsenborch* wil ic rijden
Tis my wel ridens waert.

Als hy te *lutzenborch* quaem
Al voor dat hoghe huys
daer *quam* de valsce vrouwe
Van haerder tinnen wt.

Vrou god segen v vrouwe
God geue v goeden dach
Vwen wille is bedreuen

Dverraderie is volbracht.

Is mijnen wille bedreuen,
 Hebby mijnen sin volbracht
 Zo doet my sulcken teecken,
 Dat ic daer aen gelouen mach.

Hy tooch wt zijnder sceyden
 Een swaert van bloede root
 ziet daer ghy valsce vrouwe
 Ws edel lantsheren is doot.

Sy trock van haren halse
 Van peerlen een cranselijn
 Hout daer mijn liefste boele
 Daer is de trouwe van mijn

Vwe trouwe en wil ic *niet*,
 Ic wilse niet ontfaen,
 Ghy mocht mi ooc verraen
 Gelijc ghy uwen lantshere Hebt ghedaen.

Hy tooch wt zijnder mouwen
 Een siden snoerken fijn
 Hout daer ghi valsche vrouwe
 Ghy sulter by bedrogen sijn.

Te Lutsenborch op de mueren,
 Daer loopt een water claer,
 Daer sit vrou van Lutsenborch,
 Int heymelijck ende int openbaer.

Een nieu Liedeken, Op de wijze: Deur liefden ben ick ghecomen.

Deur liefden moet ic *vermonde*,
 Het leit *dat* mi geschiet,
 Venus staet my bi tot allen stonden
 Ofte ic moet blijuen int verdriet,
 Ick hadde een wtuercooren //
 Maer lacen het is heel verkeert,
 Van my mach hy niet horen,
 Hy heeft my gheabbandoneert.

O Cupido Godt vander minnen //
 My v Maechdeken nu bystaet,
 Ofte deur liefden moet ick ontsinnen //
 En vallen gheheel in desperaet,
 Als Dido aenhoort mijn claghen //
 Want van herten ben ick bedroeft
 Die om Aeneas, al sonder versaghe //
 Heeft haer selfs vant leuen berooft.

Eerst scheen hy my goet bouen *maten*,
 Maer int laest valt hy my heel verwoet
 Zijn woorden soet als Ducaten //

Die zyn gheworden als bitter roet,
Waer deur ick nu moet treuren,
En lenen eylaes in swaer torment,
O God anhoort doch mijn labueren //
Dat ick mach blijuen onghescent.

Eylaes nu moet ic *gaen* dalen
In lijden heel desolaet

Die mijn herteken hadde ghestolen
 Die valt my nu zeer opstinaet
 Maer sal ick noch langher herere,
 In dit lijden en aenstoot
 So bidt ick God den Here
 Alom die wrede doot.

Oorlof ghy dochterkens rene
 Wilt doch dit te rechte verstaen
 Aenmerckt wel wie dat ick mene,
 En wilt ghestadich in Liefde gaen
 Al heeft my een nu ghelaten
 En ghenomen van my een keer
 Ick hoop noch troost te vaten
 Want daer sijnder noch veel meer.

Een nieu Liedeken met zijn nieuwe wijze.

Dese nyders hebbent zo haest bespriet
 Wanneer daer vreucht en zolaes geschiet
 Daerom en willen wy t'laten niet
 Zy brenghen haer selfs int verdriet
 Laet ons bedrijuen iolijt
 Vreucht hanteren tot nijders spijt
 Wy mogen wel louen en dancken den Heer,
 Vrolijk wesen in duechden in eer.

Jolijt te bedrijuen en niet te kyuen
 Prijsen wy nu aldermeest
 Wilt by ons blyuen en vruecht aencliyuen
 Verhuecht nu tot deser feest
 Weest vrolijk sonder verdriet
 En mijt voor malcander niet
 Wy moghen wel louen dancken den Heer,
 Vrolick wesen in duechden in eer.

Geckt oft spot ofte niet vertreckt
 Wat ghy hoort ofte wat ghy siet
 Wilt niet veel seggen, v woorden beleggen
 So brengdy niemant int verdriet
 Voor nijders en clappers weest niet verueert
 V vreuchde int openbaer vercleert,
 Wy mogen wel louen en dancken. etc.

Wat weten zy vander werelt te spreken,
 Die altoos zijn melancolijck
 Haer harte is met droefheyt deursteken
 Nimmermeer so is hy bly
 Laet varen melancoly

Een yeghelijck zy met zijn Lieueken bly
Wy moghen wel louen et cet.

Oorloff midt desen Prince gepresen,
Die hier eendrachtich zijt vergaert
Wilt druck ghenesen sonder vresen
Niemant en zy met druck beswaert
Wilt doch patientich zijn
Ghy int uwe, en ick int mijn
Wy mogen wel louen en dancken den Heer
Vrolick wesen in deuchden in eer.

Een nieu Liedeken, op die voys: Brand Matresse.

Die Nachtegael int wilde
Princesse Amoreus,
Gaet seggen tot mijn beminde
Ick coom terstont by heur
Pourtante que je suis brunette,
Viueray en languer

Gaet seggen tot mijn beminde
Ick coom terstont by heur,
Sauonts by der Manen schijn
Ick vantse al in haer deur
Pourtante que je suis brunette
Viueraey en languer.

S'auonts by der Manen schijn
Vant ickse al in haer deur,
Bonsoir ma Matresse
Bon soir mon Seruiteur,
Pourtante que ie suis brunette
Viueray en langedeur.

Bon soir ma Matresse,
Bon soir mon Seruiteur
Hoe gaern soudick draghen
Van v o Lieff faveur,
Pourtante que je suis brunette
Viueray en langedeur.

Hoe gaern soudick draghen,
Van v o Lieff faveur,
Schoon Lieff ghy comt te spade
Daer is een ander veur
Pourtante que je suis brunette
Viueray en langedeur.

Schoon Lieff coom ick te spade
Is daer een ander veur,

Hy nam zijn Poingiaert in zijn hant
 Dit is mijn leste uur
 Pourtante que ie suis brunette
 Viueray en Langeur

Hy nam zijn Poingiaert in zijn hant,
 Dit is mijn leste uur
 Sy sprack met soete woorden
 Hoe bleeck wort v couleur,
 Pourtante que je suis brunette
 Viueray en langedeur.

Sy sprack met soete woorden
 Hoe bleeck wort v couleur,
 Ick sal v noch liefde draghen,
 Al isser een ander veur.
 Pourtante que ie suis brunette
 Viueray en Langeur.

Ick sal v noch liefde draghen,
 Al isser een ander veur,
 Al waer die Paus van Roomen,
 Mijn vader int ghetreur
 Pourtante que ie suis brunette
 Viueray en langedeur.

Al waer die Paus van Roomen,
 Mijn Vader int ghetreur
 So sal ick die Liefde niet laten
 Van mijnen seruiteur,
 Pourtante que ie suis brunette
 Viueray en langedeur.

Een nieu Amoreus Liedeken, Op de voys alzoot begint.

Een Venus dier //
 Hout my in haer bestier
 Geen schoonder en is daer geboren
 Haer Amoreusheyt fier //
 Brengt my in swaer dangier
 Mijn zinnen hebben haer vercoren,
 Als Aurora sietmen haer vertoghen
 Ghelijck als den Goutdraet,
 Is haer hayrken delicaet
 Diamantich zijn haer ooghen.

Als Venus amoreus // En Pallas gratieus
 In Juno can zy haer verchiren
 Eerbaer en heus // Seer familieus
 Als Diane zijn haer manieren,

Eloquent is zy ter spraken
 Root als een Robijn,
 Haer lipkens fijn
 Sangwijn zijn haer caken.

Voorsichtich *ende* wijs, Met een goet aduijs
 So is mijn Lieveken verheuen,
 Noch is haer *den* prijs, Dat bloeiende rijs
 Van Sesto is zy toe gheschreuen
 Eerbaer zijn haer versetten
 Ghelijck als een albast,
 Sijn haer tandekens ghepast
 Haer asem rieckt als violetten.

Noch heeft zy voorwaer
 Een lichaem dat is claer,
 Veel witter als een sneeu deurvloghen
 Ick en wert aen haer, toch geenen maer
 Venus borsten heeft zy ghesoghen
 Haer tonghe spreect Rethorijcke,
 Tot lachen staet haer mont,
 Met haer borstkens ront,
 Haer keelken singt Musijcke,

Prince Vayllant, Als Helena playsant
 So is mijn lieueken van leden
 Deur haerder liefden brant
 Ende seer abundant,
 Heeft Cupido my bestreden
 Sal ickse moeten deruen,
 Als Leander certeyn // Om Hero reyn
 Sal ickt moeten besteruen.

Een nieu Liedeken: Op de voys van Syon.

Een Amoreus een fiere ghelaet,
 Heeft mijn ioncharteken deurwont
 Geeft zy my gheenen raet,
 Ick sterue in corter stont,
 Haer Amoreus gheschichte,
 Haer lieflicke rooder mont
 Haest v ghy Venus Nichte
 Maeckt uwen dienaer ghesont.

Bouen Juno ghepresen,
 Staet ghy int harte gheprent
 Mocht ick v dienaer wesen,
 Al ben ick nu absent,
 Schoon Lief wilt v vermeeren,
 Reyn bloemkens seer excelent

Laet ons tsamen boeleren,
Ontfangt my in v Conuent.

V weerde soete Lieueken,
Comt voor v Vensterken staen
Ontfangt van my dit brieueken
Daer in suldy vinden staen
Mijn ionste en eerbaerheden
Reyn edel Vrouwelick graen,
Wilt doch in danckaerheden
V schamel dienaer ontfaen.

Ick hoorde de Nachtegael singhen
Ende ick hoore hem maken groot gheclach
Ick en can my niet bedwinghen,
Ick verwondere my wattet wesen mach
Mijn hemdeken wil ick aenschieten,
Ende mijn vensterken open doen
Hoe sout my moghen verdrieten,
Die Mey staet lustich en groen.

Dat schoon kint heeft wt ghekeecken
Die Maen scheen licht en claar
Haer Lieff quam daer ghestreken,
En sprack minnelick teghen haer
Met pijpen en tamboren
Dede hy haer een Amoreus ghelaet
Die liefde stont te roeren,
In dit schoone kindt delicaet.

In een Prieel met roosen
Dat daer beneden stont
Daer hebben zy een langhe poose
Gaen spreecken mont al teghen mont
Sy hebben gaen domineren
En Venus bant ontdaen
Daer ginghen zy in studeren
Elck was met minne beuaen.

Met also scherpen sinne
So waer zy noch beraen,
Dat eedel Tersoor van minnen
Dat hebben zy tsamen ontdaen
Haer lieder harte heeft hem ontsoncken,
Dat dede der minnen dorst
Sy hebben malcander gheschoncken
Een ghebodt der Amoreusen lust.

Oorloff reyn edel kerssouwe
Welrieckende Rosemareyn

Schoon Lieff blijff my altijd getrouwe
 Mijnder harten medecijn
 Want ick nu moet henen varen
 Al doet het mijnder harten pijn
 Godt wil v in deuchden sparen
 Als ick van v moet zijn.

Een Amoreus Liedeken, Op die voys: alzoot begint.

Een Venus dierken heb ic wtvercoren
 Gheen schoonder en weet ic nu terstont
 Om haer soo wil ick vreucht oorboren
 Int aensien van haren lachende mont
 Haer keelken wit haer borstkens ront
 Maken my vrolick van sinne.
 Schoonder en was noyt van moeder geboren
 Tis recht dat ickse beminne.

Ghelijck gout is haer hayr van coleure
 Twee oochskens ter amoreusheyt snel,
 Twee borstkens ront soet van natuere
 So heeft mijn lieueken dat weet ick wel
 Sedich van Gheest ende niet rebel
 Sy is mijnder harten een keyserinne
 Ic en weet ter werelt geen lieuer creatuere
 This recht dat ickse beminne.

Noch heeft zy een hoochmoedige coragie
 Ende daer toe eenen fieren ganck
 Int triumpheren bedrijft zyragie,
 Ic en hoorde mijn dagen noyt soeter sanc
 Dan zy en bedrijft met haren voys geclanc
 Het dunct my puer een Goddinne
 Ghefaetsoneert is zy als een ymagie
 This recht dat ickse beminne.

Ic en can vergeten mijns liefs maniere
 Haer vriendelick wesen, haer fier gelaet,
 Crijghe ic geen troost door haer bestieren
 Soo wert mijn hart heel desperaet
 Mocht ic met haer mijn troost mijn toeverlaet
 So waer ick blijde van sinne
 Vreucht en solaes soude ick hantieren,
 This recht dat ickse beminne.

Princesse ient de mijn vreucht doet brede
 Al mocht ick hebben van goude swaer
 Tgewicht van v ic en sal van v niet scheden
 Ghy blijft mijn liefste weder paer

Want an v Lief en weet ick genen maer
 Dan alle vreucht en ghewinne
 Haer wesen reyn en mach my niet *verleden*,
 This recht dat ickse beminne.

Een out Liedeken op de wijze: Op enen morgen stont om de Mey so wast.

Een Ridder *ende* een Meysken ionck
 Op een rivierken dat zy saten
 Hoe stille dat dat water stont
 Als zy van goeder minnen spraecken.

Och segt my stout Ridder goet,
 Ick soude geerne weten
 Waerom dat dat water stille staet
 Als wy van goeder minnen spreecken

Dat dat water stille staet
 Dat geeft my geen vremde
 Ick heb so menighe ionghe maecht
 Ghebrocht in groot allende.

Hebdy so menighe maecht
 Ghebrocht in groot ellende
 Wacht v stout ruyter goet
 Dat v God niet en schende.

Ick weet noch eenen hoghen berch
 Bouen alle berghe hooghe
 Die sal ick noch in dale brenghen
 Daerom ist dat ick poghe.

Suldy mijns vaders hoghen berch
 Tot enen dale brenghen
 Ick sach v lieuer stout Ridder goet
 By uwer kelen hanghen.

Ick hadde noch veel lieuer
 Dat v die sonne beschene
 Al onder thol van uwen voet,
 Den bast om uwen kele.

Dat meysken was ionc *ende* daer toe dom
 Sy en wist niet wat zy seyde
 Doen zy in haer liefs armen lach
 Doen was den berch ter neder.

Och segt my meysken ionck
 Is nu mijn kele ghehanghen
 Nu is dijns Vaders hoghen berch,
 In eenen dale verhanghen.

Och doen dat meysken geware wert,

Dat zy een kindeken bleef draghen

Sy ghinck al voor den Ridder staen,
Sy badt hem om ghenade.

Ghenade stout Ridder goet,
Ghenade van mijnen lijuen
Ick was een goet Maechdekijn
Nu moet ick met uwen kinde blijuen

Wat ghenade soude ick v doen,
Ghy en zijt geen keyserinne,
Ick mocht v mijnen schiltknecht gheuen
Const ick hem daer toe gebringhen.

Vwen schiltknecht en wil ick niet
Hy is my veel te snode,
Al is mijnen hoghen berch ter neder
Ick hope ghy sult hem noch wel hoghen.

Dat meysken had eenen broeder stout,
Hy was haer goet en getrouwe
Als hy haer dede al int aenschijn,
Hy beweest haer metter trouwe.

Och doen haer broeder geware wert,
Dat zy een kindeken bleef draghen,
Hy ginck al voor den Ridder staen
Hy badt hem mede te grauen.

Godt groet v seyt hy stout Ridder vry,
Stout Ridder vry van waerden
Och die met v kindt was beuaen,
Dit leyt hier opter aerden.

Och is zy doot dat schoone wijff,
Die ouer schoon die ick beminnen
So en sal ick nu noch nemmermeer
Mijn graeuwen ros berinnen.

Haelt mijn spere ende oock mijnen schilt
Mijn sweert al aen mijn zyde
Ick wil gaen rijden seluen daer
Men vint der valscher boden vele

Och doen hy opter heyden quam
Hy hoorde die clocken clancken
Hy hoorde wel aen der clocken clanck
Dat zy inder aerden moesten sincken.

Hy nam zijnen bruynen schilt
Hy worp hem opter aerden
Ligget daer ligget daer goet bruinen schilt
Van my en suldy niet gedragen werden.

Heft op uwen bruynen schilt
Hanghet hem onder v zyden

Al waer v Vader ende moeder doot
Den rouwe moet ghy lijden.

Al waer mijn vader en moeder doot,
Ende mijn broeders alle wijue,
So en waer den rouwe niet also groot,
Als om desen schoonen wijue.

Doen hy op dat kerckhoff quam
Hy hoorde die Papen singhen
Hy hoorde wel aen der Papen sanck
Dat zy Vigilie songhen.

Doen hy inder kercken tradt
Hy sach sijn Lief staen in bare,
Ghedeckt met een baren cleet
Recht of zy nu oock doot ware.

Hy hief op dat baren cleet,
Hy sach haer cleyn vingherken roeren
Och doen loech haren roden mont
Doen zy den Ridder voelde.

Staet op staet op mijn soete Lieff
Wel ouer schoon Joncvrouwe
Ick en sal v noch nemmermeer
Doen so groten ontrouwe.

Wel op wel op mijn soete Lieff,
Mijn ouer schoon ioncvrouwe
Al waert mijn vader ende moeder leet
So sal ick v tot eenen wijue trouwen

Al waert mijn vader ende moeder leet
Ende mijn broeders alle wijue
So sal ick v houden voor mijn bruyt
Ende trouwen voor eenen wijue.

Een nieu Liedeken, Op de voys: Ick weet een vrouken Amoreus.

Een vrouken heb ic met herten bemint
Geen schoonder en mach daer wesen
Ick weet wel dat zy my niet en kint,
In mijn hert staet zy ghepresen
Mocht ick eens comen in haer present
Dat ickse mocht toe spreken
Maer neen ick niet zy is so ient
Seer excelent, Dat sal an haer ghebreken.

Van leden is zy so wel gemaect
Ick en weetse by niemant te ghelijcken
Als by Helena die daer worde ontschaect
Al wt dat lant van Griecken,

Van een Jonghelinck gheheten Paris,
 Van Troyen en was hy gheboren
 Sy was zeer fier ende daer toe wijs
 Sy voerde de prijs
 Bouen alle Vrouwen vercoren.

Troilus Liefde was noyt zo groot
 Dat mercke ick wel aen de mijne
 Die om Briseda sterff den doot
 Met druckelicke pijn,
 So heeft zy mede mijn hart deurwont
 Doorschooten met Venus stralen
 Mocht ick eens cussen haer rode mont,
 Ick waer ghesont, ghenesen altemale.

Van leden is zy so wel ghestelt,
 Als Medea die wonder wrachte
 Sy haddet gulden Vlies in haer geweld
 Jason haer tot schande brachte
 Hy lietse blijuen in swaer torment
 Die fleur bouen alle vrouwen
 Hy creech zijnen wille hoort dit bediet
 Hy achtse niet
 Sy sterff van groten rouwen.

Eer ick schoon Lieff so soude zijn,
 Ick liet my lieuer ontlijuen,
 Om v lijde ick so grote pijn
 Eer ick v soude laten blijuen
 Ghelijc Piramus den Jongelinc expaert
 Woud ick daer lieuer om steruen
 De welcke om Tisbe de bloeme seer waert
 Met zijn eyghen swaert
 Sijn harte ghinck hy deurkeruen.

Ic bidde schoon Lieff dat ghy om my peynst
 Wilt my eens staen ter spraecke,
 Ick draghe mijn liefde zeer onbeveynst
 Dat seg ick v by ware saken,
 Laet my eens troost van v ontfaen
 Oft anders sterue ick van pijn,
 Ick ben met uwer minne beuaen,
 Dat heeft gedaen v lieflic claer aenschijne

Om v so wil ick claeghen mijn Lief
 Als Hercules den Ridder boude
 Die deur Hesione dat schoone wijff
 Sijn leuen heeft behouden
 Hy versloech het monster dat felle beest,

Dat soude hebben ghegeten
 Het quam wter zee met groot tempeest
 Alsomen leest,
 Twelck hy heeft doot ghesmeten.

Prince.

Balthaser noyt sulcke liefde droech
 Op Leander vol suyuerheden
 Al wast dat hy twee Reusen doot sloech
 Ende oock twee Leeuwen mede
 Hy wan zijn lief met groote cracht
 Die soudaen hadse hem benomen
 Al van twee Reusen worden sy bewacht
 Dach ende Nacht,
 Dat niemant by soude comen,

Een nieu Liedeken: Op die wijze Almangie die Spiers.

Eylacy ick lijde so groote pijn,
 Hoe soude ick my connen ghedogen
 Want die alderliefste mijn,
 Die heeft my verschouen
 Want ick om haer liefden soet,
 Heb verloren sin en moet

Draecht v pijn met lijdtzaamheyt
 Wacht noch op een beter ure
 Al schijnt zy v te zijn zeer wreet
 Ick hoop ten sal niet eeuwich dueren
 Gaet altijd in liefden voort
 Ghy sult worden eens verhoort.

Waer mijn dienst haer aengenaem
 So woude ick my eens verblijden
 Maer eylacy tis al ghedaen
 Wat ick doe zy is partye
 Want ick om haer liefde soet,
 Heb verloren sin en moet.

Die dienst die ghyse doet
 Laet v dat niet berouwen
 Want het sal v al int goet
 In gheloont worden met trouwen
 Gaet altijd in liefden voort
 Ghy sult worden eens verhoort.

Want zy een ander in haer harte
 Bouen my heeft wtvercoren.
 Daerom sterue ick lief van smerte
 Och en was ick noyt vercooren

Want ick om haer Liefde soet
 Heb verlooren sin en moet.

Laet varen al v fantaseren,
 Alle v droefheyt wilt verteren
 Ick segt certeyn int begheren,
 Staet int hart dus weest te vreen
 Gaet altijd in liefden voort
 Ghy sult worden eens verhoort.

Die wreetheyt is so groot,
 Dat zy my wil begheuen
 Daerom staet my by O doot,
 Want zy my nu heeft verdreuen
 Want ick om haer liefde soet
 Heb verloren sin en moet.

Achtet doch voor gheen wreetheyt
 Dat ghy oock haer moet deruen
 Ghy en zijt toch niet ontseyt
 Waerom roept ghy dan om steruen
 Ghaet altijd in liefden voort
 Ghy sult worden eens verhoort.

Ist niet van natueren fel,
 Teghens my om haer alleyne
 Steruen moet ick deurt ghequel
 Om haer schoonheyt ist certeyne
 Want ick om haer liefden soet
 Heb verloren sin en moet.

Sy is niet van natueren fel,
 Teghens v weet ick van te vooren
 Al lijdt ghy nu om haer ghequel
 Waerlick ten sal niet zijn verloren
 Gaet altijd in liefden voort
 Ghy sult worden eens verhoort.

Princesse Lief laet v erbarmen,
 Laet my doch eens troost ontfaen
 V gramschap wilt doch eens ontfermen,
 Die ghy hebt ick segt v plaen,
 Want ick om haer Liefde soet
 Heb verlooren sin en moet.

Een nieu Liedeken, Op die voys alzoot beghint,

Een Meysken op een Rivierken sadt,
 So schoon zy was,
 Sy sadt en verbeyde haer soete Lief,
 Int groene gras.

Sy sach een scheepken coomen zeylen,
 So diep in Zee,
 Haer harteken verheuchde van binnen so zeer
 Sy en truerde niet meer

Och Schipper seyde zy schipper mijn,
 Waer willestu zijn,
 Ick wou dat ic ware te Lonnen int Lant
 In die coele wijn.

Dat Meysken is in dat scheepken ghetreden
 Fris wel ghemoet,
 Och schipper ick heb den honger zo groot
 Hebstu gheen broot.

Bier en broot heb ick ghenoech,
 Tot dijner behoeff,
 Een beddeken om te slapen soete Lieff
 Coemt inde Roeff.

Sy seylden zo menighen nacht en dach
 So diep in Zee,
 Tot datse quamen tot Lonnen int lant
 Aen die schoone Ste.

Sy zijn te Lonnen aent lant getreden,
 Al in die Wijn,
 Haer Vader en moeder deden haer soecken
 Waer mach zy zijn.

Haer Vrienden en Magen deden haer schelden
 Om eenen Man,
 Al ben ick een Schipper zijn Vrouwen geworden
 Wat leyt daer aen.

Een nieu Liedeken, Op die voys alsoot begint.

Een Liet eerbaer, vande liefste moet ic singen
 scheyden van haer // bedroeft mijn hart en sinnen
 Sy is certeyn // *dat alder* liefste greyn
 Bouen alle schoone vrouwen
 Door haer alleyn, treur ick in rouwen.

Haer lipkens root, gebloeit als een corale
 Haer borstkens bloot, gedect *met* sijt cindalen
 Haer lijf is nedt, wter maten wel ghesedt
 Sonder verbeyden, sonder vertreck
 Van die liefste moet ick scheyden.

Somtijts eylaes, leef ic sonder treuren,
 Al mijn solaes, sluyt ic buyten mijn deuren
 In mijnen slaep, geneucht dat ick raep
 Ick moet mijn daer in verblijden,

Als ic ontwaeck, so zijnt niet *dan* fantazien.

Lieflick lief wilt u tot mijn waerts keren
 So wert ick gerief, verlost wt mijnen *zeren*
 Mijn hert verfraeyt, als zy haer *oohgens* draeyt
 Sy toont mijn, so fiere ghelate
 Ic bens gepaeyt, weynich tot mijnder *bate*

Schoon *diamant*, keert v *oohgens* te mijne
 Toont v *samblant*, of ic in druc verdwijne
 En acht geen praet // Al door des nyders quaet
 Peynst wat ghy hebt gesworen
 Haren raet *versmaet* in spijt *van* de *niders* toren

Princesse soet, ic moet *van* v verschansen,
 Tot *dat* gemoet, weer tot mijnder verhansen
 Hier me adieu, schoon lief tot op een nieu,
 Tot v zin sal ick mijn keren
 Zo mach ick vry, met v lief triumpheren.

Een out Liedeken, Op de wijze: van die blauwe schuyt, of danct God den here

Een aerdich vrouken heeft my bedroghen
 Daer ick op was vergeckt
 Haer smekende woorden zijn al gheloghen
 Dat vinde ick nu perfeckt,
 Zy is my te doortreckt,
 Te dubbelt oock van gronde
 Dus keer ick my van haer
 Zy payter so veel met haren *valschen* monde
 Ick en achtse niet een haer.

Ghesellekens wilt v sinnekens keren
 Van sulcken schoon *samblant*
 Want sy sal v plucken en minnen leeren
 Ja hebdijs wel inde hant
 Daer af heb ick verstant,
 Ghaet Vlaenderen heel int ronde.
 Gheen wijf so wanckelbaer
 Zy paeyster so veel met haren *valschen* monde
 Ick en achtse niet een haer.

Nu laet ic een ander zijn goet verquijsten
 Van sinnen iock en mal
 Want zy met haer subtylen listen
 V zeer wel plucken sal,
 Ende vallen eenen val
 Dits daghelix bevonden
 Met haer, nu hier nu daer,
 Zy peyster zo veel met haren *valschen* monde

Ick en achtse niet een haer.

Wat heb ick met haer altyts versleten,
 Ick en spaerde ghelt noch ghoet
 Nu ben ick vanden back ghebeten,
 Ick en weet niet wie my doet
 Dies ick my bedwinghen moet
 Te hooren haer faconde
 Dat segghe ick v voorwaer
 Sy paeyster soo veel met haren valschen monde
 Ick en achtse niet een haer.

Jongvrou ghy laet nu voor v kielien,
 Ghy zijt daer voor bekent
 Al in een Rosbaer met dry wielen,
 Sult ghy nemen v endt
 En ick triumpheren ient,
 Als ghy tot allen stonden
 Zult zitten in lyden swaer,
 Sy paeyster soo veel met haren valschen monde
 Ick en achtse niet een haer.

Adieu ghy waert eens mijn Princesse
 Met uwen soeten rel,
 Adieu ghy paeyster vyue oft sesse,
 Toeft hannen en wuyten wel,
 Adieu u mijn dubbel vel,
 Dus keer ick nu van v omme
 Doen ick en vraechde nergens naer
 Sy paeyster soo veel met haren valschen monde
 Ick en achtsen niet een haer.

Jaer-lied.

Comt Rethorijckers wilt ontdecken
 Ons v gedichte speelen // vry
 En ghy Musijckers comt ter plecken
 Daermen wel lustich quelen // bly,
 Brengt Herpen, Luyten, Veelen // by
 Om t'nieuwe Jaer met vreucht te singhen
 Toont v gereet in alle dinghen
 Op dat aen v gheen scheel // en zy,

Janus een god met twe paer ooghen
 Die dubbel-hooffdich, is bekent
 Heeft door gebot ons laeten tooghen
 Dat alle vrijers hier ontrent
 Hem sullen vieren excelent
 Den eersten dach vant nieuwe Jaeren
 Soo willen wy geen vruechden sparen

Maer als zijn dienaers sijn present

Hoort wat hy ons weer heeft ghesonden
 Seuentich, pont gemaelen // meel
 Botters genoeg neemt wt die tonnen
 Eyeren laet hy haelen // [v]eel
 Den rinschen wijn wt schaelen // eel.
 Die schenct hy ons om vreucht t'oorbooren
 Maer hy bedingt het van te vooren.
 Ghy moet het selfs betaelen // eel.

Van alle deuren opte sluyten
 Geeft hy noch mee het teecken // van
 Savonts als wy staen daer buyten
 Om onse lieff te spreecken // an
 Wilt hy oock ons versteecken // dan
 Maer laeten by die liefde binnen
 So moegen wy eens troost ghewinnen
 Op dat daer niet gebreecken // can

Die vastelauont comt nu lopen
 t'Vrijen dat heeft doch dan goe tier
 Die willen wy nu gaen houwen en coopen
 Dat sy niet drae en can // van hier
 Want altijt gaet die pan // te vier
 So moghen wy aen die taefel // leuen,
 Daermen malcander een waefel geuen,
 Al met geneuchten van playsier.

Prince vant Jaer, en vande deuren
 Schiet dat mijn lieft te degen // gaet
 En dat ick haer // toch mach bespeuren
 Snachts als die clocke negen // slaet
 Alsmen tot lieffs bewegen // praet
 Op datse sin mee crijcht int vryen
 En datse mijn tot genen tijen
 Int nieuwe Jaer verlegghen laet.

Een nieu Liet, Van Paris tot Helena

Lief wtvercoren, Lief triumphant
 Wiens liefd te voren
 Mijn hart doorbrant
 Eer ic anschouwe, v clær aenschijn
 Weest my ghetrouwe, Vrijt my van pijn
 En neemt doch acht, op mijn gheclacht
 Want Venus macht, dunct mij by v te zijn.

Tgeen ick beginne, Is niet om niet
 Twas een Goddinne, Die my dit riet
 Al zydy verheuen, Schoonder dan schoon

My zydy gegeuen, Voor mijn eygen loon
 Weest niet verstoort, Lief om dit woort
 Maer geeft confoort
 Ghy spant in thert de Croon.

Mijns Vaders rijcke, groot en playsant
 Heeft gheen ghelijcke, In Griecken lant
 Een Coninx Soone: Ben ick bekent
 Mijn Rijk mijn Crone, En heeft geen end
 Troyen is mijn, Het salder v zijn
 V schoon aenschijn, Maect ghyt weerdich bent

Wilt my niet versmaden, Eer ghy kent
 Al ben ick beladen, Met groot torment
 V schoon Figure, Heb ick bespriet
 Dat doet mijn trueren, Ja swaer verdriet
 Maer hooch *van* moet, Machtich *van* goet
 Edel van bloet, Ben ick al weet ghijt niet.

Groot is v macht: En groot v goed
 Hooch is v gheslacht: Edel v bloet
 Maer v Vader machtich, Diet al regeert
 Door liefde crachtich, Is dick verkeert
 Venus bestaen, Heeft hem doen gaen
 Wit als een swaen, Daer *hem* die liefde keert

Princes der minne, Aensiet den brandt.
 Die een Godinne, In mij heeft geplant
 Het is te vooren: Ghepropheteert
 Ick ben verlooren, Soo ghyt begeert
 Weest mijn ghetrou, Schoon eedele vrou
 Als ick v sou: Soo suldy zijn gheert.

Op de wijze: Die nachtegael die sanck een Liet, Dat leerde ick. &c.

Dat oude Jaer is ons ontrolt gelijk een cloot
 Die winter brengt ons t'nieuwe Jaer in zijnen schoot
 Die winter is een Heere, noch meere
 Hy compt seer stout, brengt ons die cout
 Nochtans schiet hem groot eere.

Van outheyt is geworden zijnen baerde grijs,
 Wt Vrieslant brengt hy vriesen herwaert ouert ys
 Drie maenden wil hy regieren, bestieren
 Hy is die Weert, diet ghelt verteert
 Hy roept om groote vieren.

Alst vriest en sneeut soo hangt zijn baert vol keechelen,
 Dat soute vleesch eet hy wt die peeckelen
 Al wat wy conen sparen voor garen
 Int oude Jaer, verslint hy gaer
 Gheen ghelt can hy bewaeren

Hy mach wel eten en niet luttel drincken mee
 Die lange nacht leyt hy al ouerdinckende
 Och hadden wy vastelauont, wy gauent
 Compt Valentijn haelt ons goet wijn
 Dan hebben wy Paesch auont.

Die Mey verdrijft die Winter wt den Lande veer,
 So mogen wy gaen spancieren der warande weer
 Die coud duerde wat langhe, seer banghe
 Nu sparen wy thout, ten is niet cout
 Die Winter is voorganghe.

Die Mey doet alle bloemen weder bloeyen net
 De Mey doet alle dieren weder groeyen vet
 Die cruyde laet sy wassen // seer rassen
 Der Beesten mont, veruult terstont
 Sy gheeft ghenoecht te brassen.

Die soete Mey die dierkens oock te saemen paert
 Een manneken ende een wijfken elck na zijnder aert
 Sy toonen dan haer crachten, met machten
 Godt heeft geueucht, met groot geneucht
 Vermeerdert v gheslachten.

Die coele Mey becleet dat wout met groene,
 Drie maenden staet sy weder int saysoene
 Sy gheeft die vogelen weder, haer veder,
 Die Nachtegael singt haren tael,
 Die koeckoeck singt oock weder.

Nu volcht den Oogst drie maenden soo meer duerende,
 Dan is den Ackerman zijn broot besuerende
 Dat gras, en cooren, maeyen seer frayen
 Tsy taru, of cooren, laet niet verlooren
 Hy mach oock weder saeyen.

Als nu die Son den Leeuw beghint te raeckene
 Dan ons oock alle vruchten seer genakene
 Die Son die climt hooghe, tis droghe

Lof ende cruyt, heeft dan vertuyt
Den menschen te gheuoeghe.

Aensiet die Mierkens en die Beykens simpelle,
Sy geuen v vande naersticheyt een exempelle
Hoe dat sy connen *sorgen*, voor morgen
De Somere spaert, swinters wel vaert
So darf hem niemant borghen.

Hier me soo compt die Somer oock ten eynden
Den dach begint te corten en te weynden
Die Son met haren stralen // gaet dalen
Dus werden wy quijt, die soete tijt
Wie canse weder halen.

Voort comt den Herfst twaelf weecken duerende
Dan zijn *veruult* die *bergen* en die *schueren* me
Des sullen wy Godt loouen, hier bouen,
Hy heeft verleent, meer dan ghy meent
Veel meer dan wy behoeuen.

Een cranen Somer met een heeten sonneschijn,
Dat doet *den* oogst wel rijpen en maect goeden wijn
Doet Appelen en Peeren, voormeeren
Twert al planteyt, voor ons bereyt
Veel meer dan my begheeren.

Van als moet ghy v *koorken* wel *stofferen*
Met turfen hout v *solder* wel *formeeren*
Boter en Kaes gaen coopen // by hoopen
Den Os int sout, daer toe goet mout
Dat vercken laet niet loopen.

Die coude winter compt ons weer hier buytens
Hier me wil ic mijn *Rijmen* gaen *besluytene*
Maer als ghy zijt *gheseten*, ten eeten
By een goet vier, drinct wijn en Bier
Wilt Lazarum niet verghten.

Een nieu liedeken, Op de wijze alsoot begint

Fortuyna eylaes bedroeft
Maeckt ghy tot alder stont
Een hert dat troost behoeft,
Met Venus strale duerwont,
Weest niet ghelijck een steen
Aenhoort mijn claghen groot,
Ick blijf v lief alleen
Ghetrouw tot inder dood.

Ist dat ick lief eerbaer
V eenich sins behaech

Ick sal doen blijcken claer
 Die liefde de ick tot v draech
 Ghestadich ende reyn,
 Is zy voorwaer gheseyt,
 Schoon zuyuer liefste greyn
 Tot uwen dienst bereyt.

Aensiet schoon lief expaert
 Mijn lijden en groot ghequel
 Dus toont der Vrouwen aert
 En weest mijn niet rebel
 Want ick nv anders gheen
 Reyn roosken excellent
 Dan v int herte meen,
 Eerlijck en pertinent.

Die eet, drinckt noch en rust
 Om v reyn Maechdelijn soet,
 Zijn lijden liefken blust
 Troost hem al metter spoet,
 Laet hem sijn v dienaer
 Reyn roosken delicaet,
 Accoort met v lief eenpaer
 Troost hem eert valt te laet.

Rustich lief van ghemoet,
 Zyt ghy certeyn tis waer
 V woordkens zeer soet
 Zy clincken als een snaer
 Ghy zijt zeer fraey van ghanck
 Lief v corale mont,
 En v welluydende sanck
 Heeft mijn iong hert duerwont.

Ick sorch schoon liefste greyn
 Dat ick doe verloren pijn
 Ghy zijt mijn lief alleyn,
 Troost mijn eer ick verdwijn
 Al door v soet aenschijn,
 Het is in uwer macht
 Laet mijn v dienaer zijn,
 Eer mijn die dood versmacht.

Och waert ghy toch eens vroet,
 Want ick om v Liefden ient
 Groot pijnne lijden moet,
 In desen tijt present
 Ghy staet int hart gheprent,
 Neemt mijn in v behoet

Mijn liefden is God bekend,
Op v rust zin en moet.

Adieu reyn maechdelyn saet,
Adieu Princesse fier
Ick sterf dezolaet,
In sware dangier,
dat door v felle bestier
Lief door v soete praet
Blust in mijn Venus vier
En comt mijn lief te baet.

Een dans voorsang, Op de wijze: alst beghint. Ghemaect van een jonghe dochter.

Ghy nyders quaet van doene,
Van svyants aert muecht ghy wel zijn
Ghelijck de schorpioene,
Met haren steert steken fenijn
Al hebt ghy nu de wille van mijn
Het mach dueren een cort termijn,
Alle dinck en sal niet eewich zijn

Ick hadde v wtvercoren ghoet lief,
Die tijt is nv ghepasseert
Ick mach sien noch horen v brief,
Tis al ghevyoleert
Tis al verloren, tis al verteert,
Die in dat boeck van minnen studeert
Hy vint hem selden gheabsolueert

Ick heb om uwen twille ghoet lief,
Die hant gheslaghen aenden ploech
Doen ick v laestmael loofde met gherief,
Dat gheschiede des morghens vroeck
Tis hier tis daer men vint men boef,
Schoon lieveken hebt ghy siels ghenoech
Ick vinde my seluen geen troost behoef.

Mijn vrienden en maghen ghoet lief
Die zijn mijn teghenspoet
Een ander weder toe kiezen tot gherief,
Die minne waer niet zo soet
Tis al om tvermaledijde ghoet,
Die altijt raet van vrienden doet
Sijn hert sal kiezen die hij laten moet

Had ghy die kanne stille doen staen,
Daer al dat ghoet aencleeft
Al hebt ghy nv v wille ghedaen,
Tis dat ghy om my niet en gheeft,

Tis beter dat ghij met een ander sneeft,
 Dan ghy met my in onvrede leeft,
 Tis quaet te drincken de geen dorst en heeft

Nu rade ick het alle de Vryers fijn
 Die hier te dansen ghaen met
 Ten besten laet v raden lief mijn
 Dat ghy met v trouw niet en gheekt,
 Ghy spreekt so haest een woort so net
 Worter yet belooft het wort belet
 Het is v Huysvrouw al voor Gods wet.

Een nieu Liedeken, Op de wijze: Ick ginck eenmael spaceren.

Ghepeyns ghy doet my trueren,
 Nacht ende dach
 Zy en mach my niet ghebueren
 Dus roep ick o wee o wach
 Die Liefste die oyt zach,
 Zy mach my niet ghebueren
 Dies moet mijn ionckhert schueren
 Dus truer ick nacht dach

Haer oochgens Christalyns,
 Die zy al van my doet
 Veel zuerder dan asijne,
 Veel bitter dan roet
 Haer woordekens seer soet
 Waren eens medecijne,
 Die zijn nu als fenyne
 Dat kost mijns herten bloet.

Mijn kermen ende suchten
 Die setse op een sy
 Sy payt my al met cluchten
 Al duer een ander perty
 Haer gheck hout zy met my,
 Sy mach my sien noch luchten
 Dus moet ick van haer vluchten,
 Hoe soude ick wesen bly.

Daerom mach ick wel schrijuen,
 Dat vrouwen woorden zijn niet
 Als winden die daer drijuen,
 Als een verwaeyt riet
 Waer ick die oorsaecke siet,
 So mocht sy op my kyuen,
 Met recht van my blyuen,
 Maer lacy neen ick niet.

Ghy Princen wilt v versinnen,
 Ghy die de liefde bestaet,
 Ten is gheen kunst te beghinnen
 Daer het eynde so bitter van smaect
 Aldus ben ick gheraect,
 Ick moetet selfs bekinnen
 Dat my die liefde doet quellen,
 En maeckt my desperaet.

Een Amorus Liedeken.

Ghepeyns, gepeyns, vol van envyen
 D'welck oorspronck is dat menich truert
 Hoe queldy my met fantazien
 My dunckt dat my mijn herte schuert
 God gheue haer vruecht wien t'gebuert
 Al doetse my dese quale
 Haer wesen fier heeft my bekuert
 Mits coluer van corale
 Rast v ghy Nachtegale
 Vliecht wt dat wilde wout.
 Ghaet segt haer dit al te male
 En groetse menichfout.

Ick peynse om venus discipline,
 Die my so late sant dese sucht
 Hoe spadiger liefde hoe meerder pijn
 Hoe blinder wonde hoe argher ducht
 Een tijtlijk fruyt neemt saen de vlucht
 Ghepluckt ten groenen dale
 Men prijst best een volwassen vrucht
 Ghelijck dese kuyssche smale
 Rast v. etc.

Beloften veel is zy my schuldich,
 Maer onder een excellent
 Daer na verlanghet my menichvuldich,
 Wat tis tis haer bekennt,
 Wat ick bedrijue in haer convent
 Dit altoos ick verhale,
 Vonde ick my leech, al is zy absent
 Van haer ick niet en fale,
 Rast v ghy. etc.

Ghepey is hoe soudy niet gehinghen,
 Ick moet eylaes tis groot noot,
 Dat doen tien duysent vreemde dinghen,
 Ons beyde ghebuert, zy wert al bloot
 Wy drincken vrucht en droefheyt groot,
 Beyde wt Fortuynen schale
 Door tswaer ghepeyns van dit exploit,

t'Herte sterft al waert *van stale* //
Rast v etc.

Mochtmen met cruyde oft medecyne
Ghenesen mijnder liefden brant
Ick waer ghenesen vander pijn
Maer neent ten helpt sulck onderstant
Dus ghaet t'eylaes aen mijnen kant,
Door t'last der minnen strale
Ick vloeck den Afgod die my bant
Met Venus bitter dwale.
Rast v etc.

Priencesse ick swijghe veel om beter,
Als ick peynse om v oude spel
Ick vant ter werelt noyt secreter
Dies vrese ick twint dese nyders fel
Vrouw Venus dect haer kinderens wel
Draghen zy huessche tale
T'sal al wel zijn door mijn beuel
Schoon lief dat is principale. Rast v etc.

Een Amoreus Liedeken.

Gratigues eerbaer iong *van zinnen*,
Amorues gesellekens de minnen,
Wilt ghy beginnen,
Venus vlas te spinnen,
Hout v stil *van sinnen*,
Leeft alijt duechdich, Leeft. etc.
Zingt en springt scinct drinct de mos
Met vroukens iuechdich // vliet verdriet siet niet wat cost,
Verquist v goetgen vruechdich.

Weest beleefdich voor de maecht ter eren
Of ghy sijt knechten en anders zijt ghi heren
Bedeckt de maechden haer ere // Hoort wat ick v lere //
Wilt haer lof vermeren,
Geeft haer die crone Gheeft haer die crone,
Zingt en springt schinct drinct de mos
Met vroukens schone,
Vliet verdriet siet niet wat cost //
Venus salt v lonen.

Peynst toch wat een vrouken mach bedencken,
Wilt haer trouwelijc v gratieuesheyte schencken,
Als haer ooghsken quincken,
Hete traengiens sincken // Die liefden dan doet blincken,
Als past bitijden, Als past bityden,
singt en springt schinct drinct de mos //
Met vroukens blijde //
Vliet verdriet siet niet wat cost,
sorgen stelt besijden.

Als kadetten zijt iuechdich in v fluere,

Maect bancketten scenet de wijn schoon van cluere,
Hort ghy dan truere // V ouders zijn daer vuere //

Peynst om de schoon figure
 Spoet v *dan* vaerdich, spoet v *dan* vaerdich
 Zingt en springt, schinckt drinct de mos
 Met vroukens aerdich, vliet verdriet ziet niet wat cost,
 Peynst de *bloem* ist waerdich.

Spoet v ter iachten, vrylijck sonder vragen,
 Dach *ende* nachten, wilt sorghe daer voor dragen,
 Vint ghy v behagen, Rijst op eert t'gaet daghen,
 peynst of nyders saghē Slaet vroukens achte,
 Zingt en springt schinct drinckt die mos,
 Met ghoede ghedachten,
 Vliet verdriet siet niet wat cost,
 Troost wilt verwachten.

Een nieu Liedeken, Op de wijze: Rijck Godt wie sal ick claghen.

Ghy Amoruēse gheesten,
 Hier in des werelts present.
 Den minsten metten meesten,
 Elck met zijn Liefken ient
 Wilt reyne liefde draghen
 Hier in dit aertsche dal, V lieueken sal v *dan* behagen
 Want liefden is boue al.

Wilt v tot liefden spoeyen
 Met v Lieueken so weest verblyt,
 Als die bloemkens bloeyen,
 Al inde nieuwen tijt, hout v al bedwongen,
 Malcander v ionste toe biet
 Maer wacht v van quade nyders tongen,
 Zo en wert ghy niet bespriet.

Reyne liefden moetmen cronē,
 Hier ter werelt int openbaer
 Jacob ghinck met Laboam wonen
 Om zijn lief wel veerthien Jaer.
 Al eer hy wilde wijcken,
 Van Laboam zijnen Oom
 Met die schone Rachgel ginck hy strycken
 En met Lya ten is gheen droom.

Valsche minne moet versmachten
 Luystert en hoort my na
 Als Sichem ghinck vercrachten,
 Jacobs dochter Dina, Alsulx ginck oock bedryuen
 Dauids zoon Amon
 Daerom dede hem ontljūen,
 Zijnen broeder Absolon.

Wilt ghy niet zijn bedroghen
 Zo ghaet wijslijck te ra
 Dat coste Samoson zijn ooghen,
 Die minne van Dalida
 So ons de Boecken leren
 Verstaet de reden mijn
 Sy ghinck hem zijn hayr afscheren,
 Ende doen vinghen hem die Phylistijn

Princen ende Princieren,
 Malcanderen doch niet en schent
 En wilt toch vruecht hantieren
 Door liefde ist fundament
 De const van Retorijcken,
 Immer niet en versmaet
 Want trouwe moet blijcken
 O Heer comt my baet.

Een nieu Liedeken, Op de wijze Tant que viueray.

Ghy Venus kinderen ient,
 Ghy die hier zijt omtrent.
 Op noden v in onse convent,
 Met v liefste Lieueken bekend.
 Hout met haer perlement,
 Den Mey staet net en fijn
 Blijft niet absent,
 Al zydy van Venus verblent
 Dwelck v hert duerprent,
 Troost wort v medecyn, blijft dit bekend
 Ghy comt wt allen pijn
 Ghy bloeyende Egelentieren
 Helpt ons vruecht vereren,
 Die bloemkens staen seer fray,
 Lustich in haer gheray,
 Alle Amoruese dieren, Wilt ons obidieren
 Met v Lief in een valley
 Maeckt vruecht ende gheen gheschrey.
 In dese coele Mey.

Comt al ter baen,
 Die met druck sijn belaan
 Der vruechden traen
 Leyt nu al int saysoen
 Wiltse niet versmaen,
 Sy sal v met vruechden voen
 Elck wil zijn Lief ontfaen,

Die nyders vlien *van daen*, laet v doch raen
 Die Mey staet net en groen
 Wiltse niet versmaen,
 Met v liefste Lieueken zeer coen,
 Ghy bloeyen Egelentieren. etc.

Ghelijck die fiere Nachtegael,
 Laet horen uwen tael, In Venus sael
 Laet horen ws stems gheclanck,
 Bemurwet v hert van stael,
 Al metter minnen dranck
 Schoon Liefken loyael, Ghy zijt de principael
 Waerom dat ick eens dwael,
 Ick blijft in mijn leuen lanck
 Ick drinck wt Venus schael,
 Ghy hout my in bedwanck
 Ghy bloeyen Egelentieren. etc.

Princelijcke graet
 In danck doch dit ontfaet, Vroech *ende* laet
 Wilt ons ionst toch aensien
 Hoe dattet ghaet, Ick sal v niet ontvlien
 Soeckt gheen eyghen baet, Als ypocrijt quaet
 Zo blijuen zy verwaet,
 Die nijders die ons bespien
 Doet na Venus raet, dat is al ons gebien
 Ghy bloeyen Egelentieren. etc.

Een nieu Liedeken. Op de wijze: alzoot beghint.

Hoe soudy hem verblijden,
 Die altijd leeft in teghenspoet.
 Onschuldich veel moet lijden.
 Door nydicheyte en ouervloet.
 Die als met verghiffentlijck fenijn
 Die minnaers doen onrecht met pijn swaer
 Waer door eylaas dat ic *verdwin*
 Als sne op velt door sonne schijn
 En ik moet deruen haer
 Mijn Lief eerbaer.

Als andere minnaren.
 Met haer liefkens reyn
 In vrolickheyte vergharen
 So vint ick mijn heel alleyn
 Bedroeft als Tortelduyfken siet
 Dat van zijn gaeyken is berooft vol rou,
 Ellendicheyte en swaer verdriet

Certejn eer my nu onrecht gheschiet
 Nochtans blyf ick ghetrou
 Mijn Lief mijn vrou.

Och mocht den tijt nu gheuen
 Dat ick met mijn Liefken delicaet
 Mocht steruen ende leuen
 So wist ick my gheen beter daet,
 Dan eendrachtighe liefde met vreetsaamheyt
 So datmen by ons vint altijd met vruecht
 Haet ende nijt ons beyden scheyt
 Daer door ghy my veel drucx bereyt,
 In mijnen ionghe ieucht
 Door onghenuecht.

Edel Princesse schoone,
 Aenmerckt doch mijn verstant
 Hoe v liefden ydone
 Die in mijn herteken is gheplant
 So bid ick v lief geeft mijnder geen schult
 Dat ick van v dus lang moet zijn absent
 Ick hoop den tijt is haest vervult
 Dat ghy my ghetrou vinden sult
 Dus laet v liefden ient,
 Van my niet nemen een endt.

Een nieu Amoreus Liedeken.

Die winter is ons verghanghen
 En ick sie des Meys virtuyt
 Ick sie die loueren hanghen
 En die bloemkens die spruyten daer wt,
 Also veer aen ghene groenen dale
 Daer is het so ghenoechlijcke zijn,
 Daer singt die fiere Nachtegale
 Met so menich cleyn wilt voghelkijn.

Wy willen die Mey gaen houwen
 Hier buyten int groene wout,
 En schencken mijn soete lief mijn trouwe,
 Die mijn herteken bevangen hout
 En vragen of zy wilden comen
 Voor haer cleyn veynster staen,
 Ontfangen de Mey met haren boe[m]en,
 Want zy is so schoon ghedaen.

Legdy nv en slaept schoon lief,
 En waerom en waeckt ghy niet
 Ick stae hier voor v duerken
 En ick lijder also swaren verdriet

En ick stae hier voor v duerken
 En ick lijder also groten pijn,
 Staet op mijn alderliefste
 En spreeckt een woort teghens mijn

Doe die suyuerlijcke
 Dat claghen aen hadde ghehoort,
 Sy stont op haestelijcke
 En met een sprack zy een woort
 En hy namse al in zijn armen,
 Met groter eerwaerdicheyt
 Hy custense voor haer mondelijn was root
 En zy namt oock al in danckbaerheyt.

O doot zeyde vermaledijde doot
 Waer toe zijt ghy ghemaect
 Ghy staet hier voor mijn ooghen
 Die also bitterlijcke smaect
 En ghy staet hier voor mijn ooghen
 Recht teghen neuens mijn
 Ick sie den licht en dach op dringhen
 En mijn soete Liefs claer aenschijn,

En hy namse al in zijn armen //
 Met groter eerwaerdicheyt, Hy custense voor
 Haer mondelijn was root //
 En zy namt oock al in danckbaerheyt //
 Die wachter op de mueren,
 Hoe luyde was dat hy sang
 En isser yemant inne //
 Die mach thuyswaert ghaen //
 Ick sie den lichten dach op dringhen,
 Alzo veer int oosten op gaen

Een Gailiaerde gemaect van een ionge dochter, op de wijs: o vrouwen wreet.

Hoe ben ick nv in pijn groot,
 Duer lyden en aenstoot
 Ick blijf gheheel ter doot,
 Dat ick ghehuwet ben dats niet
 Groot leyt is my gheschiet,
 Ick ligghe in groot verdriet
 Maer raet *van vrienden* hebbent mi gedaen,
 Twelck my sal kosten menigen traen
 En waer het niet gheschiet o heer
 Ten gheschiede nemmermeer
 Want ick hem niet begheer.

En had ick dat te voren bedocht
 Eer hy my hadde versocht
 Zo ware ick niet vercoft,

[Het was te nacht also soeten nacht]

Hy hoorde dat vrouwen seer claghen
 Ghebreect v bier broot ofte wijn
 Dat sal ick v doen halen.

Mijn ghebreect bier broot ofte wijn
 Doch gheen ander dinghen
 Ick draech een kint so cleyne kint
 Ick en can die vader niet vinden.

Draechdy een kint so cleyne kint
 Cont ghy die vader niet vinden
 So doet dat kindeken alle sijn gherieff
 Die Vader sal v beminnen en van uwen cleynen kinde,

Nv wil ic *gaen trecken dat* groene wout in
 Die fiere Nachtgael vraghen
 Maer oft si alle ghescheyden moeten zijn
 En dat eens twe liefkens waren.

Wy waren *gescheyden* mijn soete lief en ic
 Het was haer so wel berouwen
 Wy soudert also saen vergadert zijn
 En woude si my zijn ghetrouwe.

Goet en ghetrouwe sal ic v syn
 Een fier ghelaet sal ick schencken
 Wanneer ic ligghe inder arm van dijn
 Op een ander sal ic dencken.

Nu raede ick elke ionghe maecht
 Dat si haer eerken bedt beslyuten
 Wanneer dat willeken is ghedaen
 En dan is die vrientschap wte.

Een oudt Liedeken, Op die wijze: Ick was een Clercxken, ick lach ter scholen.

Het wayt een windeken *coel wten oosten*
 Hoe lustelick staet *dat* groene wout
 Die vogelkens singen wie sal my troosten
 Vrouwen ghepeyns is menichfout.

Ic wil my seluen eens *gaen verme[yen]*
 Al daer die liefste te wonen plach
 Ende dencken om den tijt *voorle[den]*
 Godt gheue die liefste goeden *[dach]*

Ic was een Clercxken *ic la[ch ter scholen]*
 Den rechten wech heb ick *gh[emist]*
 Schoon ionghe vrouwen *d[oen mi dolen]*
 Weder te keren dunct my *b[est]*

Dit heffe ic op dit wil ick [vaten]

Al om een die alderliefste mijn
 Drinckt ic mi droncken, drinct ghy bi maten
 Dat v misquaem dat waer my leet.

Nocht weet ic een liefken wtuercoren
 Daer waer ick also gheerne by
 Wat ickse beminne tis al verloren
 Crancken troost so gheeft zy my.

Al op den hoeck van deser straten
 Daer woont so properen meysken fijn
 Daer sal ick noch een nacht by slapen,
 [O]ft kraeyen sal gheen voghel zijn.

Rijck God mach ic den dach noch leuen
 [Dat] zy my minde ende ick haer niet
 [So so]ude mijn hertecken in vruechden leuen,
 [Dat nv] leyt in swaer verdriet.
 [Nv is dit] lot op my ghevallen
 [Daer ic een] kanse af wachten moet
 [Ay lacen ic en h]ebbe ghenen troost met allen
 [Niet dan altijd] druck ende teghenspoet.

[...Lied]eken Van een Grauen [Dochterkij]n, Op de wijze: Ick [...] een keyserin.

Ick weet noch een sGrauen Dochterkijn,
 Zy woont te Straesburch op den Rijn.
 Zy hade een boelken verborghen
 maer door der clappers tonghen fenyn,
 Quamen zy beyde in sorgen.

Dat smaechdelijn was drie seuen iaer oudt
 Sy hadde een Vryer van herten stout,
 Sy en woude niet langer beyden,
 Sy nam den Lansknecht bi der hant
 Sy ghingen haer vermeyen.

Hy leydese onder den Rosegaert,
 Daer menich cleyn voghelken verghaert
 Sy songen van herten blijde
 Hoe datter so eedelen Grauen dochterken
 Sal comen in groot lijden.

Die ruyter sprejde zijn mantel int gras
 Dat smaechdelijn sprack opt selue pas
 Mijn soete lief wtvercoren
 Als ghy v wille hebt ghedaen
 Zo laet my niet verloren.

Die Ruyter sprack sonder verdriet,
 Mijn schoon lief en sorgh doch niet
 Dat ick v sou laten in schande
 Ic wil veel lieuer mijn leuen lanck
 Ghaen dolen achter lande.

Zy sprac so menich vriendelick woort
 Dat hebben die nyders tongen gehoort,
 Tot den Graue zijn zy ghegangen
 Hoe datter zijn ionckste dochterkijn.
 Ginck spaceren met een manne.

Die Graue wort een so toornigen man
 Hy heeftet also balde verstaen
 Hy ginc *met* zyn ruyters en knechten coene
 Daer vant hy zijn iongste dochterken
 Met den Ruyter in dat groene

Den Graef met een so toornigen moet,
 Hy werp den ruyter onder de voet
 Zijn knechten namen die ruyter gevangen,
 Die Graue sprack hebt ghoeden moet
 Eer morghen middach sult ghy hangen.

Dat wordeken heeft de ruyter verstaen
 Hy liet so menighen natten traen,
 En dat moet Godt erbermen,
 Dat ick arme ionghe man
 Om een schoon Vrouwe moet steruen.

T'gheschiede op eenen maenendach
 Datmen de ruyter voor den Graue bracht.
 Al en soude hem zijn hoofd afhouden
 Die ionge man wordt zo zeere beschreyt
 Van maechden en ionghe vrouwen.

Men sach de ruyter knielen al voor dat sweert
 sgrauen dochterken *quam onuerueert*
 men hoordet volck schreyen en kermen,
 Staet op sprack zy mijn soete lief
 En ick wil voor v steruen.

Zy tooch haer lief al op een zy
 Sy knielde selfs voor tswert zeer bly
 Och vader laet my mijn hoofd afhouden
 En spaert die alder liefste mijn
 Dat sprack die ionghe vrouwe.

Die Ruyter sprack tot die liefste zijn
 Staet op gaet thuys Jongvrou fijn
 Ick wil zo vromelick voor v steruen
 Al draechtse zo cleynen kindeken van my

En laet v niet verderuen.

Die graue sprack met woorden goet,
 Staet op staet op weest welghemoet
 Dijn leuen sulstu behouwen,
 Ende ick geue v mijn ionckste dochterken,
 Tot eender echter vrouwen.

Oorlof ghy Meyskens en iongesellen saen
 die by nachte int heymelijck vryen gaen
 Al hebby een Rijcmans dochter voorhande
 Wacht v al voor clappers tongen fenijn
 So en coomdy ghy niet ter schande,

Een nieu Liedeken, Op die voys: Mamere [ie] voy robin.

Ick weet een Peerle ient,
 Gheprent // in Schoonheyt rijcke
 Noyt Man en heeft present,
 Bekent // haerder ghelijcke
 Diamant ofte Robijn
 Sangwijn verciert in gouwe
 En vintmen tot ghenen termijn,
 Soo fijn // In gheen Lantsdouwe,

Ghelijck die Sonne claer //
 Eenpaer, Int tshemels throone
 So is mijn Lieff voorwaer,
 Aldaer blinckende schone.

Waer ick een Cooninck vayliant,
 Playsandt // Rijck van persooene
 Ick versette voor haer mijn Lant
 En sant // En oock mijn crone

Dat ick mijn ghedacht.
 Dach en nacht, op haer set als donwijse
 Zy is my te hooghe van macht
 Gheacht // Ende oock te groot van prijse.

Dees peerle daer my dat leet
 Zeer wreet // om moet ghebueren
 Tis mijn lief dat ick weet,
 Hoe zy heet // die fluer der flueren.

Mocht ick met mijn shersen bloet,
 Onsoet // haer noch te winnen
 Zo sout ick tot een vloet
 Mijn bloet // wt laten rinnen.

Sturffe ick dan van rouwe groot
 Den dood // om haer duer desen
 Zo ware mijn wondekens root,

Ter noot // Gheheel ghenezen.

Ick gheue elck minnaer wel,
Beuel dat hy liefde draghe
Maer dat hy der liefden ghequel
Zeer fel, Niet en beclaghe.

Die hem spieghelt vry,
Aen my // die spieghelt hem sachte
Elck minnaer verre ofte by
Wie tzy, slaet hier wel op achte.

Prince mindy een edel greyn,
Int pleyn // Als ick bouen maten
Zo en muechdy der liefden treyn,
Certeyn, met recht haten.

Nieu Jaer liet: Op de wijze, Lief wtvercooren, Lief triumphant.

Van achtentachtich, Het nieuwe iaer
dat is warachtich, Heel wonderbaer
Diet can geloouen // Het sal gheschien
Dat blinde douen // Hooren noch sien
En tisser geseyt // Dat menige meyt
Sonder bescheyt // Sal na een vryer vlien.

Dus weest vry vrolijk, Ghi knaepkens eel
Oft bent ghy een molic // Tis euen veel
Men sal v vryen // Om tgroote goet
En oock somtijden, Om hooge moet
Dus hout v wat fris, Tgeluc onwis,
Waer datse doch is, Diet lach betalen moet

Wy consenteeren // De meysgens schu
Dat zijt met eeren, Gaet vragen nu
En mogen vryen // Wie dat haer lust
Wil hijt niet lijen // Dat sy hem cust
So blijft hy in schant, Die onachtbaer quant
En crijcht int lanc // Geen lief die by hem rust

Princesse schoone // Tis nu v beurt
schenct hem die crone, Daert hert om treurt
Het moet doch wesen // Datmen bemint
Dus wilt niet vresen // Wie eerst begint
Die liefste en eer // verachtmen niet meer
Maer maectse weer // An beyde sien blint

Mey-lied: Op de wijze, Mocht ick geluck verweruen al nae etc.

Al arm, al arm al arme
Vrou Venus Trom die gaet
Nu salse ons wel ontferme

Sa vryers wt om baet
 Al liep ghy an bey v benen
 Te winter blaeuwe schenen
 Coemt dy malcaer
 En kiest nu weer een aer

Coemt oock wat met ons couten
 Hier buyten int ghelach
 Al die zijt op ghesouten
 Op vastelauonts dach
 De vasten is gaen sluyten
 Die Mey die roept ons buyten
 Daer loof dat wast
 Daer nootse ons op te gast.

Sy geeft niet veel te schransen
 Van alderhande fruyt
 Maer fraye Roose cransen
 Van bloemen en van cruyt
 Met veel wellustich quelen
 Van alle vogels kelen
 Vreucht en iolijt // heeft nv zijn rechte tijt.

Al dese dingen waerdich
 Verblijen therte seer
 Maer een Princesgen aerdich
 Verblijt mijn noch veel meer
 Als haer bruyt oochgens wincken
 En soete woortgens clincken
 Lieflijck en fray
 Dan isset altijt May.

Nieu Liedeken, Op de wijze: t'vrijden een Boer. etc.

Als[m]en bespoort dat liefde gheeft
 Geluck vreucht en verblijen
 En men in als zijn wille heeft, Sohay
 So ist my lust te vryen.

Als Liefde hem also verthoont,
 Dat sorch mach staen besijen
 En sy ons liefd met liefde loont, Sohay
 So ist een lust te vryen.

Alsmen sijn liefste mach aensien
 Die ons druck doet vermyen
 En sy ons gaet haer ionste bien, Sohay
 So ist een lust te vryen.

Alsmen sauonts de deur in snapt
 Zy ons in laet by tijen

En steelt een soentgen dattet clapt Sohay
So ist een lust te vryen.

Als sy seyt door liefkens bedwanck
Za lief ick wil my vlyen
Te slapen in v aermkens blanck Sohay
Zo ist een lust te vryen.

Antwoord hier tegens, Op de selfde wijs.

Maer als de liefd ons tegen is
En doet ons schier ontsinnen
Ons lief *niet* te bewegen is, Elaes.
So mach de droes beminnen

Als liefde claerlijck blijcken // doet
Ick sorch sal ons verslinnen
Ende deucht voor tgelt wijcke // moet Elaes
Zo mach de droes beminnen

Alsmen van haer moet zijn absent
En genen troost mach winnen
Een ander staet int hart geprent, Elaes
Zo mach de droes beminnen

Alsmen loopt buyten om de deur
Daer niet mach comen binnen
En men seyt callis staet daer veur, Elaes
Zo mach de droes beminnen.

Als haer wreetheyt ons sinnen cranckt
Wy niet dan droefheyt vinnen
En men vrijt datmen wort bedanckt
Elaes so mach die droes beminnen

Een nieu liedeken, Op de wijze: alzoot beghint.

Ic seg adieu, wy tve moeten scheyden
Tot op een nieu, so wil ick troost verbeyden
Ic laet by v het herte mijn
Want waer ghy zijt daer sal ic zijn
T'sy vruechde oft pijn,
Altijt sal ic v vry eyghen zijn.

Mijns zins gequel, dat doet mi dicwils trueren,
Haer Liefde rebel
Die doet my therte schueren
T'scheyden van v doet my den noot
Ic blijf ghewont ick segt v bloot
Schoon bloeme minioot
V eyghen blijf ick tot inden doot.

Ick danck o lief // Reyn minlick Lief ghepresen
Voor allen gerief,

Zo wilt mijn doch ghenesen
 Die nyders fel, met haer fenijn
 Sy hebben belet ons blijden aenscheyn,
 Op dit termijn,
 Altijt sal ick v vry eyghen zijn.

Mijn hoop is troost, Fortune sal noch keren
 Lief op mijn glooft,
 So sal mijn vruecht vermeren
 Al most ick deruen mijn conroot,
 En blijuen in dit lijden groot
 Swaerder dan loot
 V eyghen blijf ick tot inder doot.

Adieu van mijn
 So sidy nu ghescheyden,
 Een ander met dijn
 Sal hem nu ghaen vermeyden
 Coragiues als deuerswijn,
 Een amorues kranselijn, van peerlijn
 Suldy draghen,
 Altijt sal ick v vry eyghen zijn

Adieu schoon Stadt,
 Adieu prieel vol vruechden,
 Reyn maechdelick vadt
 Daer wy tsamen verhuechden,
 Ghedenckt den troost die ghy my boot,
 Ghy zijt mijn Lief die ick noyt en vloot,
 Ic segt v bloot, v eygen blijf ic tot inden doot

*Twee harten in malcander gheuoecht,
 Daer beyde seer wel aen ghenoecht,
 Wat mach daer ter werelt beter sijn,
 Dan te leuen in sulcken schijn.*

Een nieu Liedeken, Op de wijze: Cupido triumphant.

Ick weet een reyn Casteel,
 In een seer schoon landouwen,
 Noyt zuyerder juweel,
 Die mueren zijn van gouwen
 Cantelen alte mael
 Japphyns orientael,

t'Fundament is van Cristael.

Rontom dat schoon palleys
 Daer stroomt een schoon Riuiere,
 Het isser altijt pays
 Men hout daer goe maniere,
 Mocht eens smaken de vloedt
 Vant dat Riuierken soedt
 So sou mijn ionchart scheppen moet.

Die Brug is excelent,
 Seer constich bouen maten
 Ghewrocht op water ient
 Van gout en Silueren platen,
 Carbonckel stenen pleyn
 Oock peerlen groot en cleyn
 En Schapieren ghesleghen reyn.

Die Poorten van dat slodt
 Zijn weerdich om Lauderen
 Voor trouwelijkste lodt
 Machmen estemern,
 Als sijn Robijnen root
 End' oock Diamanten bloot,
 En Ammarauten zijn sy groot.

Op die Riuieren cant
 Staen Fiolierkens groenen,
 Gout-bloemkens oock gheplant
 En Olijftacxkens groenen,
 Wt gonsten versaemt snel
 Groeyt dit in deuchden wel
 Zijt gratieus deur tgeest bevel.

Al noem ick int ghetal
 Niet meer dan dees drie spruyten,
 Men noemtse noch met al
 Zeer ghoet van virtuyten
 B[l]oemkens noch cruyt men vint,
 Het is daer wel bekint
 Tis recht datmen dat Slodt bemint

Binnen Casteel playsant
 Staen lustighe salen,
 Blinckende triumphant,
 Schoonder dan gulde schalen
 Die vreest des HEren wedt
 Heeft Godt daer in ghesedt
 Wijsheyt en is daer niet beledt.

Trou en beleeftheydt

Wort oock aent Slot bevbonden
 Liefde daer niet en scheidt
 Zeer zuyuer ist van gronden,
 Tis weert lof eere en prijs
 Graciues is zijn aduijs
 Het is een Hemels Paradijs.

Dit Slot hoghe vernaemt
 Dat is een Maghet pueren,
 Sy en wert noyt beschaemt
 Al zijn haers nyders stueren
 Wou my dat edel graen,
 Voor haer dienaer ontfaen
 So waer mijn trueren heel ghedaen.

Viel mijn doch dit gheluck
 Dat zy my consent ghauen
 Te spreken zonder druck
 Dees maecht daer ick om slauen
 Ick hoop dat zy sal
 Blussen my groot misval
 En my troosten int eertsche dal.

Edel Princesse weert,
 Moet ic v aenschijn deruen
 So sal desen droefheyte sweert
 My truerich hert duerkeruen,
 Dus gheeft my Liefken raet
 Reyn bloemken delicaet,
 Die v bemint in Liefde staet.

Een nieu Liedeken, Op de wijze: alzoot beghint.

In een palleys quam ic ghegaen,
 In een palleys quam ic ghegaen,
 In een palleys quam ic ghegaen,
 Int soetste vande Mey
 Quam ick mijn Liefken by

Mijn docht ic was int Paradijs. etc.
 Elck voghelken op een rijs
 Sy zonghen daerom prijs.

By een fonteyn van water claer. etc.
 Veel bloemkens vant ick daer
 Het was de tijt van t'laer.

Die Nachtegael lustich van sanck. etc.
 Mijn Liefs keelken blanck
 Het was so soeten sang

Mijn Liefken was daer in *verhuecht*. etc.

Al door mijn liefkens iuecht,
Was ick daer in verhuecht.

Princesse ick was daer in verblijt, etc.
Ghy alleen die liefste sijt
Al wort het ons benijt.

Een nieu Liedeken, Op die wijze. ungeeur trassi

Lamant Piramus

Ick sat en fantazeerde,
Ick docht in mijnen zin
Ick wist wel wat my deerde,
Want ick haer zeer bemin,
Om een die my veracht // duer tghedacht
Is mijn herte seer beswaert
Want my dunckt zy slacht, inden cracht
Een die thoont wel haren aert.

Lamoureuse Thisbe

Doet wech v fantazeeren,
Mijn alderliefste Lief,
Ick sal sonder cesceren
Haest beteren v gherief
En v herteken bang // eer iet lang,
Sal ick gheuen Medecijn,
Eerst viel ick v strang // duer v sang,
Dus vermorstet therte mijn.

Lamant

Ick heb haer mijn ghedachten
Verclaert so menich reys
Het welke waer mijn droom by nachte
En sdaechs oock mijn ghepeys
Dat ick om haer truyr // tot elcker uyr,
Dat is my groote pijn
Het lyden valt my suyr, als een vuyr,
Is ontsteecken het herte mijn.

Lamoreuse

En wilt niet despereren,
Noch wt den lande ghaen,
Ick sal sonder vermeren,
Haest beteren v vermaen
Dus neemt werom en keer, en comt weer
En weest van my niet schu
Trouw, goet, lijf, en eer, wilt ghy meer
Stel ick ghansselick om v.

Lamant.

Mijn hert is my duersteken,
 Met Venus stralen duerwont,
 Niet wel kan ickt wt spreken
 Mijns sherten sin en gront
 Want het swaer torment, my heel schent,
 Om dat ick seer desolaet
 Van v liefden ient, die gheprent
 Altoos in mijn herteken staet.

Lamoreuse.

Al heb ick v bewesen,
 Somtijts een zuer ghelaet
 En wilt daerom niet vresen
 Ick heb v noyt ghehaet
 Maer ic hebt meest gedaen, om twel staen
 Om te proeuen uwen sin,
 Dus swijcht hier af tvermaen, nv voortaan,
 onuerdwaelt is v min.

Lamant

Ick woud zy wilde ghelouen
 Dat ick haer zeer bemin
 Maer neen zij slacht den douen,
 Dus ick gheen troost ghewin,
 Daerom ben ick siet, int verdriet
 Die nyders sijn my swaer
 Want altijd wort ic bespriet // alst geschiet
 Dat ick haer mijn liefde verclaer.

Lamoreuse.

Qua clappers en clappeyen
 Qua tonghen ick niet en acht
 Als wy mer met ons beyden,
 Tsamen zijn eendracht
 Want alleen haet en nijt // sal metter tijt
 Van hem selfs wel vergaen
 Die ons nu meest benijt // en doen spijt,
 Zal hem ten besten wel verstaen.

Lamant

Princesse

Princesse om gheen clappeyen,
 En sal ick v oock laten niet
 Al ist dat zijt verbreyen,
 Ten sal hun baten niet
 Het waer saeck dat die doot // lief minioot
 Een van ons het leuen benam
 Maer haer fel aenstoet // ick segt v bloot

Ick wou dat zy my eerst aenquam.

Lamoreuse

Prince

Prince neemt int goede
 Voor antwoord op v lied
 Ick stel my ghants in v behoede,
 Dus na my omme siet
 Ten is niet van noot // lief minioot
 Dat ghy steruen sout om my
 Want ick gheef my bloot // om den doot,
 Te beletten, dus comt by my.

Een nieu Liedeken, Op de wijze: t'swinters Somers euen groen

Int hert heb ick vercoren,
 Een bloemken soet en guer.
 Zy doet my vruecht oorboren,
 Oock lijden groot ghetruer.
 Zy doet my vrolick singen,
 Oock suchten menich stout,
 Ick moet dit al ghehingen
 Noch blijf ic in haer ghewout.

Na mijn Lief wil ick wachten,
 Alle tijt onghecesceert
 Veel daghen ende nachten,
 Voor den tijt eens anders keert
 Ghelijck Jacob volherden,
 Twe seuen Jaren wt
 Eer hem Rachel mochten werden
 Tot zijnder liefste bruyt.

Aen haer heb ic bevonden
 Al dat mijn herte behaecht
 Venus heeft my ghesonden,
 Daer ick lange na hebbe gheiaecht
 Ghelijck Venus Paris beloofde,
 Helena dat schone wijf
 Die hy wt Griecken roofde,
 Waer duer quam groot ghekijf.

Nemmermeer en sal ick laten,
 Te zijn met haer verhuecht
 Hoe wel dat nijders haten,
 En benyen onsen vruecht
 Ghy valsche Junos kinderen,
 Van binnen heel vernijnd

Seght my wat macht v hinderen
Dat die sonne int water schynt.

Eer moet aen haer beclyuen,
Die my haer ionste boot,
Haer eyghen wil ick blyuen
Altijt tot inden doot
Ghelijck Piramus ghetrouwe
Doch sulcken druck aenbiet
Die om Tisbe die schone vrouwe,
Sijn ionghe leuen liet

Iuoren zijn haer tanden.
Haer lipkens root als een corael
Daer toe snewitse handen,
Bruyn ooghen tenemael
Apelles noyt en wrochte,
Lieflicker beeldeken ient
Och of ick altoos mochte,
By haer oock zijn present.

Keer weder druckich ghepeysen,
Ghy doet mijn hert zo we
Dus moet ick seluer reysen,
Om mijn lieueken ouer ze.
O Aeole wilt wayen,
Neptune gheeft my vloet
Om mijn liefken te peyen,
Want ick by haer wesen moet.

Princesse

Naest Venus die desse,
Gheef ick haer den hoochsten prijs,
Ick bid v mijn Princesse
Leeft docht na mijn advijs,
Cupido met zijnen toortse
Ontsteect mijn hert gheheel
Eylacy lief ic lyde foortse
Helpt my uyt mijn ghequel.

Een dans Liedeken, Op de wijze: ic breng mijn naeste gebuer een dronck.

Iuecht en duecht, mijn hert *verhuecht*
Altijt so moet ick trueren.
Troost my schoon lief also ghy muecht,
Laet my eens troost ghebueren,
Schoon lief v claer aenschijn
Ghy *verhuecht* dat herte mijn
Liefde te draghen is gheen pijn.

Als liefd' met liefd' gheloont mach zijn.

Peinsen hopen suchten en trueren,
 Heeft mijn hert bevangen
 mach mijn geen troost van haer ghebueren
 Na haer staet mijn verlangen
 Voor haer koos ick gheen goet,
 Dat doet haer edel bloet
 Liefde te draghen is gheen pijn
 Als liefde met liefde geloont mach zijn.

Mocht ickse aensien tot, alder tijt,
 So waer ick ghans ghenesen
 Haer wesen dunckt mijn een iolijt,
 Si wert van mijn ghepresen
 Haer lijf staet also net.
 Wter maten wel gheset
 Liefde te draghen is gheen pijn
 Als liefde met liefde gheloont mach zijn.

Prince

Oorlof hier Princesse fier,
 Mijn hert laet ick te pande
 Weest mijn doch gracelick hier,
 Als ick ben wten lande.
 Schoon lief als ick peyns om dijn
 So verhuecht dat herte mijn
 Liefde te draghen en is gheen pijn
 Als liefde met liefde gheloont mach zijn.

Een nieu Liedeken Op de wijze: Aenhoort gheclach, o bloeyende juecht.

Ick vint eylaes my nu in noot,
 Ghelijck als Dido haer ontvloodt
 Eneas met macht,
 t'Welck feyt aensacht
 Haer bracht ter doot.

Die Vryer

Ic sprack v ghaern schoon edel robijn,
 Die dus haer clachten doet ouer mijn,
 Ende haer clachten breet,
 Die zijn my leet
 En groote pijn.

Die Vryster.

Want een die my eertijts aensocht,
 En door veel woorden mijn heeft gebrocht
 Tot liefden siet,
 Eylaes van my vliet

Zeer vals bedocht.

Die Vrijer.

Ick heb eertijts met v verkeert
Ghy zijt oock door my niet onteert
Heb ick gheseyt yet,
Onthoudt dat ziet
Die my begheert.

Die Vrijster.

Theseus Adriane ontliiep,
In een boschagie daer zy lach en sliep
En liedtse in rouw,
Die schoon edele vrouw
Hoe zeer zy riep.

Die Vrijer.

Ick sal v liefken niet afghaen
So langhe mijn ooghen licht ontfanen
Maer gheheel ter doot,
Schoon Liefken minioot
Hang ick v aen.

Die Vrijster.

Ghelijck gheschiet my nu ter tijt,
Van een Venus Liefden mijn hert doorsnijt
Zijn beloften schoon,
Acht hy als die snoon
Vol haedt en nijdt.

Die Vrijer.

Mijn beloften zijn tot v zeer goet
Sal ick v volbrenghe metter spoet
En staen die wel voor,
Tot uwen oorboor
Met Lijff ende ghoet.

Die Vryster.

Jazon Medea verliet seer ras,
Oneone van Paris verstoten was
Veel zijnder ghehoont,
Met ontrouw gheloont
Noch op dit pas.

Die Vrijer.

Samson ghaff zijn cracht en verstant,
Dalida die liefste playsant
Gheeff ick mijn rijck,
V dees ghelijck
Lief mede in v handt.

Die Vrijster.

Hoe mach hy zijn so dubbelleert,
 Dat hy zijn lieffden van mijn keert
 Teghen zijnen eet,
 Doorsaeck Godt weet
 Diet al regeert.

Die Vrijer.

Een dubbelde gront tot uwen verdriet
 Sult ghy an my bevinden niet
 Maer trou met vlijt,
 Tot v altijd
 Naet bediet.

Die Vrijster

Leanders Lieffden men niet en vint,
 Wie isset die als Pieramus bemint
 Die zijn bloet vergoot,
 Om tisbe minioot
 Ghetrou ghesint.

Die Vrijer

Och oft ghy nu waert dodende my,
 Als Troylus om Briseda bly
 Met liefden een paer,
 Valt niet so swaer
 Dan ick voor dy.

Die Vrijster.

Wacht v Princesse voor dit torment,
 Ghy eerbaer Maechdekens excelent
 En wel ghadeslaet,
 Hoet met my ghaet
 Schout Lieffden blent.

Die Vryer.

Ick blijff by v Princesse minioot,
 Dat ick my trouwe wt ioncsten boot
 En verlaet mijn niet,
 Ick blijf by v siet
 Tot inder doot.

Een nieu Liedeken, Op die wijze: tswinters Somers eeuen groen.

Ick weet een Bloemken soet van guere,
 So vast gheprent al in mijn hart,
 Ick ghae dickwils voorby haer deure
 Want om haer lijde ick grote smart,
 Ick salt niet langher connen verdraghen
 Wil zy my nu niet troosten saen,

So mach ick die ure wel beclagen
Dat ick oyt leuen heb ontfaen.

Dat bloemken dat ghy hebt wt vercoren
Wilt v ghedachten stelle daer van
Want sy is voor v niet gheboren
Ja sal trouwen een ander Man
Dus wilt v tot een ander begheuen,
Ende kiezen doch een ander lieff
Op dat het v oock niet coste het leuen
Van haer en crijchdy geen gerieff.

Sin en memorie sijn van my gheweken
Ick weet my seluen ghenen raet
Ick coom dicwils om haer te spreken,
Maer het is altijd te vroeck ofte laet
Een ander vint ick neuens haer zide
Daer ick eens te sitten plach
Hoe soude ick my connen verblijden
Ick sie wel datse my niet en vermach

Sin en memory wilt doch behouwen,
En wilt doch niet meer treurich zijn
Al ist dat zy een ander wil trouwen
Verheucht u weer met een ander Robijn
Sout ghy daerom v vruechde laeten
Ick bidt v doch hoort mijn vermaen
Want wat soude v moeghen baeten
Als ghy gheen troost en zout ontfaen.

Ick stont wel eens in haerder gracy,
Maer den tijt is nv al ghepasseert
Ic weet niet hoe ickt heb verdient eylacy
Dat zy haer aenschijn dus van my keert
Want ick haer altijd onbedieerde
In alles want zy gheboot
En dede naerstich dat zy begheerde
Nu loont zijt my met lijden groot.

Al stont ghy eens in hare sinnen
En is ghepasseert nu den tijt
Soeckt ghy sult wel een ander vinnen,
Daer ghy sult wesen mede verblijt
So goede Rosen sietmen spruyten,
Alsser blijuen onder die voet
Dus wiltse buyten v harteken sluyten,
En houden altijd goede moet

Sal ick het treuren moeten eruen,
So mach ick wel beclaghden den dach

En roepen nu altijd om steruen
 Want ic het niet langher verdragen mach
 Ic vergae gelijk die sne al van der sonnen
 Verdwijnt al van der hitte claer,
 Och oft ic noyt en hadde begonnen,
 So waer ick wt dit lijden swaer

En wilt doch daerom niet meer treuren
 Want ick gheef v doch goede raet
 Want minnaers moeten veel besueren
 Maer daerom haer niet en versmaet
 Dan na het beuel haers ouders vol eeren
 Wil zy haer schicken ende daer na doen,
 Dus laet vreucht in v vermeren
 Ende verblijt v in dit saysoen

Ghelijck dat Tortelduyfken rene,
 Bedroeft is om zijn gayken clene
 So gae ick oock suchten en wenen
 Ende vinde my seluen oock alleen
 My dunckt mijn Lieff heeft my verlaten
 Ten comt niet toe by mijnen schult
 Maer nijders vals met haren praten
 Die hebben haer t'hoofd met logens gevult

Men mach v wel by dat Tortelduyfken ghelijcken
 Dat van zijn gaeyken ghescheyden was,
 Al is men juyst niet euen rijcken
 Verkiest een ander op dit pas
 Al ist by v schult niet toeghecomen
 Wilt Cupido gheuen die schult
 Hy heeft t'hart al van de schone bloemen
 Met liefden al van een ander gevult.

Princesse.

Princesse wilt v dienaer ghedencken
 En wilt hem helpen wt desen pijn
 Wilt ghy, ghy meucht hem t'leuen schencken
 Want het staet in die handen dijn
 Och wout ghy v seluen eens verneren
 En troosten eens v dienaer hier
 So sout ghy zijn last in vruechden verkeren,
 En leuen voort in groot playzier

En wilt niet meer aen die Princesse versoecken,
 Op dat ghy niet meer compt in schant

Noch en wilt niet meer schuylen in hoecken
 Maer ghy meucht wel comen ter handt
 Om Minnaer vol eeren twordt wel bevonden,
 Dat hem wel wort gherefuseert
 Deur giericheyt hoort mijn vermoeden
 Dus v niet meer en perturbeert.

Een Tafel Liedeken, Op de wijze: Jeucht en deucht.

Ic breng mijn naeste gebuer en dronc
 Ick hoop hy sal dat wachten
 Ick gunt hem wt mijns hertsen gront
 Met vrolicke ghedachten
 Mijn wijn, fijn eedelen wijn
 Sober wilt ghy ghedroncken zijn
 Anders so zijt ghy fenijn
 Van wonderlicke crachten.

Als ick den eedelen wijn aenschou,
 Vergheet ick mijn labueren
 En voeghet in die beste vou
 En laet Fiolen trueren,
 Wijn wijn, fijn eedelen wijn
 Sober wilt ghy ghedroncken zijn,
 Anders so zijt ghy fenijn
 Men moet v dick besueren.

Den wijn proeftmen by den smaeck,
 Als ons die oude leeren
 Hy verdrijft so menighe Mens den vaeck
 By nacht te bancketeren
 Wijn wijn, fijn eedelen wijn
 Sober wilt ghy ghedroncken zijn
 Anders so zijt ghy fenijn,
 En wilt den Mens regeren.

Die wijn is wt, den Croes is leech
 Een ander doe ick schencken
 Mijn dunckt ick creech so goeden deech
 Ick can gheen droefheyt dencken,
 Wijn wijn, fijn eedelen wijn
 Sober wilt ghy ghedroncken zijn
 Anders so zijt ghy fenijn,
 En doet den Hont wel hincken.

Ontfangt van my den Beeker net,
 Mijn vriendekens wt vercooren
 En drinckt het wt met eenen sedt,

Als ick v dee te voren,
 Wijn wijn, fijn eedelen wijn
 Sober wilt ghy ghedroncken zijn,
 Anders, so zijt ghy fenijn
 Ghy doet ons vreucht oorbooren

Noe die heeft den Wijn gheplant,
 Al door beuel des Heeren
 Godt den heer sy loff en danck
 Diet al hier doet vermeren
 Wijn wijn, fijn eedelen wijn,
 Des menschen hart verheucht ghy fijn,
 Ghy zijt een goeden Medecijn
 Als ons die schrift doet leeren.

Een nieu Liedeken op die wijze: alzoot beghint.

Ick ben deurwont // Heel onghesont
 Tot inden gront // Met Venus stralen
 Ick maeckts v cont // In corter stont,
 Haer roder mont // doet my dit verhalen
 Mach ick geen troost van v ontfaen
 So is mijn vreuchden alghedaen
 Ick roep, o doodt, wilt my deur keruen,
 Met swaer verdriet ben ick bevaen,
 Wilt ghy mijn niet ter noot bystaen
 dat ghi eens ziet op mijn vermaen, seer saen
 Door liefden plaen, So moet ick steruen.

Aensiet mijn noot // Reyn minioot,
 Schoon roosken root // laet v verdrieten,
 Dat my den doot // door liefden bloot
 Met pijnne groot, nu gaet doorschieten
 Mijn zinnkens treuren dach *ende* nacht,
 Den moet is my heel versmacht
 Dat ick v mijn Lief moet laten
 Ick sie dat ghy mijn niet en acht
 Een ander by v vreucht verpacht, onsacht
 Dat ic met clacht // sal moeten steruen.

Wat zijt ghy ghebaet//schoone sieraet
 Dat ic den Prelaet // sal moeten blijuen
 Mijn doch ontfaet // eer tis te laet
 Wilt niet niet obstinaet verstijuen
 Ick hadts noyt op v bertrout
 Dat ghy mijn dus verlaten sout
 Ic meende vreucht te verweruen,
 Nu compt mijn tlijden menichfout

Dat mijn tlijden den Gheest verrout
 Ic moet *vermijden* voor ionck en out, *verstout*
 Al dat mijn rout // dat ick moet steruen.

Princesse fier // al ben ick hier
 Van v dus schier // doorsteken
 Met swaer dangier // en druck bestier
 Reyn balsonier // segt v ghebreecken
 Waerom ghy my dat lijden aendoet
 Ick min v bouen ghout ofte ghoet
 Mocht ick eens vreucht van v eruen
 Al ist mijn swaer dit teghenspoet,
 Berooft dat waer mijn lijdens spoet
schoon lief erbaer *verheugen* moet, mijn groet
 Met woorden soet // eer ick moet steruen.

Een nieu Amoreus Liedeken, Op die wijze: alzoot beghint

In groot ongeluck ben ick gebooren
 Want Fortuyn my rebelleert
 Swaer ghepeyns comt my te vooren,
 Waer deur mijn vreuchde declineert.

Om v absentie is mijn versuchten,
 Erbaer Maechdeken delicaet
 Want ick sorghe voor quade gheduchten
 Die veel gheschieden door nijt en haet

Hout v beloften gheschiet int scheyden,
 Van v en my ghy weet wel waer
 So sal ick hopende, den tijt verbeyden
 Hoewel een uyr my druckt een iaer.

Al mocht my Ceresus schat ghebeuren,
 En Alexanders Rijckdom groot
 Jae des Werlts vreuchde te kueren,
 Sonder v Liefken waert my die doot.

Niemant en can mijn gheest vermaecken
 Dan ghy o edel Vrouweken graen
 Om v alleen moet ickse versaecken,
 Hoe rijck hoe schoon hoe wel ghedaen.

Nacht en dach is mijn ghedencken,
 Ons diuizeren sonder pijn,
 Twelck nu falgeert en my gaet crencken
 Dus weest ghenadich over mijn

Ewighe vruecht sal ick ghenieten
 Is dat ghy mijns ghenadich zijt
 Pijn noch arbeyt sal my verdrieten,
 Ontfermt ghy mijnder nv eer tijt.

Princesse.

So sal Princesse alle mijnen rouwe,
 En dangier gheheel van my vlien
 Dus blijft v dienaer in liefde ghetrouwe,
 En laet my troost als nu gheschien.

Een nieu Liedeken, Op die wijze: Adieu reyn bloemken rosiere.

Ick had een stadich Minneken,
 Gheen schoonder die daer leeft
 Vercoren in mijn sinneken,
 Van rouwe mijn harteken beeft,
 Want zy my nu begheeft,
 Daerom mach ick wel schrijuen
 Ontrou van eedele Wijuen,
 Want zy een ander heeft

Twe bruyn oochsken draecht sy,
 So vriendelijck int ghesicht
 Daer mede zo veriaecht sy,
 Druck lijden int ghewicht
 Tis langhe te voren ghedicht
 Tis langhe tevoren gheschreuen
 Dat sy my soude begheuen,
 Vrouwen woorden die zijn licht.

Soete weerde Lieueken,
 Peynst somtijts eens om my
 Doet vry al v gherieueken,
 Al sonder fantasy,
 Seer seldom ben ick bly,
 Dat ick eete ofte drincke
 Om v ist dat ick dincke,
 Al wijsdy my verby.

Hoe soude ick haer vergheten,
 Ick ligghe in swaer verdriet
 Van drincken ende van eeten,
 Can ick ghevoede niet
 Ick weet wel hoe sy hiet,
 Die mijn harteken heeft bevanghen
 Na v staet mijn verlanghen
 Ick leue in swaer verdriet.

O soete Venus Vrouwe,
 Is dat v Dienaers loon,
 Het eynde van v trouwe
 So ist beginsel schoon,
 Dies sterue ick duysent doon

Dat haer een ander sal trouwen
 Die bloem van alle vrouwen,
 Al onder tshemels throon

Adieu mach ick wel schrijuen,
 Adieu is mijn advijs
 Bedroghen sal ick bliuen
 Als Salomon die wijs,
 Die schoone van Parijs
 Absolon die schoone,
 Schoon Vrouwen spannen die crone
 Die gheue ick den hoochsten prijs.

O bitterlijcke scheyden,
 Waer toe sydy ghemaect
 Die doot wil ick verbeyden
 Die also bitter smaect,
 Het moet ghescheyden zijn,
 Schoon Lief staet my te spraeckt
 Ick valle in disperate
 Ick blijue al in die pijn,

Vanden ouden Hillebrant.

Ick wil te lande rijden,
 Sprack meester Hillebrant
 Die my den wech wil wijsen,
 Te barnen in dat landt
 Sy sijn my onbekent gheweest,
 So menighen langhen dach
 In drieendertich Jaren,
 Vrou Goedel niet en sach.

Wildy te lande rijden
 Sprack Hertoch Abeloen
 Ghy vinter opter mercken,
 Den ionghen helt is coen
 Ghy vinter opter mercken,
 Den ionghen Hillebrant
 Al quaemdy onder v twaeluen
 Van hem wordy aen gherangt.

Soude hy my aenranden,
 Met eenen euelen moet
 Ick doorhouwe hem zijnen schilt,
 Ten doet hem nemmermeer ghoet.
 Ick doorslae hem zijnen schilt,
 Met eenen schermer slach
 Dat hijt zijn vrou Moeder,
 Een iaer wel claghen mach

Dat en suldy niet doen,
 Sprack ioncker Diederick
 Ic heb *den iongen* Hillebrant
 Met goeder herten lief
 Ghy sult hem seere groeten
 Al door den wille mijn
 Ende dat hy v laet rijden
 So lief als ick *hem* mach zijn

Al met *den seluen* woorden
 Hy die groene gaerde op *ran*
 Tot in des merckes pleyne
 Hillebrant die oude man
 Tot in des merckes pleyne
 Daer hy den iongen vant
 Wat doet dese ouden grijse
 Hier in mijns *vaders lant*

Ghy voert *een* harnas louter
 Al waerdi *eens* coninx kint
 Ghi maect mijn *ionge* harte
 Met sienden oogen blint
 Ghy sout tso heyme *blijuen*
 Ende houden v *ghemack*
 Met *eenen* huepschen *geluyde*
 Die oude loech *ende* sprack.

Soude ic tso heyme *blijuen*
 Ende houden mijn *gemack*
 Van *strijden ende* van vechten
 Daer is my af ghesacht
 Van *strijden ende* van vechten
 Al op mijn henen vaert
 Dat seg ic v wel ionger helt
 daer wert afgrijs my baert

Den baert sal ick afrucken
 En daer tot zeere slaen,
 So dat v dat rode bloet
 Ouer v wanghen sal gaen
 V harnasch *ende* uwen schilt
 Moet ghy my geuende zijn
 Ende *blijuen* mijn *gheuangen*,
 Behoet God dat leuen mijn

Mijn harnasch *ende* schilt,
 daer heb ic mi mede geneert
 Ic en was noyt mijn dage
 Van *eenen* man verveert
 Sy lieten daer haer woorden
 Si gingen daer mit *sweerden* slaen
 Wat zy daer *bedreuen*
 Dat suldy wel verstaen.

Die ionge bracht *den* ouden
 Een so swaren slach,

Mer *dat* hy *van* alle zijn dagen
Nye so seere *verscric*t en was
zijn peert spranc achter rugge
wel twintich *vademen* wijt,
Den slach de ghi daer sloget
Heeft v gheleert een wijff:

Soude ic *van* vrouwen lere
Dat waer my grote schandt
Ic heb noch ridders *ende* heren,
Binnen mijns vaders landt
Ic heb noch ridders *ende* knechten
Al in mijns vaders hof
Des ick *niet* geleert en hebbe
Waer ouer leere ic noch.

Het *quam* so dat *den* ouden
liet neder sincken zijnen schilt

So *dat* hi den iongen Hillebrant
 Sijn sweert al onder ginck
 Hi nam hem in zijn middele
 Al daer hy smalste was,
 Hy werp hem *neder* te rugge
 Al in dat groene gras.

Soo wie hem seluen anden ketel wrijft,
 Hy heeft gaerne vanden roet
 So hebt ghi gedaen wel ionghe helt
 Hier tegen dijnen wederspoet,
 Spreeck nu op v biechte
 V biecht Vader wil ick zijn
 Dats bistu vanden woluen
 Genesen moecht ghy zijn,

Woluen dat zijn Wolven
 Sy lopen door dat wout,
 Ick ben een ionghe deghe
 Geboren wt griecken stout
 Mijn moeder hiet Vrou goedule
 Een Hartoginne fijn,
 Ende den ouden Hillebrant,
 Dat is den Vader mijn.

Hiet v moeder vrou goedule
 Een Hartoginne fijn,
 Was Hillebrant dijn Vader
 So bistu die zoone mijn,
 Hy schoot op zijnen Helme,
 Hy custe hem aen zijnen mont
 Nu dancke ic God den Heere
 Dat ic v zie ghesont.

Och vader lieue vader,
 De wonden die ic v heb geslagen
 Wil ic al mijn leuen lanc
 In mijnder herten dragen
 Nu swijghet soone stille
 De wonden weet ic wel raet
 Wi [willen] van hier scheyden
 God sterct ons op die vaert

Nu neemt my gheuangen
 Alsmen eenen gevange doet,
 Vragen v dan die lieden
 Wat man dat ghi daer voert
 Soudy hem dan segghen
 Tis een die quaetste man
 Die oyt deser Werelt
 Van Moeder lijf ghewan.

Het viel op enen Saterdach
 Ontrent der Vespertyt
 Dat den iongen Hillebrant,
 Die groene gaerde opryt

Hy voerde op zijnen Helme
Van goude een cranselijn,
Ende neuen zijnder zijden,
Den liefste vader zijn

Hy voerde hem gevangen
Al sonder argelist
Hy sette *hem* by zijnder moeder
Bouen haer an haren disch
Soone wel lieue zoone,
Dat gheeft my alte vry
Waerom ghy dese ghevangen
Hier settet bouen my.

Moeder seyt hy Moeder,
De waerheyt sal ic v sagen

Aen ghenender groener heyden //
 Had hy my na verslaghen //
 Het is Hillebrant die oude //
 Die liefste Vader mijn,
 Nu neemt hem in uwen armen
 Ende heet hem wellevcom zijn.

Sy nam hem in haren armen //
 Sy custe hem aen zijnen mont //
 Nu dancke ic God den Heere //
 Dat ick v zie ghesont,
 Wy willen van hier scheyden
 Ende varen in onse lant
 Te Baren binnen der steden,
 Daer zijn wy wel becant.

Een nieu Liedeken, Op die wijze: Den tijt is hier.

Ick ben deurwont
 Al met Copidos stralen
 Heel onghesont
 Wie sal mijn gheuen raet
 V rooder Mont
 Daer ick niet aen sal falen
 In corter stont
 Wantet v luttel schaet
 Ick roep om baet
 Dies mijn toch nu verhoort
 Ghy zijt mijn troost en medecijn
 Daerom voldoet de bede mijn
 Duert minlijck accoort
 Int nieuwe Jaer nv voort.

Niemant dan ghy
 En can mijn quael ghenesen
 Dat segt ick vry
 Dus compt mijn Lief ontrent
 Nyders gheschry
 Daer en wilt niet voor vreesen
 Maer brengt nu by
 V troost seer excelent
 Of heel gheschent
 Blijf ick tot deser tijdt
 Dat waer v leet dat weet ick claer
 Weest mijn ghetrou vergeten aer
 So wort mijn Hart verblijt
 Int nieuwe Jaer met vlijt.

Gheen schoon samblant

Al wt gheueynsder harten
 Toont mijn Lief, want
 Dat zijn die Cruyden niet
 Maer abundant
 Verlicht mijn pijn smarten
 Biet mijn v hant
 Helpt mijn wt dit verdriet
 Troostbaricht ziet
 Op mijn v Dienaer trou
 So is my hart ghenesen wis
 Wantet wt alle vreesen is
 En ick v voor mijn Vrou
 Int Nyeuwe Jaer nu hou.

Prince.

Princesse reyn
 Bloem bouen alle wijuen
 In swerelts pleyn
 Gheen lieuer lief voorwaer
 Dan ghy alleyn
 V eyghen sal ick bliuen
 Ick segt certeyn
 In u weet ick gheen maer
 Want v naem claer
 Staet in mijn Jonck hart siet
 En is bequaem en Lieflijck
 Dies send ick v seer brieffelijck
 Dit Nieuwe Jaer liet
 Dwelck wt Liefden gheschiet.

**Een nieu Liedeken, Op die wijze: Mijn hert is my ontween gheclooft,
wie sal my,**

Ick heb die Werelt bemint,
 Sy heeft my heel *van* Godt getoghen
 Nu heb ick oock al versint,
 Hoe my die Werelt heeft bedroghen
 O Godt het is in v vermoghen
 Wilt my nu ontfermen noch
 O valsche werlt ghy heb my al geloghen
 In v en is niet dan bedroch.

O werlt ghy zijt toch een partye,
 Teghens Godt het is claer beseuen
 Want Nijdicheyte en Houerdye

Sijn ter werelt al verheuen
 Niemand en soeket dat eeuwich leuen
 Dat mach ick wel segghen noch
 O valsche werelt ick heb v wel beseuen
 In v en is niet dan bedroch.

Gulsicheydt en ouerdaedt,
 En zijn al ter werelt gheen sonden
 Ouerspel seer fornicaedt,
 Al zijn die ouer ghevonden
 Om gelt om goet ontbintmen alle sonden
 Dat mach ick wel seggen noch
 O valsche werlt als ic v wel doorgronde
 In v en is niet dan bedroch.

Als ick die werelt wel besiet,
 En bekenne haer ghebreecken
 Laet ons dan tot Christum vlien.
 Ende de werlt heel versteecken //
 Aen hem en sal ons niet gebreken //
 Want hi is der menschen soch,
 O valsche werelt ick heb v al doorkeecken
 In v en is niet dan bedroch.

O Hemelsche vader ghebenedijt
 Wilt my van dit vlees verlaten
 Dat wy door Christum worden bevrydt
 Want wy zijn al broossche vaten,
 Die werelt met haer ondersaten //
 Heeft my nu bevangen noch,
 O valsche werelt ten mach v al niet baten.
 In v en is niet dan bedroch

O Vader inder ewicheyt,
 Wilt my uwen geest in geuen,
 Die werelt heeft my heel verleyt,
 Sy doet my na den vleesche leuen
 Het welke de ziele brengt in sneuen,
 Verlooren inder hellen troch
 O valsche werelt ic heb v claer beseuen,
 In v en is niet dan bedroch.

Een Amoreus Liedeken, Op de wijze: alsoot beghint.

Bedrijft vreucht, maect reyn geneucht
 Wt liefden ient, tot deser tijt
 Door die schoone suyuer ieucht
 Ter eeren van haer weest nu verblijt
 Verheucht v al wie dat ghy zijt
 Troost v lieueken met iolijt
 Al zijt ghy wt die ooghen van mijn

Nochtans mijn hart in v altijd siet
 Ghy sult certeyn de Liefste zijn
 Absent en scheyt die liefden niet

Mocht ick noch eens wt liefden reyn
 Als Lief met v zijn leuende
 Ghy zijt certeyn dat liefste greyn
 Al zijt ghy van my sneuende
 Wt rechter liefden aenleuende
 Sijt ghy my ionsten geuende
 Al zijt ghy wt die ooghe van mijn
 Nochtans mijn hart v altijd siet
 Ghy sult certeyn die liefste zijn
 Absent en scheyt die liefde niet

Reyn liefde draech ick tot v schoon lief
 In amoreusheyt heel verblent
 Peynst toch somtijts eens om mijn gerief,
 Want mijn hart is v bekent
 Schoon lief al ben ick van v absent
 Als Godt wil sal ick sijn present
 Al zydy wt die ooghen van mijn,
 Nochtans mijn hart v altijd siet
 Ghy sult certeyn die liefste zijn
 Absent en scheyt die Liefste niet

Ghetrou blijf ick v lief altijd
 In liefden daer toe niet rebel
 Neemt dit in danck laet zijn beurijt
 Ons liefden voor die nyders fel
 Mijn hert dat leeft in groot ghequel
 Dat absenteeren valt mijn te snel
 Al zijt ghy wt die ooghen van mijn
 Nochtans mijn hert v altijd siet
 Ghy sult certeyn die liefste zijn
 Absent en scheyt die liefde niet

Oorlof Princes op dit termijn
 Dit cleyn bedrijf niet en versmaet
 Het was mijn een groote pijn
 Dat ick most scheyden desolaet
 Ghy zijt mijn troost mijn toeueraet
 Wacht v voor die Nyders quaet
 Al zijt ghy wt die ooghen van mijn,
 Nochtans mijn hart v altijd siet
 Ghy sult certeyn die liefste zijn
 Absent en scheyt die liefde niet.

FINIS.

[Een nieu voorsanck: Op die wijze van die Lommerdemy.]

*Liefde te draghen is een lust
Daer lief in liefd' behaghen rust.*

Een nieu voorsanck: Op die wijze: van die Lommerdemy.

Laestmael al met blijden sinnen,
Quam ic al deur dat groene wout
Daer vant ic Venus die goddinne
Met haer geselschap ionck en oudt
Elck brocht daer vreuchde voort,
Want zy songhen met accoort
Comt ghesellekens vry by my
Met v liefken in dat groene
Weset vrolick ende bly,
Hier by ons in dit saeysoene
Maeckt iolijt tot deser tijt
Tot yeder spijt diet v benijt.

Venus en Diana schoone,
Waren oock in dit rozier
Cupido die sadt in den throone
Jupiter was hoochste bestier
Doe sanck daer een Basuyne claer,
Luyde dat was immer waer
Comt gesellekens vry by my met. etc.

Doen ghinck Venus onuerholen,
Lustich ophangen enen Crans
Ghemaeckt met Rosen en Fiolen,
Daer vergaert was eenen dans
Doe sanck daer eenen voys en troys
Met een also soeten voys
Comt ghesellekens vry by my met. etc.

Doen wy daer lustich saten en songhen
Vreuchde bedreuen delicaet
Discordia quam daer in ghesprongen,
Seer verrummelt ende quaet
Maer haren raet waer niet geacht
Want wy songhen met grooter macht
Comt ghesellekens vry by my met. etc.

Twas daer seer lustich om te blijuen
Peynse ic eedele Prince ient
Moche ick na mijns selfs gherijuen
Mijn Liefken spreken present,
Ter wijlen ick stont in dit ghepeys

Sang Cupido noch een reys,
Compt ghesellekens vry by my, met. etc.

Een nieu Liedeken, Op die wijze: alzoot beghint.

Laest ontrent *den* auont by auontueren
Doen ginck ick dolen achter straet
Van liefden en wist ick niet the geduren
Want mijn hert was heel desperaet
Doorwont *van* binnen, doorwont *van* binnen
Tot mijnder baet, quam zy daer te maet
Die ick beminne.

Sy sprack my toe doe ick haer kende,
Ick en was mijn dagen niet meer verblijt
Ic ginck my also haestelick waerts keren,
En ick sprac haer toe met also groten vlijt
Liefste ghepresen, liefste ghepresen
Och mocht ic met iolijt op desen blijden tijt
Eens by v wesen.

Venus die ginck ons daer tsamen binden
Al daer wy stonden in minnen fier
En Cupido ginck boecken vinden
O[... schieten] met vrou Venus lier
met stralen der minnen, met stralen der minnen
Sy bracht my hier, in also swaer dangier
Die schoone Goddinne.

Na troost te vragen, stont alle mi behagen
Maer laci *ten* mocht mi gebeuren niet
mijn ogen op haer sagen mijn hart begint te clagen
Alderliefste waerom laet ghy my int verdriet,
Met druck beuangen, met druck beuangen
Ghy zijt mijn liefste lief toont my doch v gherief,
V dienaer wilt ontfanghen.

Een nieu Liedeken, Op die wijze: Van quater brande.

Met gantscher bedruckter harten
Claech ic v mijn swaer torment
Want ick lijde druck en smerte,
Om dat ick moet zijn absent
Van de liefste reyne, die ick certeyne
Met gantscher harten bemin
Schoon Roosemeryne, ghy zijt alleyne
Vercoren in mijn zin.

Hoe soude ick v connen vergeten
Dien ick alsoo seer bemin

Want ghy zijt in mijn gheseten
 Bouen Venus die Godin
 Onder tshemels trone, spant sy de crone
 Die int Hart verheuen is
 Want ghy zijt schone, Net van persone
 Van leden zijt ghy fris

Ghelijck die maen is blinckende schone
 Bouen alle sterren cleyn
 Also spant zy voorwaer die crone
 Bouen alle Vrouwen reyn
 Mocht ick eens wesen, vry sonder vresen
 By v schoon Bloemken ient
 Schoon lief ghepresen, ghy cont ghenesen
 Mijn druck en swaer torment.

Lacy moet ick nu staen besiden,
 Dat door dese clappers fel
 Die mijn liefd' t'uwaert benijden,
 En maecken mijn sinnekens rebel
 Door uwen cueren, moet ick besueren
 Int harte lijden groot,
 Tot alder uren so moet ick treuren
 Om v reyn roosken root.

Weest ghedachtich Thisbe schoone,
 Welck verwacht haer soete Lief
 Piramus quam aldaer ten toone,
 Niet vindende zijn liefste Lief
 Mistroostich alsoo dat schene, om zijn lief allene
 Hem selfs aen deed' die doot,
 Dat siende Thisbe reene, zy viel in wenen,
 Sterf by haer lief die doot.

Venus met uwen straele
 Hoe valt ghy my dus rebel
 Wat eer cont ghy aen my behalen,
 Dat ghy my doet dit ghequel
 Ghy hebt mijn ghegheuen, wt v Beecker verheuen
 Den dranck der minnen soet
 Alle mijn ionck leuen, brengt ghi in sneuen,
 Al door den minnen gloet.

Cupido wreet en moordadich,
 Ghy hebt mijn ionck hart doorwont
 Met uwen pijlen onghenadich
 Schiet ghy my tot alder stont
 Lief tot allen daghen, so moet ick clagen,
 Mijn druck en teghenspoet

Ick moet nv dragen, dese swaer plaghen
Om v reyn Liefken soet.

Nochtans had ick voor my ghenomen
V dienen tot alder tijt,
Lopende den tijt sou comen
Dat wy souden zijn verblijt
Lief moet ick v deruen, so moet ick steruen
Troost hem die vrede doet
Na Atropos eruen, so moet ick sweruen
Laet ghy my inde noot.

Prince.

Adieu Princes met droeuighen sinnen
V beveel ick mijn ionghe hart
Adieu mijn liefste die ick beminne
Waerom ick moet lijden smart
Gheeft Medecijne, den Dienaer dijne
Verhoort toch mijn propoost
Want t'allen termijne, ic heel verdwijne,
Laet ghy my onghetroost.

Een nieu Liedeken, Op die wijze: Bedroefde harteken.

Myn oochkens wenen
Mijn hart moet suchten,
Dus moet ic clagen mijn swaer verdriet,
Mijn liefste Lieueken, wil van my vluchten
Wist ick waerom ick en treurde niet.

Wist ick waerom t'was mijn begheren
Dat zy op my dus is ghestoort
Sy ghelooft qua tonghen
Het mach my wel deren
Die niet en soecken dan discoort.

Ick bemin haer seere en zy my mede,
Ter werlt en wasser noyt lieuer paer
Wy en hadden noyt twist,
Maer altijd vrede
Och bitter scheyden ghy valt my swaer.

In vreemde Landen moet ic gaen reysen
Met grote droefheyt dolen altijd
Sult ghy schoon lief, daer *niet* eens om peynsen
Dat ghy daer af een oorsaeck zijt

Reale mondeken wilt ghy my verlaten
So moet verdwijnen mijns hartsen bloet

Wilt ghy v lieueken niet comen te baten,
Noyt meerder droefheyt en tegenspoet.

Had ick die Appel van roder Goude
Die Paris Venus schonc voor een present
Ick schonckse mijn Lieueken die schoonste vrouwe,
Die daer oyt was onder t'shemels tent.

Bedroeft mach ick wel zijn van sinnen
Beclaghen mach ick wel mijn misval,
Die ick met mijnder harten beminnen
Dat daer een ander by rusten sal.

Hoe sullen mijn oochskens dat anschouwen
Wat groter droefheit sal mijn hart ontfaen
Als daer een ander mijn lief sal trouwen,
En met haer wt vermaeyen ghaen.

Hoe can zy my nu dus vergeten,
Daer wy malcanderen so hebben geeert
Ic mach wel seggen dat vrouwen gedachten
Wanckelbaer zijn, en haest verkeert.

Mocht ick v Lieueken noch seluer eens spreken,
Dat ghy mocht hooren mijn clagen groot,
Mijn ioncharteken sal moeten breecken
Dat ghy v lieueken dit lijden aendoet.

Ick bidt v Lieueken met smeekender tranen,
V oochskens wilt doch op my slaen
Den douw der liefden laet op my dalen,
Ick sal mijn beteren Lief heb ick misdaen.

Nu is mijn arbeyt doch al verloren
Mijn singhen, mijn springhen nacht ende dach,
Sy heeft een ander lief wtvercoren,
Daer ick my luttel op hadde ghewacht.

Op hoope moet ick nv ghaen leuen
Ick ben eylaes een onwaert gast,
Al was my dit van te vooren gheschreuen
Ic betroude haer woordeken veel te vast.

Adieu Princesse wtuercooren,
Adieu die schoonste die liefste mijn
Het is my een droeuich ding om te hooren
Dat wy twe ghescheyden moeten zijn.

Een nieu Passemegie: Op de wijze: alzoot beghint.

Met recht mach ick wel claghen
 Ick cant niet langher verdraghen,
 Het leyt dat my is gheschiet
 Sy plach my eens te vraghen
 Schoon Lief willen wy gaen iaghen
 Int bosch der minnen vliet.

Sy heeft mijn hart doorschooten
 Met liefden ouergoten
 Al deur haer aenschijn claer,
 Had ick van haer ghenoten
 Ten hadde my niet verdrotten
 Maer neen ick niet voorwaer.

Ick heb die winter stranghe
 Gheleghen in haer bedwanghe
 Duer Cupido stralen soet,
 Sy seyde zy soudt eerlanghen
 My verheughen met haren sanghe
 Maer nu ontvalt haer den moet.

Ick sal mijn boochgen spannen
 Ick hoopse noch te vermannen
 Waer deur dat zy my haet
 Ick weetse niet te vanghen
 Dan wt Venus perck te bannen
 Tot inden vierden graet.

Sy is mijn wtvercoren
 Waer deur ick lyde thooren
 Dat zy een ander mint
 Hoe souw ick vreucht oorboren
 Ick gheef die moet verloren
 Al om dat proper Kint.

Princesse mach ick wel schrijuen
 Den Bloem bouen alle Wijuen
 Staet zy tot harte gheprent
 Al had ick hondert lijuen
 Daer en soude maer een van blijuen
 Op haer ben ick ghewent.

Een nieu Liedeken, Almangie Amoreus, Op die voys, alst begint.

Mocht ick eens troost ontfanghen,
 Deur v met soet verlanghen,
 Mijn pijn en swaer verstranghen
 Sult ghy gants doen cesserren,
 Wilt alle valsche Slanghen

Die welcke gaen haer gangen
 Aen v niet laten hanghen
 Maer wiltse van v keeren,
 Want zy nv rechte voort
 Niet soecken dan discoort
 Ick wou dat haer die moort
 Sou slaen sonder confoort
 So souden wy vermeren,
 Die nyders gaen verteren,
 Ende alle vreucht hanteren
 Met een so soet accoort.

Wilt ghy my niet ghenesen
 Mijn Hart bevanghen met vresen,
 So sal ick cort na desen
 Den Doot nv moeten smaecken
 Want v reyn eerbaer wesen
 Dat moet werden ghepresen,
 Twelck ick heb wtghelesen
 So sou ick daer aen gheraken,
 Ghy zijt Nacht ende Dach
 Altijt in mijn ghedacht
 Och had ick doch verpacht,
 Vrou Venus grote macht
 So sou ick v ghenaken,
 Nae niemant anders haken
 Dus wilt mijn toch niet laecken
 Want ick van Liefde versmacht

Mach ick niet deerlick claghen,
 Dat ick het pack moet draghen
 Het sal mijn Harte deurknaghen,
 Wilse mijn niet verhooren
 Quam ick in haer behaghen
 By nacht en oock by daghen
 So sou ick vreucht ghewaghen
 Maer pijn doet mijn versmoren,
 Tis my so grote pijn
 Dat ick van haer moet zijn
 Van v reyn claer anschijn,
 Deurstraelt het Harte mijn
 Ghy wetet Lief te vooren,
 Dat ick sal zijn verlooren
 Want ghy met scherpe Sporen
 Deursteeckt het Harte van mijn.

Princesse Lief verheuen

Gunt my nv doch het leuen
 Want niemant cant my gheuen
 Dan ghy tot deser stonden,
 Tot v werd ick ghedreuen
 Deurkeruen ende deur beuen,
 Laet my doch niet sneuen.
 Maer heelt mijn diepe wonden
 Aenhoort toch mijn gheween
 Weest niet ghelijck een steen,
 Want ick nu anders gheen
 Al in mijn harte meen,
 Dan v hoort mijn vermonden
 Aen v blijf ick verbonden,
 En ghy hebt my verslonden
 En breect mijn harte ontween.

Een nieu Amoreus Liedeken.

Moet ick altijd treuren sonder ophouwen
 Om een dien ick bemin,
 Bouen der natueren blijf ick vol rouwen
 Dus ick gheheel ontsint,
 Ten zy dat ghy mijn Lief wt ionste my
 Gheeft troost vry te sterue geheel om dy.

Als alle de minnaren in vreuchde leuen
 So treure ick desolaet,
 Lief alle mijn welvaren condy my geuen
 Met een Woordeken delicaet,
 Dus drae segt iae, eer ick geheel verghae
 Wt liefden qua, so bid ick om ghenae.

Wt ionste wel betoghen, met lijdsaemheden
 Ws werks Diamant,
 V clare bruyn Ooghen, v eerbare zeden
 Die doen mijn hart verbrant.
 V ganc, v sanck, v aenschijn blanck
 Die hebbet verstant, van my gheheel in bedwanck.

Reyn suyuer demadie, laet het v doch eens verdrieten

Mijn liefde sonder ent
 Op dat ic eens coragie, van v mach genieten
 Voor al mijn swaer torment
 Geen schat, weet dat, en dat ick lieuer had
 Dan v schoon Liefken ient
 Dien ick om troost eens bat.

Aenmerckt Princesse v dienaers ionst

Die den doot des droefheyts smaeckt,
 Hy zijn al geen Meystersen deur t'swerlts const
 V, ia my is ontmaeckt
 dus doet *hem* goet, ende zijn hart zijn bloet
 Verteert wt liefden soet
 Ontfanckt voor een groet.

Een nieu Liedeken, Op die wijze: De Coninc sal hem verblijden.

Mijn sinnekens zijn my doort toghen
 Van een so schoonen Jonckvrou fijn
 Sy doet my pijnne dooghen,
 Sy is die alderliefste mijn
 Om haer so wil ick waghen,
 Mijn Lijf ende al mijn ghoet
 Mijn Lijf ende al mijn ghoet,
 Ende laten vrienden en maghen
 Ende schencken haer mijns hartsen bloet.

Die Liefste mach ick wel schryuen
 Door v Vrouwelick beelde schoon
 Want bouen alle Wijuen,
 Spant zy int harte der minnen croon
 Sy staet in mijn behaghen,
 Op haer so rust mijn moet
 Op haer so rust mijn moet
 Dus wil ick haer mijn liefde draghen
 Ende schencken haer mijns hartsen bloet.

Twijfel gheeft my veel nopen
 Angst ende suchten is my by
 Nae haer staet alle mijn hopen,
 Des ick moet zijn van Harten bly
 Mijn sinnekens nae haer iaghen
 Die my dick suchte doet, Die my dick etc.
 Al soude my druck noch plaghen
 Ic moet haer schencken mijns hartsen bloet.

Venus v strael van Minnen
 Heeft mijn Harte so seer doorwont
 Ick blijue ghequetst van binnen,
 Doort deruen mijns liefkens roder mont,
 Nv en tot allen daghen,
 Wort zy van my ghegroet,
 Wort zy van my ghegroet,
 Om haer so moet ick claghen
 En schencken haer mijns hartsen bloet.

Princesse melodieuse,

Schenckt uwen dienaer Medecijn
 Bouen alle schoon amoreuse,
 Suldy int harte die liefste zijn
 Al legghen die nyders laghen,
 Hout my in v behoet
 Hout my in v behoet,
 Ende wilt my niet verjaghen
 Ick sal v schencken mijns hartsen bloet.

Een nieu Amoreus Liedeken.

Met Venus geschut ben ic doorschoten
 Van een die alderliefste mijn,
 Haer claer aenschijn dat heeft deurwont,
 Mijns hartsen gront, schoon roder mont
 Tot alder stont, so lijde ick pijn.

O Cupido, Godt van der minnen,
 Wilt ghy my noch in staden staen
 Ick ben ghevaen, in Venus net
 So vast ghesedt
 Ick en cans ontrijden noch niet ontgaen.

Ick bemin so seer dat alderliefste greyn
 Haer handekens teer, haer vingerkens cleyn
 In Venus pleyn, spant zy die croon
 Dat Vrouwen schoon, vijf duysent doon
 Crijch ick te loon, van harten certeyn.

Princesse troost my mijn alderliefste kersouwe
 So waer mijn jonge hert gesont
 Tot alder stont, oock verheucht
 Met uwer deucht, troost my ghy meucht
 Met uwer deucht, v vrientschap iont

Prince ghi zijt mijn alderliefste prinsesse
 Als my van v mach troost ghebeuren
 Nacht en dach ben ick verblijt,
 Tot alder tijt, verduldich lijdt
 Al worden wy benijt, maect geen geclach.

Noch een nieu Liedeken, Op de wijze: Ick weet een vrouwen Amoreus, die ick met harten beminne.

Mijn Liefste greyn, in swerlts pleyn
 Die doet mijn vrolick singhen,
 Om haer alleyn // ick segt v certeyn,
 Moet ick nv blijschap volbringhen
 Van wesen isse also soet,
 Ick beminse bouen maten
 Sy verblijt mijn Hart,

Sy neemt een moet // Als zy my groet
Mijn treuren moet ick laten.

Als den Egelentier, seer net en fier
Sietmen haer lustelick bloeyen
Soet van manier // door haer bestier,
Mijn hart in liefde moet groeyen
Sy blijft die liefste, hoort mijn vermaen
Ick en achte gheen nyders praten
Als zy my ghaet, van druck ontlaet,
Niet en versmaet
Mijn treuren moet ick laten.

Recht net en fijn // als een Lelikijn,
Verciert seer schoon van doene
Is die liefste mijn // claer als een Robijn,
Haer ghesichte maeckt my coene
Sy blijft die Liefste tot aller stont
So ruyctse als een Muscate,
Al zy my biet haer roder mont
Wt harten gront,
Mijn treuren moet ick laten.

In swerlts crijt // Wie dat ghy zijt
Die nyders en wilt niet slachten
Sy versliten hare tijt, sonder eenich profijt
Seer vreemt zijn haer ghedachten
Reyne liefde en wilt versteecken niet
So sal v Venus niet haten,
Al waer mijn hart in groot verdriet
Als zijt aensiet,
Mijn treuren moet ick laten.

Aenmerct ghy Princen alle ghelijck
Wilt mijn toch antwoord gheuen
Isser op eerden gheen Hemelrijck
Langhe in accoort te leuen?
Liefde doeter menich leuen in vreucht,
Ick hoop tsal my noch baten
Is dat der Liefsten tharte my verheucht
So isset al ghenuecht
Mijn treuren moet ick laten.

Een nieu Amoreus Liedeken, Op de wijze: alzoot beghint.

Myn sinnekens verstooren,
Druck lijden comp my te vooren
Om een dien ick heb wtvercoren,
Mach ick haer ghecrijghen niet

Wat dede ick oyt ghevoren,
 Mijn dunckt het is doch al verloren
 Quae nyders vol van tooren
 De doen my swaer verdriet, Altijt ben ick bespriet
 Hoe heymelic dattet gheschiet,
 Ten mach my oock niet baten
 Dat doen altoos,
 Quae nyders tonghen boos
 Dat ick die alder liefste moet verlaten.

Secretelick wy twee binnen
 Die malcanderen seer beminnen
 Men moet oock wel bekinnen,
 Geen lieuer paer dan wy, Al wat ic gae beginnen
 Ghy comt nemmermeer wt mijn zinnen
 Mocht ick eens troost ghewinnen
 So waer ick van sorghe vry
 Dat doen quae nyders party,
 Dat ick niet mach comen by
 Om v alderliefste te spreecken,
 Dan mocht ick eens certeyn // Alderliefste greyn
 Ick soudet also lustelicken wreecken.

Waer ick my wende of keere,
 Ick doe niet dan ick fantazeere
 Om een dien ic begere // Can my gheworden niet
 Ick vreesde al te veuren
 Datse my niet en mocht ghebeuren,
 Mijn sinnekens staen in treuren,
 Om een die liefste mijn
 Ick mach by haer niet zijn
 Ouermits qua nyders fenijn, Moet ickse deruen
 Noch sal ick haer siet // begheuen niet
 Al soud ic daerom moeten steruen.

Princesse schoon Figuere
 Om v ist dat ick aldus labuere
 Wacht v tot alder uren
 Voor valsche tonghen quaet
 Al schijnen zy schoon en puere
 Sy veranderen soet int suere
 Al zijn wy twee in trueren,
 Ick hoop ons valt noch raet
 Ghy zijt mijn toeverlaet,
 Mijn sinnekens gants op v staet
 Om troost toe ghewinnen
 Dus lijdt v doch // een weynich noch

Ick en sal v niet begheuen, mijn leuen.

Een Amoreus liedeken, op de wijze: Qui passa para questos strados.

Mijn grote clachten, zijn veel om achten
 Om dat ic moet mistroostich zijn,
 O Godt *van machten*, thoont nv v crachten
 Beurijt mijn lief van grote pijn
 die liefste voorwaer, maect my hart swaer
 Dat zy my schont in alle percken,
 O valscheyt van wercken, vliet nu *van haer*

Heb ic dit verdient // O god mijn vrient
 Dat ick patientich moet verdraghen
 Ick ben verblint, door die liefde verslint
 Dwelck al gheschiet door Venus plaghen
 Mijn hart onsucht // doort onghenucht
 Dat mijn falgeert die liefste schoone
 O Bloem der crone *van de nijders vlucht*.

Ick mach wel spreken, dat ic sal wreecken
 Dat zy door nijders laet gheschieden fel,
 Ick door keken // haer valsche treken
 Dat ick altoos voor haer moet vlien snel
 Als Fortuna keert, mijn troost vermeert
 Dat ic mach vry zijn vanden nyders tongen
 De schone ionghen maec ic ben gheleert.

Geen die daer leeft, mijn hartgen verheeft
 Als die Princes groot van waren,
 die my troost geeft, waer deur harte beeft
 Dat ic haer nieuwerds en can aenvaren,
 Die Liefde groot cost my die doot
 Dat ic moet deruen de schoon is int gesichte
 de wel sou verlichten, mijn hart wter noot.

Een nieu Amoreus Liedeken, Op de wijze: alzoot begint.

Mocht ick gheluck verweruen
 Al nae mijn t'shirtsen sin
 Mijn liefken soude ick eruen,
 Al in dat harte mijn
 Teghens mijn sins begheren,
 Moet ickse nv ontberen
 Waer machse zijn, Die alderliefste mijn.

Sy is so schoon van clueren,
 Ghelijcken een Diamant
 Mocht zy mijn eens ghebeuren
 Dat Maechdeken triumphant,

Triumphant is zy van leden,
Seer excelent van seden
Waer machse zijn, Den alderliefste mijn.

Och mocht ick by haer wesen,
Dat machdeken dat ick meyn
So waer mijn druck ghenesen
Daer sulcke Bloemkens zijn
Daer sulcke Bloemkens bloeyen
Met Venus dou bespoeyen
Waer machse zijn die alderliefste mijn.

Sy heeften twe bruyn ooghen
So claer als een Cristelij
Sy doet mijn pijn ghedoghen,
Al in dat Herte mijn,
Mocht ickse eens aenschouwen
Die fleur bouen alle Vrouwen,
Waer machse zijn, Die alderliefste mijn.

Prince.

Princesse Lief verheuen
Om u reyn Maechdeken fijn,
Ghy staet so vast gheschreuen
Al in dat herte mijn,
Bouen Helena schone
Spant ghy int hart die crone.
Waer machse zijn, Den alderliefste mijn.

Op die wijze: Het voer een machdelijn ouer rij.

Met liefst ghequelt soeck ick u raet
Raet mijn nu wel eert valt laet
Laet mijn niet heel bederuen
Deruen van troost doet steruen

Sterf ick om v door liefde groot
Groot sal v pijn zijn door mijn doot
Doot ghy v lief vol trouwen
Trouwen sult ghy verscouwen

Rou sal van v vlien metter spoet
Spoet ghy te troosten mijn gemoet
Moet v dienaer ootmoedich
Moedich vertroost hem spoedich

Spoet v tot hem die v verwacht
Wacht v voor tongen vals, voor pracht
Pracht doet tgoet hert verkeeren
Keeren wilt nu met eeren.

Eert hem Princes die v bemint

Mint hem die ghy vol trouwen vint
 Vint ghy mijn trou ghestadich
 Stadich zijt mijn genadich.

Op de wijze: V liefde quelt mi totter doot.

Men placht eertijt doort loopen snel,
 Doort dansen, en lustich springen
 Doort dienen, swemmen, doort praeten soet gerel
 Doort fray en lieflic singen,
 Een moy meysken te bedingen

Athalanta wert doort loopen ras
 Ghewonnen sonder claghen
 Doort praten, singen // Doort dansen op dit pas
 Crijcht menich zijn behaghen
 Tverdriet mijn noch niet te iagen

Leander heeft om Hero dick
 Door Zee geswommen vaerdich
 Verwondert v dat een parsoon als ick
 Namelijc plomp onaerdich
 Om v lief gae dolen waerdich

Mocht ick als Iacob v persoon
 Rachel verdiende winnen
 Geen diensten swaer // souden mijn om dit loon
 Sijn tegen mijnen sinnen
 Want v sal ic eewich minnen.

V wesen schoon mijn hart behaecht
 V reden cloeck doet hoopen
 Ghy sult mijn schincken daer ic om heb geiaecht
 Daer ick noch moet om loopen,
 Want v trou can ick niet coopen

Veel gauen zijn in v ghelijck
 Pallas verstant en reden
 Ghi hebt veel Junoos schatten, mer venus suyerlijc
 Heeft om so schone leden
 Voor Adone dick ghebeden

Dat haer behaecht heeft mijn verstant,
 Oock seer gequest ootmoedich
 Bid ick Princesse doet v dienaer bystant
 Toont nv v herte goedich
 En vertroost v dienaer spoedich.

*Als ghy beproeft hebt eenen vrient
 Die v in rechte trouwe dient
 Dient hem wederom met trouwen
 En laet v gheen arbeyt rouwen.*

Op de wijze: Vande Courant.

De May // Seer fray
 Gaet hem soet openbaren, etc.
 De Jeucht // Haer veucht
 Om int groen wt te varen
 Vergaren, By paren // Dies zijt
 Verblijt // Tis tijt // En mijt // Beswaren.

Met v // Lieff nv,
 Comt Jongmans gaet spanceeren, etc.
 Jonst biet // Const siet
 Zal v Venus vereeren, etc.
 Vermeren // Tbegeren // Dies zijt // Verblijt,
 Tis tijt // Een mijt // Verteeren.

Met lust // V rust,
 By v liefste ghepresen, etc.
 Int groen // Zeer coen
 Moet ghy haer leytsman wesen, etc.
 De besen // Te verlesen // Dies zijt // verblijt,
 Tis tijt // En mijt // Het vresen.

U stelt // Int velt
 Om den derden te iaghen, etc.
 En vliet // Verdriet,
 Zy sal v ionst toedraghen, etc.
 V plagen // Vertragen // Dies zijt // Verblijt,
 En mijt // Tis tijt // Drucx lagen.

V last // So t'past,
 Sult ghy hier van verbreden, etc.
 So wert // V smert,
 Door v om haer gheleden, etc.
 Met reden // Vertreden // Dies zijt, Verblijt,
 Tis tijt // En mijt // Droefheden,

Als ghy // Dus bly,
 En vrolijck zijt by bijen, etc.
 Sal haer // Voorwaer,
 Venus int midden vlijen, etc.
 Gedijen // Salt vrijen // Diet zijt, verblijt,
 Tis tijt // En mijt // Het lijen.

Een Amoreus Liedeken.

O Venus ient, een swaer torment,
 Een groot allent // lijdt ic by desen
 Ghy staet geprent, int hart bekent
 Seer excelent // lieffelick van wesen
 Wilt ghy my niet, verlaten ziedt,

Alle mijn verdriet // wat my gheschiet
Sal ic achten niet // schoon Lief ghepresen.

Mocht ic van haer, schoon anschijn claer
Al sonder vaer, eens troost verweruen,
Geen gout so swaer, koos ick voor haer,
Een lieflick paer // souden wy steruen
Alle mijn iolijt // in desen tijdt
Mijn Hart verblijt int swerlts crijt,
Tis meer dan tijdt, sal ick troost eruen.

O Maechdelick saet, compt my te baet
Eert valt te laet, helpt wilt druck veriagen
So soet ghelaet // seer delicaet
Doet Venus raet // schout nyders quaet
Ghedult tot my, die in lijden zy
So waer ick bly, dat seg ick vry,
Niemant dan ghy // en derf ick claghen.

Princesse reyn, ghy zijt alleyn,
Lief dien ic meyn // schoon bloem verheuen
Dat weerste greyn // ghy zijt certeyn,
Int swerlts pleyn // wilt my niet begeuen
Gheeft my confoor // een troostelic woort
Lief rechte voort, weest niet verstoort
Mijn beden anhoort // en laet my leuen.

Een Amoreus Liedeken, Op die wijze: een Liedt Eerbaer.

O Venus wreet //
Loont ghy dus v dienaeren
Die v int breet,
Eeren tot allen Jaren
Doen ghy begont, my te trecken in v verbont
Doen was ick eens die Liefste vercooren
Maer als een hont, laet ghi mijn *versmoren*

Die maecht

O mannelicke greyn,
Mijn deert v lamenteren
Mocht ick certeyn,
V met mijn lijff salueren,
Maer in bedwanck, al van mijn vrienden stranck
So ben ic nv seer vast ghebonden
Maer ghaet v ghanck
Verflaut tot gheenen stonden.

Die Jonghelinck

Ghi zijt voorwaer altijt in mijn gedachten
Maer t'valt mijn swaer

Dat ghy my wilt verachten
 Doen ick v boodt, mijn trouwe door Liefde groot,
 Die wout ghy niet ontfanghen,
 Dus oock den doot
 Ick moet steruen door v verstranghen,

Die Maecht.

V woorden fel, mijn iongher hart doorsteecken,
 Want mijn opstel, is gans tot v geweken
 Hadt ic ontfaen, v trouwe hoort mijn vermaen,
 Eer ick van v verstont den gronde
 Sterft niet voort aen
 Ick sal helen v wonde.

Die Ionghelinck.

Mijn hart ende sin,
 Mijn gront al sonder schromen
 Al van begin // hebt ghy van my genomen,
 Och wist ick yedt,
 Dwelck nv mishaghen siedt,
 So sout ickt om v verlaten
 Maer neen ick niet
 Dus comt mijn lief te baten

Die Maecht

V groot miskief // ben ick certeyn onschuldich,
 Dus weest schoon lief, in v lijden *verduldich*
 V dienst seer soet,
 Hout ick in mijn ghemoedt //
 Och mocht ick met v verenen //
 Maer doort ghebroet
 Van dees nijders moet ick wenen.

Die Ionghelinck.

V ionst seer fijn,
 Heb ick van v verwuruen,
 Maer slangens fenijn
 Dat heeft ons beyden beduruen
 Och mocht ick hier //
 Wreecken mijn swaer dangier,
 Mijn lijf *ende* leuen wout ick waghen
 Adieu rogier door liefden moet ic versagen

Die Maecht

Prince eedel bloet,
 Tis my een bitter scheyen

Want der minnen gloedt
 Is vast tusschen ons beyen,
 Ick hoop seer vast
 Dat ons last
 Noch haest van ons sal werden genomen
 Ende dat een bast
 Dees nyders sal aen comen.

Een nieu Liedt vanden Mey, Op den wijze: alzoot beghint.

Och legdy nv en slaept,
 Mijn wtvercoren bloeme //
 Och legdy nv en slaept
 In uwen eersten droome,
 Ontwaect, nv soete Lief
 Wilt voor v Veynster comen
 Staet op Lief, wilt ontfaen
 Den Mey met zijnen Bloemen.

Wat ruysschet daer an die Muer,
 Dat my mijn ruste berouet
 Die my dat scheyden maect suer
 Die leyde hier op ghedoghet
 In mijnen armen so vast
 Wy en connens niet ontsluyten,
 Mijn Beddeken heeft zijnen last
 Plant uwen Mey daer buyten

O suyuerlicke Jeucht,
 Wilt nv v ruste laten
 Doet op v Vensterken
 Ende comt my lief ter spraecken
 Al om te vinden troost
 So ben ick tot v ghecomen
 Staet op Lief wilt ontfaen
 Den Mey met zijnen Bloemen.

Al stony daer tot morghen,
 Ick en sal v niet in laten
 Mijn Lief leyt hier verborghen
 Ghy cont my niet vermaken
 Mijn herteken op v niet en past
 Noch op gheen spil van Luyten
 Mijn Beddeken heeft zijnen last
 Plant uwen Mey daer buyten.

Ick sie den lichten dach,
 Al onder die Wolcken dringhen
 Ick sie de Bloemkens schoon

Al wter aerden springhen
 Ick zie die Steernen claer,
 Die verlichten inden Throne
 Staet op wilt ontfaen
 Den Mey met zijnen Bloemen.

Meende dat ick nu slape
 Het is anders dat ick dachte,
 Die Mey hout my in wake
 Daer na mijn Harteken wachte,
 Niet als inder aerden wast,
 Roosen bloemen, oft ander virtuyten
 Mijn beddeken heeft zijnen last
 Plant uwen Mey daer buyten.

Een nieu Liedeken, Op die wijze: Hout aen ghy Venus dierkens.

O God al vander minnen
 Seer crachtich van cueren,
 Ghy berooft mijn Hart en zinnen
 Nu en tot alder uren,
 Aenhoort doch mijn labueren
 Oft ick blijf al int verdriet,
 Ick leg in swaer doleuren
 Want my onrecht gheschiet,

Eylacy al mijn leuen
 Is niet dan eewich steruen,
 Vreuchde wort nu verdreuen
 Alle solaes moet ick deruen,
 Want zy wil my onteruen
 Die mijn Harten so deurspiet,
 Hoe sout ick vreucht verweruen
 Want my onrecht gheschiet.

Ic en can van haer niet weten
 Die rechte oorsaecken,
 Dat zy my heeft vergeten
 Die mijn harteken doet blaecken
 Maer doen wy laestmael spraecken
 Doen docht ick eylacy niet
 Dat my dit soude ghenaken
 Want my onrecht gheschiet.

Hoe sout ick connen bedrijuen
 Vreucht oft eenighe melody,
 Want die fluer der Wijuen,
 Valt my nu heel party
 Druck en fantasy,

Benaut mijn Harte ziet
 Gheen meerder filonije,
 Want my onrecht gheschiet.

Daer ick eylacy mijn leuen
 Voor soude gaen waghén,
 Die heeft zy nu begheuen
 In een anders behaghen
 Nu en tot allen daghen,
 Die zy haer vrientschap biedt
 Ick macht my wel beclaghén,
 Want my onrecht gheschiet.

Oorlof Princesse,
 Neem ick met desen,
 Mijn Amatoresse
 Alst niet anders mach wesen,
 Ick waer ghenesen
 Dat ghy v straf hart liedt
 Adieu reyn Bloem wtghelesen,
 Want my onrecht gheschiedt.

Een Liedeken, Op de wijze: alst begint.

O Venus die Goddinne
 Wat hebt ghy in v zinnen,
 Om een die ick beminne
 Niet can ghewinnen.

Cupido God reale
 Troost mijn met uwe Minnestrale
 So moghen wy altemale,
 Bevrijdt van quale.

Ghy hebt mijn Joncharteken bevangen
 Na v staet alle mijn verlanghen
 Dus zing ick een droeuighe sanghe,
 Betaent van wanghe

Troost mijn schoon Lieueken van rouwe
 Op v staet alle mijn betrouwen,
 Ghy zijt die fleur der Vrouwen
 Schoon int aenschouwen.

Verhoort schoon Lief mijn bitter karmen
 Wilt mijn genadich Lief ontfermen
 In v sne-witser armen,
 Wilt mijn verwarmen.

Laet ons te samen domineren
 In een Prieelken triumpheren,
 Daer die Vogelkens iubileren,
 Sonder cesceren.

Laet ons te samen gaen verblijden
 In alle Amoreusheyt strijden
 Spijt haer die dat benijen,
 Ons melodijen.

Princesse Lieueken verheuen
 Wilt mijn v Trouweken toch gheuen,
 So moghen wy sonder sneuen,
 In vreuchde leuen.

Vande Coninginne van Denemercken, Op de wijze: Hoort hoe Jesus na galileen.

O Radt van Auontueren
 Hoe wonderlick draeyt v Spille,
 Den eenen moet ongheluck ghebueren
 Den ander heeft so wel zijnen wille,
 Van die Coninginne van Denemercken,
 Isabelle *dat* vrouwelic *graen*, de clachte die zy dede,
 Godt verleent haer die eewighe vrede,
 Dat suldy hier na verstaen.

O Coninck van Denemercken,
 Mijn *man* mijn heere reyn, Godt wil v in deuchden stercken,
 Ende alle mijn kinderkens cleyn,
 Nu moet ick van v scheidyden
 En laet v in eenen soberen staet,
 God willet hem vergheuen
 Die ons hebben verdreuen,
 Oft daer toe gaf den eersten raet.

Mijn Broeders zijn verheuen //
 Ende mijn susters in staten groot,
 Eylaes wy zijn verdreuen,
 Ende ligghen hier in groter noot,
 O Heeren ende Prelaten,
 Diemen hier met ooghen aensiet
 Comt toch alle mijn kinderkens te baten
 Dat ickse nv moet laten,
 Dat is my een groot verdriet.

De Coninck sprac met wenende ooghen
 O eedel vrouwe en zijt niet versaecht,
 Hoe salt mijn harte gedogen,
 Dat ghy dus deerlick claecht,
 Die kinderen sullen wel gheraken //
 Die Keyser wort haer onderstant,
 Ick hoope ick salt so maken
 Gods gratie sal met ons waken
 Dat ick sal comen in mijn lant.

Adieu vrou Janne lieue Moeder
 God behoedet v voor teghenspoet //

Ende v Kaerle lieue broeder,
 Dat eedel Keyserlick bloet,
 hadde ick tegen v mogen spreken
 Maer ick moet sterue die doot //
 Ende claghen v mijn gebreken //
 Dat mijn kinderen niet worden verstecken,
 So waer mijn steruen gheen noot.

Adieu Hartoghe van Oostenrijcke
 Dom Ferdinandus Broeder goet
 Ende Leomora diergelijcke,
 Godt behoede v voor teghenspoet //
 Ende Katerina suster reyne //
 Die ick noyt en heb ghesien
 Adieu mijn kinderkens cleyne
 Adieu mijn Vrienden alle ghemeyne
 Adieu mijn man Coninck engien

Dit heeft die Coninginne ghesproken
 Te Swynaerde alst is bekent,
 Daer haer Harte is ghebroken
 Den Coninck daer zijnde present,
 Den xix. Januario tghewaghen
 MC.xxv. besneuen, Hy machse wel beclaghen,
 Ende in zijn Harte draghen
 Also langhe als hy mach leuen.

Een Liedeken, op de wijze, alst begint.

Onder een prieel vol ruyckende Rosen
 Ben ic met mijn Lief spanceren gegaen
 Daer hebben wy gelegen een langhe pose
 Also ick v hier afdoen vermaen,
 Also ick heb verstaen,
 Ende zy is wech ghegaen
 Ick verhoor wel an haer woorden,
 Sonder adieu is mijn lief wech gegaen.

Om te vercrijghen also soeten waer,
 Ende te verheugen dat Jonghe harte mijn,
 Wy laghen malcander also naer
 Dattet niet nader en mochte zijn
 Also ick heb verstaen,
 En sy is wech ghegaen
 Ick verhoor wel an haer woorden,
 Sonder adieu. etc.

Ick heb al den langhen nacht ghelegen
 Voor die Poorte van mijnen Vaer
 Ende hebbe daer also stille ghesweghen,
 Want wy maeckten gheen misbaer
 Also ic heb verstaen,
 En zy is wech gegaen

Ick verhoor wel aen haer woorden,
Sonder adieu. etc.

Och fiere Nachtegale wel cleyn vogelkijn
soudi *niet* willen der minnen bootschap dragen
Ende wi sullen by den anderen also vrolick zijn
Ghelijck als wy te doen plaghen
Also ick heb verstaen,
Ende zy is wech ghegaen
Ick verhoor wel aen haer woorden,
Sonder adieu. etc.

Mijn vader ende mijn moeder hebben my verboden
Om te spreken tegen mijn lief,
Nu hebben wy malcanderen gevonden,
door het schrijuen van eenen brieff //
Also ick heb verstaen
En zy is wech gegaen //
Ic verhoor wel an haer woorden,
Sonder adieu. etc.

Duysent marck siluers root van goude
Gaf hy zijn Lieueken in haer hant,
Om dat hy vertrecken soude //
Met zijn lieueken nae het ouerlant,
Also ick hebbe verstaen,
Ende zy is wech gegaen.
Ic verhoor wel aen haer woorden,
Sonder adieu. etc.

En ist niet wel een bitter scheidyden,
daer gelieuekens scheidyden sonder adieu //
Hadde my den tijt noch mogen verbeyden,
Ons vruechde waer al vro op een nieu,
Maer als ick heb verstaen
En zy is wech ghegaen,
Ick verhoor wel aen haer woorden,
Sonder adieu is zy van my ghegaen.

Een nieu Liedeken, Op die wijze: O Venus ient een swaer torment.

O clagen een paer // En suchten swaer
Met groter vaer // Mijn harte doorboren
Mijn Lief eerbaer, Dien ick voorwaer,
Bouen gout seer claer Had wtvercoren,
Valt mijn rebel, O Venus fel //
V wreet op stel, doet mijn gequel
Door dit bevel // blijf ick verlooren.

Der minnen cracht, Met groter macht
Compt mijn onsacht // Seer fel bestrijen
Al mijn ghedacht // Dach ende Nacht,
Heeft zy voorpacht // Tot allen tijen,
Sy is cortuees // Lustich en prues,

Seer Amoreus // En gratieus,
Haer wesen heus // mijn Hart verblijen.

Haer ionge ieucht // Noyt meer *ver* vreucht
Sietmen in deucht // Lieflick floreren
t'Welck mijn *ver*huecht, met soet geneucht
En t'Harte veucht // Om haer te eeren,
In swerlts troon // Spant zy die croon
Wel duysent doon // Crijch ick te loon
Sal ick die schoon // moeten ontberen.

Sal ick met schant // Des diamant,
Seer triumphant // Nu moeten laten
Venus playsant // Goddin vailgiant
Der minnen brant // mach ick wel haten.
Sy is certeyn // die Liefste greyn,
Dit mijn alleyn // Verheucht ghemeyn
O vrouwelic greyn // Coemt mi te baten.

Princesse fiet // Soet van manier,
Al mijn dangier // Doet ghy wech stake
V soet bestier // Vrouwelick rosier
Der minnen vier, Int hart doet blaecken
Met v eenpaer // Schoon Lief eerbaer
Hoop ick voorwaer // Sonder beswaer,
Mijn leuen claer, Teynde te maken.

Een nieu liedeken.

Pater grijpt toch eenen moet //
En cust toch eens v Abdisse,
Al ligghen wy nv al onder die voet,
Wy horen noch ons Misse,
Wy hoopen wij sullen //
V buycxken noch pullen,
Wat leckers doen vullen,
Deur brieuen deur bullen,
Al zijn wy nv veriaecht //
V cappers Lamoenen kiecxkens Capoenen
En zijn niet al gheknaecht.

V Visselkens seer net ghebraen
Met sauxkens ouergoten,
Anijs sucaten *ende* dael,
Tegens *den* wint besloten,
V rochgen v ruymen,
V hoesten v fluymen //
Sal ic v doen ruymen //
Deur suycker en pruymen,
Dus sult ghy zijn getoeft //
Een beddeken sacht Te slapen by nacht //
En datter toe behoeft

Couxkens Vyghen en Rozijnen
Om soberlick te vasten,

V suypen soet van rinsche wijnen //
Die harteken niet en belasten //
Die sal ick v maecken,

Ist datse wel smaecken,
 V lipkens v kaecken,
 Sal ick v doen blaecken
 Dus Pater weest gerust //
 V swaerheyt v smetten // V druck van v harten
 En doet al wat ghy lust.

V Lenden cusken wel gheheet
 Een stoofken onder v voeten //
 Smorghens vroech eer ghy v cleet,
 Sal ic v comen groeten,
 En segghen als Mater
 Goede dach lieue Pater //
 Ghelieft v wat water //
 Om te wassen v frater,
 Wat dienter meer gheseyt //
 Te segghen met stuypen // Ghelieft v te suypen
 Een Eyken versch gheleydt.

Princesse Pater fraey,
 Al moeten wi soberen //
 Ons rollen crijcht noch eenen draey //
 Wy sullen noch domineren,
 Want Princen en Grauen //
 Die rijden en drauen //
 Deur ghiften en gauen,
 Als knechten en slauen //
 Voor ons al inden strijdt //
 Wy hopen die Renten // Van onse Conuenten,
 t'ontfangen in corter tijdt.

Een out Liedeken, Op de wijze: alzoot beghint.

Rijck God verleent ons auontuer,
 Sprack daer een frisch ionglinck
 dat ic mach comen binnen der muer
 Daer woont die alder liefste mijn
 Rijck God gheeft raet, De wachter en is mijn vriende niet,
 Dit dunckt my quaet.

Die Jongvrouw niet zo vast en sliep,
 Zy hadde verhoort den ionglinck,
 Zeer haestelick zy ter venster liep
 Zy bant een coordeken aenden rinck
 Daer na niet lanck, doen zy dat coordeken dalen liet //
 Den rinck die clanck

Die wachter niet so vast en sliep,
 Hy hadde verhoort dat rinx gheluyt
 Seer haestelick hy ter tinnen liep,
 Hy stack zijn hoofd ter venster wt
 Hy sprack wie is daer, die Jonghelinck neder ter aerden viel,
 Van groter vaer.

Die ioncvrou sprac mit zinnen verstoort

Wat isset Wachter dat v deert

Het zijn mijn vensteren die ghy hoort
 die herren die zijn droghe onghesmeert
 Maeckt my niet gram, Ick sie al nae den lichten dach,
 Als oft hy yet quaem

Hy sprack, Joncvrou en belghet v niet
 Ick doe als een Wachterkijn,
 den lichten dach daer ghy nae ziet //
 Dat is die alder liefste mijn,
 stille heymelick swijcht
 Want quamt int claer // Wy waren voorwaer ons leuens quijt.

De Jongelinck sprac och wachter goet
 Wilt ons niet melden door v deucht
 Daer mocht of comen groot onmoet
 Wat schadet dat wy twee zijn verheucht,
 Hy sprack ick sal, Nu gaet al daert de liefste begeert //
 Maeckt gheen gheschal.

Al inden rinck sette hy zinen voet,
 Ghelijck hy dickwils hadde ghedaen
 Hy haelde hem metter spoet
 Seer vriendelick was hy daer ontfaen,
 In corter stont // Sy custe hem meer dan duysent weruen,
 Aen zinen Mont.

Och willecome me seyde sy soete Lieff
 My en quaem mijn dagen noyt lieuer gast
 Nu laet ons met ghenoechte zijn,
 Wy willen gaen drincken den coelen wijn
 Wy worden ghewacht, Die Wachter sal zijnen horen blasen,
 Als comt den dach.

Een corte wyle en was daer niet lanck,
 Die Wachter sanck zijn daghe liet
 In zynen armen dat hyse nam,
 Het scheyden was hem een groot verdriet
 Och leyder dach // Ghy doet my vander Liefste scheyden,
 Die ick oyt sach.

Een out Liedeken, Op die wijze: Rijck God wie sal ick claghen.

Ryck God hoe mach dat wesen,
 Dat ic dus droeuich bin, Ick hadde een wt ghelesen,
 So vast in mijnen sin,
 Ick en can haer niet vergheten,
 Hoe seer dat icx my pijn //
 Wat wil ick my vermeten,
 Druck moet my eygen zijn.

Schoon lief ic sout v vraghen //
 Woudyt in duechden verstaen //
 Sal ick noch langher iaghen //

Eer ick sal connen ghevaen,
 Ick hebbe v wtuercoren //
 Al in dat harte mijn,
 Segt my salt zijn verloren,
 Druck moet mijn eyghen zijn.

Gheselle wel lieuen Gheselle,
 Segt my tot deser tijt // Hoe dorst ghy my vertellen //
 Dat ghy in drucke zijt
 Al heb dy my wtuercoren //
 Wat weet ick uwen gront //
 Mach v wat goets ghebueren
 Weest heusch in uwen mont

Schoon Lief const ick vercrijghen,
 Van v een troostelick woort
 Mijn kniekens soude ic buygen
 Voor v alst wel behoort,
 Seer stille soude ick dragen
 Al in dat harte mijn,
 Wat batet dat ick claghe
 Druck moet mijn eyghen zijn.

Gesellen ghy zijt seer schoon *van woorden*
 Bedroch is v gheleert
 Ghelijck den wint van Noorden
 Zijt ghy van my ghekeert
 Men mach v niet betrouwen
 Dat segghe ick v goet ront
 Begheerdy wil van Vrouwen,
 Sijt heusch in uwen mont.

Schoon Lief wilt goetlick wesen
 Antwoort my niet so fel, Ick heb dicwils horen lesen //
 Dat twee liefkens namaels maken spel //
 Ick hope den tijt sal keeren,
 Al schiet ghy v fenijn //
 Nochtans wil ic v eeren //
 Al soude druck mijn eyghen zijn.

Gheselle ghy sout v schamen
 Dat ghy my dus dick vermaent
 Ghy gaet al deur die Bramen,
 Den wech is onghebaent
 Dat ghy beghin te treden
 Och wiste ick uwen gront
 Ick waer noch bet te vreden,
 Waerdy huesch in uwen Mont.

Schoon Lief laet v ghedencken,
 So menigen swaren sucht, Wat ick v plach te schencken //
 En al wt goeder ducht,
 Ter straten ende ter Kercken,
 Als ick sach v blijde anschijn

Hebdy niet willen mercken
 Druck moet mijn eyghen zijn.

Gheselle v soete woorden,
 Die gaen int Harte mijn
 Maer oft also ghebeurde,
 Dat water worde Wijn
 Ende dat ghy mijn Minne cost krijghen,
 Waer v dat niet en vont
 Soudy wel connen swijghen,
 Ende huesch zijn in uwen Mont.

Och ia ick reyn vrouwelick wesen,
 Van v heb ickt gheleert
 So waer mijn druck ghenesen,
 Want ghy op my begheert,
 Och mocht my dat volcomen,
 V lieflick blijde aenschijn
 En derfick my niet beroemen.
 Druck moet mijn eyghen zijn.

Gheselle laet v niet verlanghen,
 Leeft voort op goeder troost
 Men leyt so menighen ghevanghen
 Die namaels wort verlost
 Meest huesch tot allen tijden.
 Ey maeckt dat niemant cont,
 Trou suldy aen my vinden
 Sijt heusch in uwen Mont.

Ick dancke v Venus minne,
 Van uwer deuchden groot
 Godt laet my loon aen vinden,
 Helpt my wt deser noot,
 V vriendelick aenschouwen
 Doet mijnder Harten pijn,
 O reyn natuer van Vrouwen,
 Laet v vreucht mijn eyghen zijn.

Gheselle wilt vreucht bedrijuen,
 Al nu tot deser tijt
 Ick wil v vreucht toeschrijuen,
 Mijn hart hebdy verblijt
 Al met vrou Venus strale,
 Hebdy mijn herte doortwont
 V eyghen ben ick altemale
 Weest heusch in uwen Mont.

Vrouwen eere mach ick wel schrijuen
 Wat mach my aen ghaen

Een Bloem bouen alle wijuen
 Die heeft my troost ghedaen
 Mijn trouwe is my gheloont,
 Vaert wech mijnder harten pijn
 Mijn druck derff mijn niet rouwen
 Vreucht sal mijn eyghen zijn.

Ter eeren van alle vrouwen,
 So is dit Liedt ghemaect
 Men loont so dick met trouwen,
 Daerom ist dat wel betaemt
 Men mach wel eer bewijisen,
 Schoon Vrouwen op elck termijn
 Cost ick troost van haer krijghen
 Druck soude vergheten zijn.

Een nieu Liedeken: Op die wijse, Rijck God hoe mach dat wesen.

Rijck God wie sal ick claghen,
 Mijnen druck ende swaer verdriet
 Hier en is niemant ten daghen,
 Die my oock bystant biet
 Dus lijdt mijn herte rouwe
 Ende daer toe grote pijn
 Lief dede ick v ontrouwe
 So ware die schulden mijn.

Eens siaers stont int herte,
 Van een reyn Vrouwelijc graen
 Nu lide pijn ende smarte,
 Om dat ick ben wt ghedaen
 Van rou mijn ooghen leken,
 En lijden groot verdriet
 Ick sie ick ben versteken
 Ick en weet die cause niet.

Niet trouwe Lief wilt hooren,
 Altoos nae vrienden raet
 Ick en bender niet toe gheboren
 Om te comen in sulcken staet.
 Mijn goeyken is te cleyne
 Na v reyn Maechdelijn fijn,
 Dus leyt mijn harteken in weyne
 Om dat ick om tgoet ballinck zijn.

Och goet ghy doet mijn quelen,
 Ende lijden groote pijn,
 Ick ben noch een te veele
 Daer ick willecoom[e] plach te zijn,

Dus gha ick achter lande
 Als een man desperaet,
 Lieff dit duncke my wesen schande
 Dattet goet voor die lieffde gaet.

Wat dinghe heb ick bedreuen,
 Teghen v reyn Maechdeken soet
 Dat ghy my wilt begheuen
 En warpen onder de voet,
 Dies moet mijn harte trueren
 Ende lijden pijn groot,
 Sou dit noch langher dueren,
 Ick waer veel lieuer doot.

Al ben ick dus bedroghen,
 Met v reyn Maechdelick zaet
 En valschelijck beloghen,
 Het compt by uwer daet
 Sprack ick te naer v eere
 Segt my dat Maechdeken coen,
 Anders dan deucht en eere
 Als ghy meucht v seluen doen.

Ten had my niet ghespeten
 Al t'leet dat ghy my doet
 Hat ghy my niet verweten,
 Dat ick was te cleyn van goet
 Daerom dat sal ick mencken,
 Schoon lief die trouwe van dijn,
 Ick salder noch langhe om dencken
 Alst v vergheten sal zijn.

Oorloff reyn creatueren,
 Die eens was de liefste mijn
 Meyndy dat ick sal treuren,
 Alst moet ghescheyden zijn
 Och neen ick bloem verheuen,
 Van v neem ick de keer
 Al hebby my dus begheuen,
 Schoon Lieff men vinter meer.

Een nieu Liedeken: Op die wijze: het passeerde een aerdich Medecijn op eenen auont stont.

Schoon liefken ient // Seer excelent
 Ic moets v clagen // Dat ic absent
 Van v dus blijf ghewent,
 Dus lijdt mijn Hart torment
 Van daghe tot daghen.

Hoe dicwils wy // Met alle melody,
 Genoechte bedreuen // Mijn hart was bly
 Als ick mocht comen by,
 Schoon liefken aen v zy
 Door v soet aenleuen.

Al waert ic quaet // Haer fier ghelaet
 Cant al ghenesen // Mijn hart dat vaet
 Al waert in desperaet
 Al door v soete praet,
 Als ghy hebt bewesen.

Ick roep o wach // Nacht ende dach
 Dat ick moet deruen // Die ick aensach
 Dicwils met soet gheclach,
 Niet langher spreekken en mach
 Ick salt besteruen.

Waerom Lieff reyn // Soet edel greyn
 Niet en hebt ontfanghen,
 Mijn trou alleyn // Die ick v boot so pleyn
 Wt liefden heel ghemeyn,
 Hebt laten verganghen.

Dat ic niet meer // Mach comen weer,
 Dat doen die tonghen // Dus ick verteer,
 Mijn hert in lijden seer
 Sy houden my heel ter neer,
 Als een kindeken bedwonghen.

Princesse confoort
 Weest niet verstoort,
 Wilt v doch keeren // Naer soet accoort,
 Schoon liefken v toch spoort
 Onthout van my dit woort,
 Met duechden en eeren.

Een nieu Amorus Liedeken

Schoon lief playsant, Dit nieuwe liet ontfangt //
 in liefden triumphant
 Sal ick v dienaer wesen // Door Venus brant //
 Ontgaet my het verstant,
 Ontbint mijn desen bant // Ghy muecht my ghenesen //
 mijn druck versacht
 Ghy hebt die macht, Door liefden cracht
 Schoon Lief daer ick na bey,
 Slaet op my acht // Verhoort toch mijn gheclacht //
 Daer ick nae wacht,
 In dese coele Mey.

Waert ghy eens vroet,

Wat pijn ick lijden moet
 Ghy sijt diet my doet // Nochtans ick v beminne //
 Mijn Lijf, mijn Goet,
 Ja oock mijn t'sherten bloet // Is voor v Liefken soet //
 Hoe wel ick niet en winne
 Maer voelde ghy eens wat ick ly
 Soo waer ick vry // Van alle druck in desen contrey //
 Dan souden my
 Die fantasy, heel maecken bly
 In desen toecomende Mey.

Schoon Lief minioot // Ick sal ontdecken bloot //
 Mijn lijden swaer als loot,
 Ghy muecht my verblijden //
 Troost my tis noot //
 Mijn smart en pijn is groot
 Leuendich ben ick doot,
 Ick sterft tallen tijden // Want doen wy yet
 Het wert bespriet // Al eer dattet gheschiet
 Door nyders ingheuen, Doet toch te niet
 Dit swaer verdriet // Welck ghy al aen mijn siet //
 In desen toecomende Mey.

Hoort en verstaet // Princesse delicaet,
 Oft v ter herten ghaet,
 Dat ghy my dus laet wachten,
 Niet en versmaet // V dienaer vroech ofte laedt //
 Het is uwen eyghen baet,
 Ghy muecht mijn druck versachten
 Segt niet meer neen // Maer ia alleen,
 Maeckt van ons tveen // Een paer in dit gheschraey //
 alle gheween
 Sal hem ontspreen, Van ons also ic meen
 In dese toecomende Mey.

Een nieu Amoreus Liedeken

Schoon lief ghi sijt mijn troost alleyn
 Vercoren bouen al // vercoren etc.
 Ghy spijst Lijf ende Ziel ghemeyne,
 Hier in dit aertsche dal // hier in dit etc.
 Des nyders geschal, met haer lose treken,
 Sy beletten my mijn lief te spreken //
 sy beletten my mijn lief te spreekken,
 Dwelck ick my wel beclaghē sal.

Schoon Lief wat sout my mogen baten
 Ter werelt menich pont // ter werelt etc.
 En ick v dan sou moghen laten,
 So waer ick gans deurwont, so waer etc

In v liefs roder mont, en is noyt bedroch beuonden //
 Dwelck ick v liefken wil oorconden //
 dwelck ic v liefken etc.
 Want ghy schoon lief die alderliefste zijt.

Schriftuer schoon lief is uwen namen,
 Al wort ghy seer benijdt, al wort ghy etc.
 Te recht sou ic my moghen schamen
 Want ghy die liefste zijt, want ghy de. etc.
 Al sonder v bevrijdt,
 Wat ick ghaen beginnen
 Helpt mijn schoon lief den strijdt gewinnen
 Helpt mijn schoon lief den. etc.

Schoon lief ghy hadt mijn wtuercoren,
 Al eer ick v vercoos // al eer ick u vercoos
 Ghy sacht mijn al eer ic was verloren
 Daer ic lach troosteloos, daer ic lach etc.
 En mijn wonden boos // hebt ghy schoon liefken al ghenesen //
 Met wijn en oly ghepresen //
 met wijn en oly ghepresen.
 Want ghi schoon liefken de alderliefste zijt.

Een nieu Liedeken, Op die wijze: Almangie de moer.

Schoon Liefken ient,
 Int Hart gheprent ghepresen
 Om v lijde ick torment,
 Dat ick absent
 Van v dus lang moet wesen,
 Ick woude het waer een endt,
 O Roosken root seer excelent,
 V wesen bloot
 Brengt mijn harteken in torment
 V oochskens schoon
 Staen my te thoon,
 Ghelijck die morgen sterren // in t'shemels throon.

Schout nyders quaet
 Die altijd quaet versieren
 En zaeyen oock haren saet,
 Deur twist en haet, daer zy in domineren
 En spreken niet dan quaet
 Vliet haer gequel, schout haer ghepraet
 Dat haer opstel, mach comen te laet,
 Reyn Maechdelijn zaet,
 Compt my te baet,

So mach ick domineren
Na s'werelts raet.

Eylacy discoort
En wilt op my niet wreecken
In lijden blijf ick versmoort,
Maer dat ick rechte voort,
Mijn soete Lief mocht spreecken
So quam mijn vruecht anboort
O Liefken soet, mijn bede aenhoort,
Al deur den groot // geeft my confoort
O bloeyende iuecht
Mijn t'sherten ghenuecht
Ick sal v niet begheuen Lief
Peynst om my als ghy meucht.

Princesselicke greyn,
Wilt my compassy thoonen
Wt Liefden certeyn,
Ghy zijt die Liefste alleyn
Bouen alle Vrouwen
Al in des Werelts pleyn
O eedel Kersouw,
Daer ick alleyn op bouw
O reyne Jonckvrou,
Dien ick alleyn betrou
O Roosken root, troost my tis noot
Ick sal v niet verlaten Lief,
Tot inder Doot.

Een nieu Liedeken, Op de wijze: Wilhelmus van Nassouwe.

Siet hier mijn Liefste ghepresen
In mijn jonckharte fijn
Ghy doet mijn Hart ghenesen
Als ick ghedenck om dijn
Nochtans ben ick gheuanghen
In droefheyt swaer
Om troost dats mijn verlanghen
Van v reyn Lely claer.

Laet nu doch eens wesen
In uwe sinnen reyn
Als een Fonteyn ghepresen,
Vloeyen wt liefde pleyn
In my zijt ghy verheuen,
Met groter eerwaardicheyt
Dus laet mijn Liefde leuen,

V zy vruechde ghespreyt.

Anders so moet ick sweruen,
 Als een droeuich helt
 Can ick gheen troost verweruen
 So wort ick seer ghequelt
 Die liefde in my doet branden
 In mijnen ionghe moet
 O troost comt my op handen
 Van v mijn liefste soet.

Eewich in pijn te leuen
 Het is een swaer verdriet
 Dat my gheen troost wort ghegheuen
 Die vreucht van my nu vliet
 Den doot doet my deurkeruen
 Met alle droefheyt swaer
 Laet Trouw aen v verweruen
 Reyn bloeme int openbaer.

Dus doet na mijns begheren,
 Princesse liefste greyn
 Nae v staet mijn begheren
 Ghy zijt int harte alleyn
 Cupido heeft mijn deurschoten
 Met Venus stralen soet
 Ten heeft my niet verdrotten
 Als ghy my quaemt te moet.

Een nieu Liedeken, alzoot beghint.

Schoon Liefken wter maten
 Wilt my in Liefde bystaen,
 Ick en sal v niet verlaten
 Dus troost myn o edel graen
 Want ghy laet mijn inden noot
 En om v sterue ick die doot
 Troost mijn o mondeken root.

Mocht ick eens troost verweruen
 Och soete Lieueken fijn
 So soude mijn bitter kermen
 Vertrouost sijn op corten termijn
 Want ghy zijt die liefste alleyn
 En op v set ick certeyn
 Al mijn hope in swerelts pleyn.

Dus wilt mijn bitter kermen
 Schoon Liefken eens ghedencken claer
 Ontfangt my in v armen
 Alder liefste vrouwe lijffbaer

Want ghy laet my int verdriet
 En groot leyt is mijn gheschiet
 Maer die cause en weet ick niet.

Mijn trouwe wil ick v gheuen
 O soete Lieueken fier
 En v altijd zijn beneuen
 Reyn bloeyende Egelentier
 Dus schrijf ic aen v eenen groet
 Bewijst mijn reyne liefde soet
 Alder liefste bloemken goet.

Ick en ben niet als die pluymen
 Die met alle winden wayt,
 Wist ick mijns Liefs costuymen
 So waer mijn iongher herteken ghepayt
 Want qua nyders tonghen quaet
 Sy sayen altijd haren zaet
 Sy maken mijn sinnekens desperaet.

Princesse Lief ghepresen
 Peynst om den alderliefste van dijn
 Mocht ick v dienaer wesen
 En dat ghescheyden moet sijn
 Scheyden ghy doet mijn pijn
 Vanden alderliefste mijn
 Adieu het moeder ghescheyden zijn.

Een nieu Amoreus Liedeken, Op die wijze: Tant que viuray.

Schoon lief wat gady brouwen,
 Dat ghy mijn dus verlaet,
 Eylaes het sal my wel rouwen //
 Dat ick o maechdelijck zaet //
 Ginck stellen al mijn betrouwen
 Op v woordekens delicaet //
 By Dalida die schone //
 Mach ick v ghelijcken wel
 Die Samson t'haer idone //
 Afsneet door vals opstel //
 Alzoo crijch ick nv loone van v zeer quaet en fel //
 Ick loofde samblans der ooghen,
 Die ghy my lief ginck toogen
 Een Amoreus ghebaer,
 Het dunckt my een paer //
 V woorden zijn gelogen //
 Waer door ick ben bedrogen //
 Dies faute vind ick waer //
 Dus seg ick voor en naer,
 Adieu schoon lief eerbaer.

Mijn liefde sal wel vercouwen //
 Al is zy nv wat heet //
 Daer zijn meer schone vrouwen //
 Wijs eerbaer en discreet //

Ic en sal v niet meer benouwen //
 Wie dattet zy lief of leet //
 Wat leyter oock aen my bedreuen
 Daer sijnder veel schoonder certeyn,
 Mannen als Boomen verheuen
 Die noch leuen int aertsche pleyn //
 Dat ghy my hebt begeuen //
 Dat deed ic was te cleyn //
 Dat gady lief verspreyen //
 Also ick hoorde greyen //
 Van een iegelijc int openbaer //
 dat dunckt mijn een cleyne maer
 Al gady dit verbreyen //
 Ic wilder niet om scheyen //
 Ic acht het niet een haer //
 Verkiest vry een aer,
 Adieu schoon lief eerbaer.

Adieu o Roosken gepresen //
 Adieu daer mijn troost op stont //
 Adieu ick waer ghenesen //
 Met een cusken aen v rooder mont
 Adieu het moet nu wesen //
 Adieu en blijft ghesont //
 Adieu ick neem mijn keere,
 Na v eere heb ick ghestaen //
 Adieu ick en coom niet weere //
 Ic heb my mede beraen //
 Ick denck daer zijnder meere //
 diet pat hebben mede gegaen //
 Meyndy dat ic sal treuren
 En t'hart van binnen schueren,
 Van druc ancxt en vaer //
 Om v liefken eenpaer
 Neent sal so niet gebueren //
 Na een ander sal ick speuren //
 Ick denck om v niet een haer,
 dus peynst ghy om een aer,
 Adieu schoon Lief eerbaer.

Prince.

Adieu ick maeck een eynde //
 Ghenoech muechdy verstaen //
 Van t'ghene ick v hier sende //
 O princelijcke greyn //
 Te vooren ick om v stende //
 Dit is nu al ghedaen.
 Dit quam al door v wesen //
 Dat ghy een yder toont //
 Seer lieflijck ghepresen
 Ick wasser mede gehoont
 Sy sullen noch by desen //
 Als ick worden gheloont
 Met loghens ginck sy my payen,
 en oock twee Orens an nayen //

Ten viel my niet swaer //
Ick wil den dach ende Jaer
Van v wel zijn verscheyen //
Ick sou om v niet schreyen //
Noch maecken groot misbaer
Van v neem ick mijn verhaer
Adieu schoon Lief eerbaer.

Een out Liedeken, op de wijze: alst begint

Trueren so moet ick nacht *ende* dach
Ende lijden also groot verlanghen,
 Om een de Liefste de ick oyt sach
 Sy heeft mijn hart in haer ghevanghen,
 Doorschooten heeft zijt also menichvout
 Sy heeft mijn Hart in haer ghewout,
 Na haer staet mijn verlanghen.

In wat plaetsen dat ick ben
 Sy staet in mijn ghedachte
 Daer en mach geen lieuer liefken comen in
 By daghe noch oock by nachte,
 Dat heeft haer claer anschijn ghedaen
 Wout sy my in haer harteken ontfaen,
 So waer al mijn lijden sachte.

In alle dese Werelt wijt //
 En weet ick geen //
 O Lief als ick anzie haer anschijn
 Daer af neme ick al mijn gherief,
 Maer lacen als ick van hier moet zijn
 So is alle mijn blijtschap pijn
 Ick en doe niet dan suchten en beuen.

Helpt rijck Godt hoe wee is my,
 Als ick van haer moet scheyden
 Och mochten wy wesen van clappers vry
 So waer mijn harte ghenesen
 Sy brengen die menige in swaer verdriet
 Schout quade Tonghen waer ghyse siet,
 Sy sijn so valsche ghepresen.

Clappers moeten clappers zijn
 Ick wilse gaen laten varen //
Ende schencken die alderliefste mijn //
 Thien duysent goeder jaren //
 Sy is die liefste op alle aertrijck
 Ick wilse gaen dienen ghetrouwelick
 Godt wil mijn Liefken bewaren.

Helpt rijck God heere hoe wee is my
 Als ick van haer moet scheyden
 Trueren ghy blijft my altoos by //
 God wil mijn Liefken geleyden //
 Al is mijn auontuere dus cranck //
 Ic hope het sal beteren eer yet lanck //
 Den tijt moet ic verbeyden.

Een Amoreus Liedeken, Op die wijze: alsoot beghint,

Tribulatie ende verdriet
 Wat moet mijn harteken al lijden,
 Eylacen schoon Lieueken,

Is dat niet grote pijn
 Confortatie gheeft zy my soete Lief,
 Ick soudet so v wel ghelijden
 Maer eylacen schoon lieueken
 Ten mach anders niet zijn //
 Ick wijte quade tongen //
 Veel arger dan fenijn,
 Want zijt al benijden waer datter vreucht gheschiet //
 Troost ghy my niet so blijf ick int verdriet

O troost confoort
 Na v staet alle mijn verlanghen
 O wreede Fortuyn,
 Hoe valdy my dus fel
 Van die liefste die ick vercoos,
 En can ick gheenen troost verweruen
 Maer eylacen schoon lieueken,
 Is dat niet groot ghequel
 Ick wijts quade tonghen. et.c.

Onghetroost te zijne,
 Waer vintmen meerder pijn
 Want reuck en smaeck //
 Die doet al vergaen
 Welriekende Rosemaryne
 Gheeft mijn harteken een Medecijne,
 Sal ick soete Lieueken
 Van v gheenen troost ontfaen,
 Ick wijts quade tonghen. etc.

Oorlof schoon Lieueken,
 Alst anders niet en mach wesen
 Ick bedancke my seere
 Van uwer goeder Harten deucht
 Ick hope aen Godt den Heere
 Ick salt noch also wel ghelijden
 Maer doet schoon Lieueken
 Van alle dat ghy meucht
 Want ghy zijt die ghene,
 Die mijn ioncharte verheucht
 Ende ghy weet schoon Lieueken,
 Wat tusschen ons beyden is gheschiet
 Troost ghy my niet so blijf ic int verdriet.

Een nieu Liedeken, alzoot beghint.

Verhuecht in duecht,
 Ghy Retrozijjnse iuecht //
 In conste seer vermaert // In conste.
 Nu vuecht genuecht,
 Eendrachtelic maeckt vruecht,
 Ghy de hier zijt *vergaert*, Ghi die.

De conste wert v verclaert //
 Haer ionsten gheopenbaert,
 Seer net en pertinent,
 Lustich en excelent //
 Bekent is hier haer cracht present //
 Ons went ontrent
 Liefde is ons fundament //
 Daer wy op bouwen ient //
 Daer wy op bouwen ient.

Bespjet bediet //
 Van datter is geschiet
 Int Noortwijckse sayzoen, Int etc.
 Ghi siet nv vliet, druc en hartsen *verdriet*
 Reyn genuechten wy bevroen, Reyn, etc.
 Eendracht die maect ons *coen*,
 Men macht wt liefden voen //
 Gheen twist wy hier ontfaen //
 Den wroeger wy versmaen,
 t'Vermaen doen wy wt ionsten plaen
 Dees paen wy ghaen //
 Dits wt liefden ghedaen //
 Wijckt niet van desen baen.

Ons geest, nv meest //
 Is wt liefden tempeest //
 Al om dit soete bestier,
 Al om dit.
 Bedeest bevreest //
 Sy niemant tot desen feest //
 Onder des const bannier //
 Onder.
 Hier bloeyt den Egelentier //
 Hier groeyt den Lely fier //
 Onder den dooren wijdt,
 Die Cooren bloem haer verblijt,
 Met vlijt alle Pineskens bedijt
 Jolijt bevrijdt // Alle bloemkens petijt
 Die hier bloeyen in dit crijt.

Lieft blaect volmaect // De const is wel gheraect //
 Al hier op dit termijn,
 Al hier.
 Ghemaect en smaect // Elck die daer zijt bespraect,
 Als een vroom Retrozijn,
 Als etc.
 De lust van haren Wijn // En blust dat harte mijn,
 Daer vruechde bloem wtspruyt
 Seer crachtich van virtuyt,
 Die daer ruyct als een welriekende cruyt
 Ontmuit brengt nyt, Al naer *consten* conduit
 Laudeertse ouerluyt.

Princes v les // Wy resideren fres,
 Te met vroeck ende spa // Te niet.
 Meesteres voochdes // Isser eenich exces,

Wy staen in v ghenā, Wy staen in v.
Reyne Rethorica, Fonteyne dien wy slaen gha //
In dit soet Prieel // Voldoen wy v beueel //
Gheheel wt desen Cancel,
Qua greel Crackeel // Moet wijcken

t'onsen speel // So voorschrijft ons Peneel.

Een Liedeken, Op de voys: Het wasser een nacht so genuechlicken nacht

V Liefde quelt mijn totter doot
O eedele schoon Goddinne,
Verlicht wt ionsten v dienaers lijden groot,
Eer dat ick gheheel ontsinne
En vergae al door v minne.

Eer ick v oyt met ooghen aensach
En naer van v hoorde spreecken
So heeft lief Venus al op den seluen dach
Met mijn v liefde ontsteecken,
Ist niet Liefken een groot teecken.

Hoe cont ghy Lief die om v gaet
Zijn vleys ende bloet verteeren,
V troost onthouden enichsins vroeck ofte laet
En v oochskens van hem keeren,
Die op eer v ghaet begheren.

V eerbaer wesen schijnt Liefken niet
Te zijn straf van natueren
Maer goedertieren hier om mijn verdriet,
Wilt tot blusschen mijn trueren
Of die doot sal ick besueren.

Reyn suyuere Princesse goet
Mocht ick eens so gheluckich wesen
V te vercrijgen so sou al mijn ghemoet
Van veel droefheys zijn ghenesen,
Dus ontfermt mijn door desen.

Een nieu Liedeken, Op die wijse: portant-que soys brunette.

Wel lustighe Jongheligen
Dit edele Meysgen fijn,
Dat wil i[c e]len croesgen bringen
Met claere coele Wijn,
En een vruechdelijk Liedeken singhen
Ter eeren die Liefste mijn.

Dit Glaesken wil ick toe-drincken
Dit eedele Meysken fijn,
Want haer bruyen oochskens blincken
So claer al Cristalijn,
Wilt elck een kusken omschincken
Ter eeren die Liefste mijn

Sy houter mijn heel van rouwen
Dit eedele Maechedkijn,

Dus sal ick haer altijd houwen
 Voor mijne Medecijn,
 En beminnen oock alle Joncvrouwen
 Ter eeren die Liefste mijn.

Princesse fray van gronde
 O eedele Maechdekijn,
 Ontfanghet dit bekerken ronde
 Met clare coele Wijn,
 En een kusken aen uwen Monde
 Ter eeren de Liefste mijn.

Een Liedeken, Op de wijze: alst begint

VVt liefden ziet // Lijdt ick verdriet,
 Ick en macht oock niet, wtspreken,
 Hoe dat sy hiet // Die t'harte doorschiet
 Twelck Venus heeft ontsteken
 Noyt smert so groot // In desen noot
 Wie soude den cloot gheraken
 Reyn roosken root // Troost my tis noot
 Eer ick den doot moet smaecken.

Ick ben deurwont // Sijt dies oorcont
 In t'shartzen gront met lijden,
 Nochtans haer mont // Haer borstkens ront
 Can mijn terstont verblijden,
 In t'swerelts croon // Door haren thoon,
 Spant sy den croon van Vrouwen
 In desen hoon // Haer dienaers loon
 Wie sou die schoon betrouwen.

Liefs woorden soet, Voor gelt voor goet
 Want lief by lief moet blijuen
 Noch vintmen goet // Dat troosten doet,
 Twelck liefde doet verdrijuen
 Maer dees Kerssou // Daer ick op bou,
 Is by gheen Vrou te ghelijcken
 Verdrijf ick den dou // Ic sterue van rou,
 Schoon Liefken trou moet blijcken.

Laet hope mijn trooster zijn,
 Schoon Roosemareyn ghepresen,
 Gheeft Medecijn // Eer ick verdwijn,
 So is mijn pijn ghenesen
 Maer weyghert zijt // Gheen meerder spijt,
 Mijn Hart dat splijt door deruen
 Vermaledijt // Sy ure oft tijt,
 Ick roep ick crijt om steruen

Ist haer behaecht, Eer ghy loff draecht

Haer zy bevraecht met smeecken,
 Ick hebt gewaecht // Tsy Godt geclaecht
 Dus hoort die Maecht eerst spreken,
 Loopt niet verblint // Al teghen die wint
 Oock niet en mint met ooghen,
 Maer wel versint // Eer dat ghy mint
 Eer ghy v vint bedrogghen.

Met oorloff reyn, Siet int ghemeyn
 Ick blijff alleyn in smerte,
 Ick prijs dat greyn // In swerelts pleyn,
 Sy blijft alleyn int Harte
 Sy is eerbaer, haer oochskens claer
 Al sonder maer gheschepen,
 Een ure van haer // Is duysent Jaer
 t'Block valt te swaer te slepen.

Een nieu Liedeken.

Wilt nv al // Groot en smal // Den Mey helpen stichten,
 Want Auroras lichten // Zijn nu an tfirmament,
 Van ons heel vroeck bekent,
 Comt int dal, Met geschal //
 Aenschout Phoebus schichten,
 Vulcanus moet swichten // Die was ons assistent //
 In den Winter absent // Wech Mars dienaren //
 De noch beswaren, Ons vreucht alsomen ziet //
 Neptunus baren // Boreas scharen,
 Maect nv qua stromen //
 niet, Want haer cracht // is versacht
 Siet Saturnus bouwen
 Die haer macht // niet en acht
 Doet Ceres ontfouwen
 Deur smeys bedouwen // Meucht ghy anschouwen.

Men siet daer // openbaer // Venus residenci
 Pallas deur sienci // Geeft reden te verstaen
 Voor menich cortisaen
 Flora claer // De doet haer // bloemkens assistenci,
 Bewijst reuerenci // Mercurius verslaen
 Reticas vermaen
 Dianas dieren // Schoon met manieren
 Sietmen versellen, by
 Haer hoofden chieren // Met lauwerieren
 Luna opstellen, vry
 Pan om hoen // Gaet in tgroen
 Lammerkens versaden
 Om te voen // Gaet hem spoen

Ter velden ontladen
Seer groen van bladen // Al deur smeys daden.

Gaet *ten* troon // hoort ydoon // De Nimphen verheuen,
Vreucht wert daer bedreuen // Deur Cupidos verstant,
Van Apollo playsant,
Eenen schoon // Lauwer croon // Wert hem daer gegeuen,
Dus sit hy beneuen // By Venus eligant //
Als een Godt triumphant,
Musicas keelen // Hoortmen daer quelen,
En accorderen // zoet //
Harpen en Veelen, Lieflicke spelen //
Den Mey ter eeren // goet
Noch tgheluyt // Van tgemuyt //
t'Gevogelt ghedoken,
Alle cruyt // Oock ontspruyt
Lieflick van roken
Noch staet ontloocken // Den Mey voorsproken.

Metter daet delicaet // Meucht ghi princen mercken,
Deur des Musels wercker, Sijn alle dese goon //
By haer Fonteyn gewoon //
Nu ontslaet // Sonder haet // Jupiter zijn // Vlercken //
Soo dat Bachus Clercken // By Venus zijn ontboon,
Deur Copido haer Soon //
De deur zijn stralen // Plutos doet dalen //
Deur cracht der minnen, groot //
Lieflick talen // Gaet hy verhalen //
Om te verwinnen, bloot
Dat niet deucht // Wert gheneucht
Hymenius blaecken,
En deur vreucht met ghenuecht
Gaet Momus versaecken
Die doch moet laecken // Des Meys ontwaecken.

Tafel-liedt, Op die wijze: Sullen wy nv noch nimmermeer.

Wat isser aen mijn hart gheresen
Dat mijn tot alle vreuchden tardt
Sou die liefde oock wel moghen wesen
Die mijn comt kittelen al an mijn hart
Singen springen quinkeleeren
Spelen quelen voor en naer
Moet ick vseren mijn lief ter eeren.

Liefde liefde ick hoor v laecken
Dat ghy vol pijn zijt en verdriet
Also en muecht ghy mijn niet vermaecken
Want ick moet singen een vrolick liedt
Singen springen quinkeleren

Taerdich maechdetgen dat ick beminne
 Dat doet mijn nimmermeer druck of pijn
 Maer euen vreuchdelick altijd van sinne
 Moet ick om d'alderliefste zijn
 Singen springen quinckeleren. etc.

T'moeten dronngers zijn van harten
 Die altijd seggen dat liefden heeft
 Niet dan ongeneucht pijn en smarten
 Dat mijn hartgen alle vreuchde geeft
 Singen springen quinckeleeren. etc.

Princes eedel die Liefde dragen
 Fray en lustich sijt van sin en moet
 Met druck en sult ghy t'Maysgen niet behagen
 Waer voor is toch treuren goet
 Singen springen quinckeleeren
 Speelen quelen voor en naer
 Moet ick vseeren mijn lieff ter eeren
 Al in dit vrolijcken nieuwe Iaer.

Op de wijze: alzoot beghint.

Die soete coele Mey, is ons ontdaen
 Die Bloemkens menigerley,
 So ghenoechelijcken staen
 Sy staen belaeen // Met den dou seer menichfout,
 Laet ons spanceren gaen, Al in dat groene wout

Die Voghelen ionck ende out,
 Sy maken groot gheluyt
 Alsomen hier aenschout,
 Al in des Meys virtuyt
 Want louer ende cruyt,
 Staet seer playsant
 Dat wt der aerden spruyt
 Is in den May gheplant.

Dat wter aerden spruyt
 Maeckt ons hier verhuecht
 Neemt v liefste spruyt
 En troostse als ghy meucht
 Met vrome duecht
 Slaet druck al vander hant
 Al met solaes en vruecht
 So is ons die Mey gheplant

Slaet opten tromme
 Op harpen ende veelen

Springt een reysken omme
 Om tminnen spel te spelen
 Seecretelijck wilt heelen
 So blijft ghy Venus quant
 Een cusken wilt om deelen
 So wort de mey gheplant.

Laet ons die Tafel decken
 Cappoenkens doen braden
 Ypocras doen Lecken,
 Dat is Venus raeden
 Dat zijn die selfde saeden
 Al van een Roosen boom
 Nu pluckt van Venus bladen
 En draechter af ghenen room.

Noch soecken wy practijcken
 Van alle dese saken
 Dat is te Rethorijcken
 Te schermen of te schaecken
 Bancketten te maken
 Al na ons eyghen appetijt
 Dat zijn de selfde saecken,
 Die Venus hier belijt

FINIS.